

Helsingin Suomalainen Yhteiskoulu

2025–2026

Helsingin
Suomalainen
Yhteiskoulu

2025–2026

Vuosikertomus 2025–2026

Koulun ylläpitäjä:

Suomalaisen Yhteiskoulun Osakeyhtiö

Koulutalot:

Lönnotinkatu 13, Annankatu 14	1886–1890
Yrjönkatu 24	1890–1937
Nervanderinkatu 13	1937–1972
Isonnevantie 8	1972–

Helsingin Suomalainen Yhteiskoulu

Isonnevantie 8

00320 HELSINKI

Puhelin: (09) 4774 180 kanslia

Kotisivu: <http://www.syk.fi>

Sosiaalinen media:

Facebook: SYK - Helsingin Suomalainen Yhteiskoulu

Instagram: @syk1886

Issuu: <https://issuu.com/syk1886>

Kannen kuvat: Etukannessa Tinghe Sunin IB1 kuvataiteen lukiodiplomityö *Ihmiskehon kerrokset*.

Takakannessa Vilma Mantereen L23b kuvataiteen lukiodiplomityö *Heijastuksia*.

Valokuvat: Aino Sainio ja koulun kuva-arkisto

Ulkoasu: Matteus Pentti

Taitto: Kirsi Mikola

Toimitus: Katri Karvonen ja Tuula Uusi-Hallila

Painotyö: Laine Direct Oy, Rauma

Sisällys

- 8** Juhlavuosi huipentui toukokuussa
- 14** Kouluisännän vuoro päättyy
- 16** SYK-muisto 60-luvulta
- 18** Markkinahumua

- 23** Kielet
- 26** Englanti on arvostettu oppiaine
- 28** EU-jäsenyys nosti ranskan suosiota
- 30** SYK:ssa ruotsi kukoistaa
- 32** Saksan opiskelu on vähentynyt
- 34** Venäjän kieli on eri asia kuin Venäjän politiikka
- 38** Opintomatkoilla opitaan kieltä ja kulttuuria
- 44** An interview with IB coordinator Anni Grönroos: Literature, Change, and Life in the IB
- 46** Äidinkieli on kivijalka
- 49** Sykkiläiset slangitaitureina
- 53** SYK-muisto 70-luvulta

- 55** Luonnontieteelliset ja matemaattiset aineet
- 56** Tekniikka helpottaa biologian ja maantieteen opetusta
- 60** Elinkeinoelämä tarvitsee matematiikan ja fysiikan osaajia
- 64** Achieving Success in HL Math and Other Insights from Jarmo Hurri
- 66** Kerhot lisäävät yhteisöllisyyttä
- 70** Vanhojen pukuloistoa

- 77** Reaaliaineet
- 81** Historia ja sivistys ovat aina muotia
- 83** SYK-muisto 90-luvulta
- 84** Katsomusaineet ovat muuttuneet
- 88** Abiturienttien juhlintaa

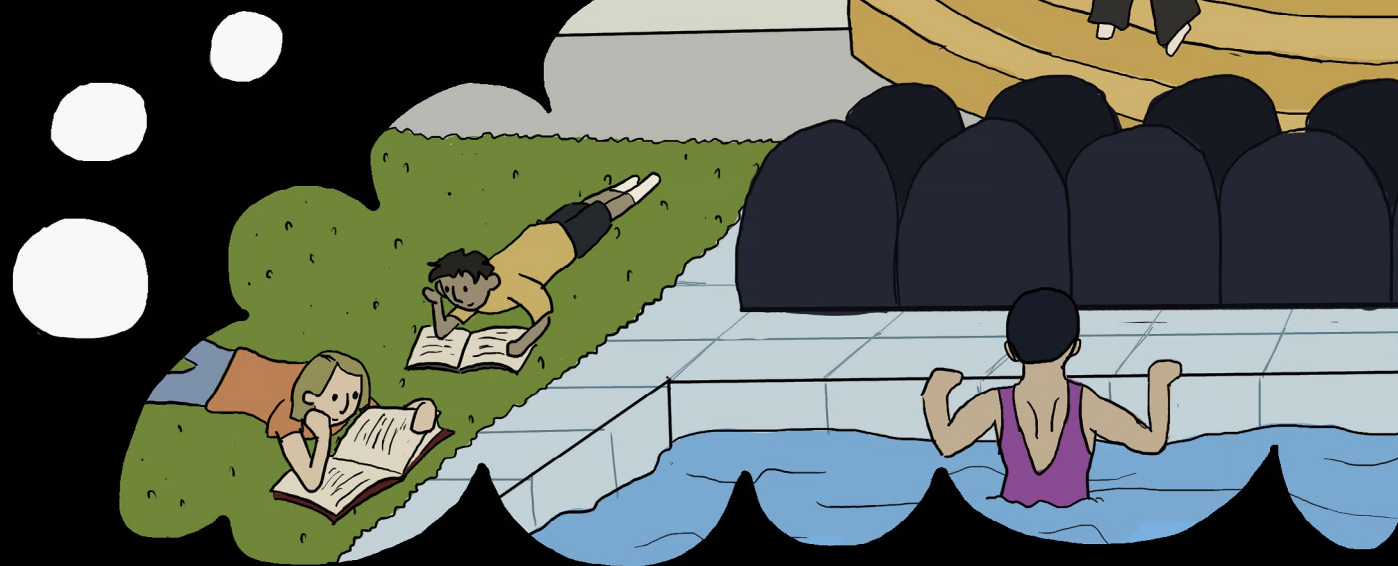
95	Taito- ja taideaineet
96	Kuvataide on jatkuvasti kehittyvä oppiaine
97	Kuvataiteen opetuksen rikkaus
100	Teknologia on muuttanut kotitalouden opetusta
102	Käsityöt antavat mahdollisuuksia omaan suunnitteluun
104	Käsityöt edistävät hyvinvointia
107	Koululiikunta jakaa mielipiteitä
110	Musiikki tuo hyvää fiilistä
114	Teatterilla on vahva rooli SYK:ssa
122	Luokat lavalla valloitti yleisön
129	Oppilaan tuki
131	”Mä tajusin tän!”
132	Erityisopettajan merkitys on erityinen
134	Opon työ on monipuolista
140	Counselling in the IB
142	Kuraattori on oppilaiden ja opiskelijoiden tukena joka arkipäivä
147	Psykologin työ tunnetaan entistä paremmin
148	Ryhmäyttäminen on tärkeää
154	Rehtorin päiväkirjasta
161	Lukuvuoden tapahtumia
169	Hallinto ja henkilöstö
179	Tilastot

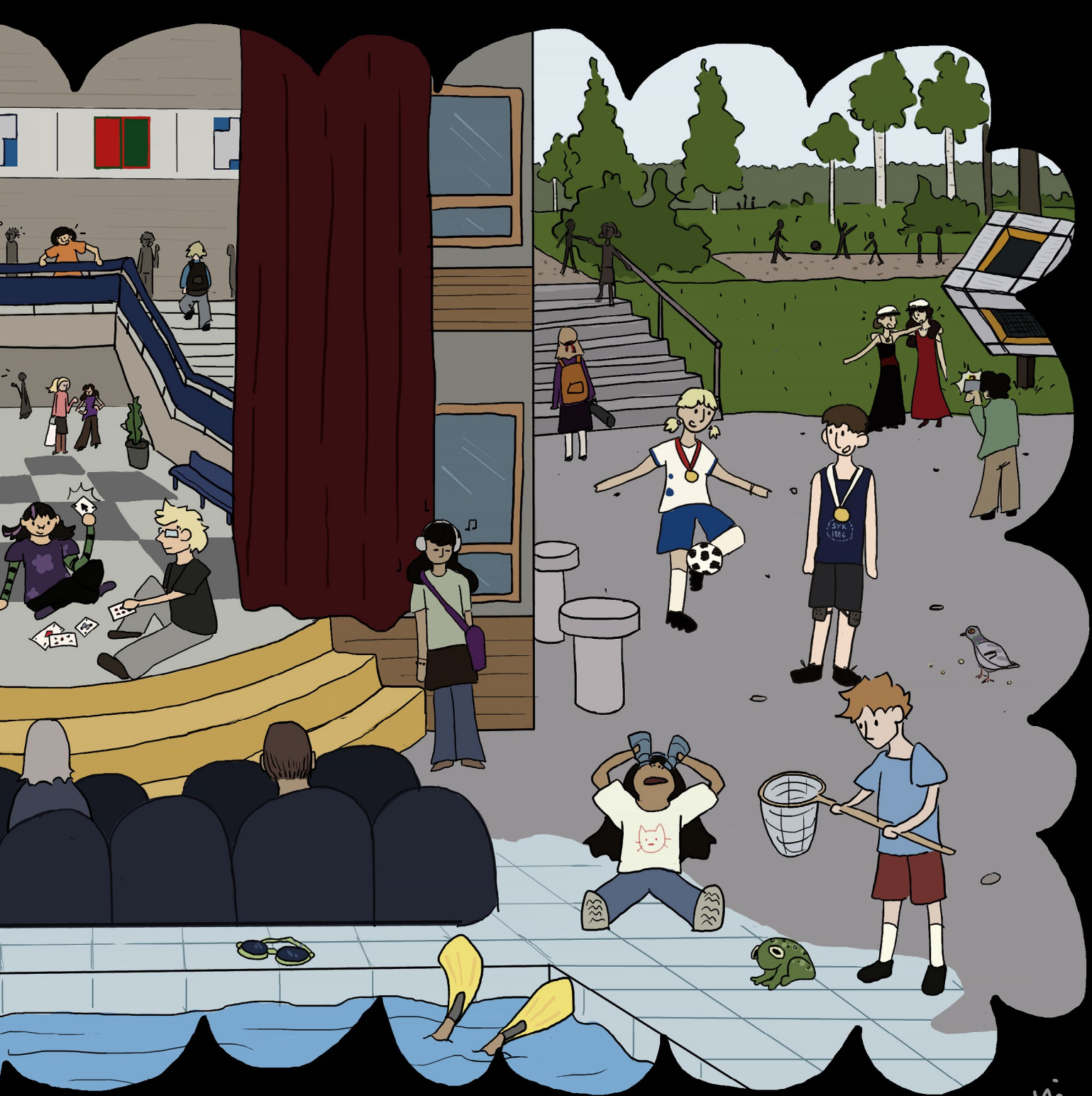

140 VUOTTA SITTEEN:

NO NYT
SE ON PERUS-
TETTU!
MITÄKÖHÄN
TUULEMAN PITÄÄ?

Juhlavuosi huipentui toukokuussa

Tänä lukuvuonna SYK täytti 140 vuotta. Juhlallisuudet käynnistyivät syksyllä runokilpailulla, jonka voittajan valitsi koulun entinen oppilas, rap-artisti Ibe, jonka stadionkeikkaliput olivat kilpailun pääpalkinto. Kymmenet sykkiläiset tarttuivat kynään. Kilpailun kolme kärkisijaa menivät seuraaville riimittelijöille: Reetta Salo (L23f), Anushree Joshi (L25i) ja Aina Finell (8b).

Koulun 140-vuotista taivalta juhlitettiin erityisesti kevätlukukaudella. Studia generalia -luennossa 7.4. koulun alumni, musiikin historioitsija Nuppu Koivisto-Kaasik kertoi sykkiläisistä naissäveltäjistä. Harpisti Katri Tikka soitti tilaisuudessa Lilly Kajanus-Blennerin ja Maleena Linjaman musiikkia sekä oman sävellyksensä.

Tiistaina 12.5. juhlivat nykyiset oppilaat ja opiskelijat kahdessa eri tilaisuudessa, joiden otsikkona oli 140

vuotta Sykin henkeä. Ensin olivat vuorossa 3.–7.-luokkalaiset, sen jälkeen 8.–9.-luokkalaiset ja lukiolaiset. Koskettavista musiikkiesityksistä vastasivat Kamariorkesteri, Juhlaorkka, Sykkii-kuoro, Nuorisokuoro ja Kamarikuoro Veera Hallbergin ja Susanna Snellmanin johdolla. Sykin kielikoulun luonne tuli esiin niin kurojen lauluissa kuin runoesityksissäkin. Näyttävän nykytanssin sekä joukkuevoimistelijoiden esityksen ohjasi Johanna Ant-Wuorinen.

Kolmasluokkalaiset ja 9. luokkien teatteriryhmä esittivät Anni Swannin tekstien Iiris rukka ja Satukontti pohjalta sovitettua näytelmän, joka vei katsojat Sykin varhaisiin vuosiin. Käsikirjoituksen oli tehnyt Leena Paasio-Leimola, ja näytelmän ohjasi Erica Caselius-Engblom. Juhlia rytmittivät yhdeksän hauskaa ”postikorttia”, joissa esiteltiin videolla koulun toimintaa eri tilojen näkökulmasta. Juhlat päättyivät yhtei-

Keväällä koulun kirjaston näyttelyyn oli koottu sykkiläisten kirjailijoiden teoksia.

sesti esitettyyn onnitelulauluun. Päivän tunnelmaa nostatti myös juhlaruokailu.

Keskiviikkona 13.5. oli alumnien juhluvuoro. Juhlassa kuultiin musiikkia kahdella harpulla, kun Katri Tikka ja Viena Jylhä-Ollila soittivat Ester Sihtolan alun perin naiskuorolle tekemän sävellyksen, johon Katri Tikka oli tehnyt uuden sovituksen. Onni Rajaniemi esitti kaksi omaa kappalettaan uusimmalta soololevyltään. Tilaisuutta varten koottua alumnien juhlakuoroa johti Jutta Seppinen. Neljän alumnin näyttävän joukkuevoimisteluesityksen Elegia oli ohjannut Johanna Ant-Wuorinen.

Näyttelijä Vincent Willestrand esitti SYK:n oppilaiden tekstejä. Ohjelmassa oli niin Ollin pakina kuin Saima Harmajan runoja. Eri vuosikymmenten kouluajoista kuultiin koulun ensimmäiseen oppilaspolveen kuuluneen Anna Alanderin (ylioppilas 1895) päiväkirjamerkintä

vierailusta opettajan luona sekä Lai-la Karhen (ylioppilas 1930) muisto koulun kielivalinnoista. Liisa Horrelli, Atso Almila ja Janne Sarviki vi kertoivat omien kouluajojensa sattumuksista.

Valtiovallan tervehdysten toi opetusministeri Anders Adlercreutz, juhlapuheen piti Helsingin pormestari Daniel Sazonov, ja tervehdyssanat esitti johtava rehtori Sari Tiitta. Tilaisuuden juonsi toimittaja Alec Neihum. Alumnyhdistys julkisti valintansa Vuoden sykkiläisiksi: tunnustuksen saivat Hannele Cantell ja Daniel Sazonov. Juhla päättyi yhteisesti laulettuun Suvivirteen. Sen jälkeen vieraat kohottivat maljan juhlivalle SYK:lle ja alumnit kokoonoutuivat omiin tapaamisiinsa luokkahuoneisiin.

Juhlavuoden kunniaksi Väinö Kuukka kokosi tietoa niistä vuosina 1939–1945 menehtyneistä SYK:n oppilaista ja henkilökunnan jäsenistä, joiden nimet ovat koulun muis-

totaulussa. Myös rehtori Vesa Nikusen nimeä kantava stipendi jaettiin ensimmäisen kerran keväällä 2026.

Tässä vuosikertomuksessa SYK:n nykyisyys kohtaa koulun menneisyyden. Lukiolaiset ovat haastatelleet eri oppiaineiden opettajia, jotka ovat luonnehtineet opetuksen muutoksia ja oppiaineensa asemaa. Olemme antaneet paljon tilaa kuville. Ne osoittavat, miten koulun toiminta on muuttunut ja miten monipuolista se on.

Kiitämme kaikkia vuosikertomuksen tekemiseen osallistuneita. Eriytyisen kiitollisia olemme koulunkäyntiavustaja Aino Sainiolle, joka on koko lukuvuoden ajan aktiivisesti ja taitavasti kuvannut koulun arkea ja monenlaisia tapahtumia. Kuvat ovat tärkeitä muistoja myös tuleville sukupolville.

*Katri Karvonen ja
Tuula Uusi-Hallila*

SYK:ssa on pidetty tärkeänä, että koulun historiaa ja sen myötä suomalaista kulttuurihistoriaa pidetään esillä ja siitä kerrotaan yhä uusille oppilaspolville. Eila Kautto on ollut koulun oppilas ja tehnyt sittemmin pitkän uran SYK:n espanjan kielen opettajana. Hän tuntee SYK:n historiaa myös sukunsa vaiheiden kautta, ja siksi hän onkin erinomainen asiantuntija kertomaan koulun pienille oppilaille muun muassa yhteiskoulun merkityksestä 1800-luvulla, koulun taideteoksista ja myös sota-ajoista koulun vaiheissa. Eila Kautto osaa kertoa historiasta niin kiinnostavasti, että vilkkaimmatkin lapset keskittyvät kuuntelemaan. Koulun historiaa on keväällä ollut esillä myös koulun kirjastossa, jonne on koottu näyttely sykkiläisten kirjailijoiden teoksista.

Harraskuu

Oon itse marraskuun lapsi.
Ulkona maisema muuttunut ruskaksi.
Kaverit täytti jo kahdeksantoista
Nyt baarista ne ettii maailmaa toista.
Kaamosmasennus ei kuitenkaan viinalla lähde,
En haluu itkee muiden nähde.
Haluun olla niiden kallio.
Murheita täynnä on mun kammio.

Koulus ei meinaa riittää taito.
Kenel on paras kymppi ja kallein auto?
Kävitkö jenkeis, Lontoos, Thaimaas?
No kävin mökil uimas Saimaas.
Ystävii on, joihin oon kiintyny
meidän muistoihin aina mä kiinnityn.
Nää hait kuitenkin mut ui kii
Tää heikko vahvaan vaihettii.

Kynttilän liekkii katon marraskuus
Sormien alla tuntuu kuumuus.
Musta ei lähde sielun tummuus.
Mun pitää hyväksyy mun osuus
Veris ei oo mul sankaruus.
Se nyt vaan on totuus.

Tää turvallinen melankolia mut syliin käärii.
Ylhäällä enkelit meitä säälii.
Oiskohan kirkasvalolampusta apuu?
Laitan siitä googleen hakuu.
Lääkkeet pitää muistaa ottaa
Tää synkkyys ei ehk ookkaan totta.
Terapiassakin käyny jo muutaman vuoden
Nuorena tuntenu tuulet tuonen.

Liian nopeesti tää aika kulkee
Ouroboros tän kehän sulkee.
Kyyt kuitenkin tääl jo nukkuu
Perhoset lätäköihin hukkuu.
Mustajää peittää tietä.
Saanko matkal turvaa Teiltä?
Kun mieli ja ympäristö on samaa sävyä,
On tääl sillon lupa väsyä.

Katson ulos marraskuus.
Ehkä musta tulee ens vuon uus
Parempi ihminen jol on mieli muus.
Keskity nyt, se mulle peilist huus.
Ehk alotan sit ku on jo lehtii puus
Pitää pestä hampaat, ku on täst paha maku suus.

Reetta Salo L23f

Kouluisännän vuoro päättyy

SYK:ssa jäävät suuret saappaat täytettäväksi.

Kouluisäntä on koulun arjen näkymätön selkäranka. Hän vastaa omalta osaltaan kiinteistön toimivuudesta. SYK:ssa kouluisäntä on koululaiselle tuttu ja turvallinen hahmo koulupäivän aikana, ja hänen työnsä on vaihtelevaa.

Syksyllä 2010 liikkui huhu, että SYK tarvitsi uuden kouluisännän. Paikkaa haki aikaisemmin teatterialalla toiminut Andrei Tsumak. Hän toi mukanaan kokemusta ihmisten kanssa työskentelystä ja valmiutta tarttua monenlaisiin tehtäviin.

– Sain paikan. Tutkin aktiivisesti koulua osatakseni toimia siellä. En arvannut, että tästä tulisi satama, johon jään. Yritin ymmärtää koulun henkeä ja mieltä. Olin innostunut.

Kouluisännällä on paljon vastuuta jo pelkästään turvallisuuden näkökulmasta. Hänellä on paras kokonaiskuva siitä, kuka koulussa kulkee; kuka tulee ja menee. Samalla hän näkee koulun arjen kokonaisuutena. Hän tuntee tilat, ihmiset ja rytmin.

– Eräessä vaiheessa kiinteistön päivittäisistä toimista oli paljonkin vastuullani. Nyt meillä on isompi tiimi.

Andrei on ollut yksi koulun turvallisista aikuisista. Lapset oppivat nopeasti luottamaan häneen, ja aikuisille hän on ollut rauhallinen ja luotettava yhteistyökumppani. Jos kol-

masluokkalaiselta on kaapinavain tai reppu kateissa, Andrei ei kävele ohi. Hän pysähtyy ja kuuntelee.

– Koulu ei anna mahdollisuutta itsekkyteen. Ei ole vaihtoehtoja. Lapista on pidettävä huolta.

Kuusitoista vuotta 140-vuotiaassa koulussa on pitkä aika. Myös tekijä itse muuttuu.

– Koulu ei ole niinkään muuttunut. Minä olen. Lasten ja nuorten kautta oppii elämästä.

Oppilaat maalasivat kouluisännän kuvan, ja nyt hän näkee, mitä siitä tuli. Andrei tunnistaa työn jäljen ja yhteisen matkan.

– Tauluni on maalattu. Tämäkin on satama, josta saa lähteä. Hyvä sellainen. Mutta nyt laituripaikka on vapaa.

Väinö Kuukka

SYK-muisto 60-luvulta

Äitini Aino Haataja kävi SYK:ta Yrjönkadulla, veljeni ja minä Nervanderinkadulla, ja neljä lastani sekä yksi lapsenlapsi Isonnevantiellä. Toinen lapsenlapseni puurtaa edelleen täällä. Omat muistikuvani liittyvät vuosiin 1951–1960.

Siihen aikaan oli yläluokilla pakko mennä välitunneilla ulos, mikä ei aina huvittanut. Kolmannen kerroksen käytävällä oli isot, korkeat kartalaatikot, joihin kerran piilouduin välitunnin ajaksi. Olin siellä jonkin aikaa, mikä ei ollut kovin mukavaa ja aioin poistua, kunnes yht’äkkiä joku avasi laatikon. Ylös katsoessani näin rehtori Jorma Soverin naa-

man, joka oli yhtä yllättynyt kuin minunkin. Kömmin sieltä ylös ja sain jälkkäriä.

Samainen rehtori leppyi myöhemmin. Abivuotenumme, keväällä vuonna 1960, järjestimme penkkarijuhlat koululla yhdessä opettajien kanssa. Koska osa luokastamme oli 12-vuotiaana käynyt Åke Blomqvistin tanssikoulun, olimme innokkaita tanssin harrastajia. Minulle annettiin tehtäväksi opettaa rehtorille jiveä ja harjoittelimmekin useaan otteeseen. Penkkarijuhlissa esiinnyimme siten, että rehtori Soveri heitteli minua olan takaa ja yleisö hurrasi.

Liisa Horelli

Markkinahumua

Syysmarkkinat on Vanhempainyhdistyksen järjestämä jokavuotinen tapahtuma, jossa koulutalo ja myös sen piha täyttyvät värikkäistä myyntikojuista ja monenlaisista aktiviteeteista. Syysmarkkinat todistavat osaltaan Sykin henkeä: yhdessä toimimalla saadaan paljon hyvää aikaan.

Kertyneillä varoilla Vanhempainyhdistys tukee oppilaiden ja opiskelijoiden harrastus- ja virkistystoimintaa sekä leirikouluja ja opintomatkoja. Yhdistys myöntää myös stipendejä peruskoululaisille ja uusille ylioppilaille.

Kielet

Perinteet uudistuvat.

Joulunalusaikaan koulussakin on paljon tapahtumia. Tiernapojat kuuluivat pitkään SYK:n perinteisiin. Kuva on vuodelta 1981. Vuodesta 2002 Lucia-kulkue on tuonut valoa pimeään aikaan. Silloin koko koulu kerääntyy päivän aluksi juhla-aulaan seuraamaan tunnelmallista tapahtumaa. Nykyään kulkueessa on kuudennen luokan oppilaita.

Englanti on arvostettu oppiaine

Englannin opettaja Sanna Pakkala toteaa opetuksen muuttuneen vuosien saatossa monellakin tapaa. Hän muistelee, että 1980-luvun englannin tunneilla kirjoitettiin tosi paljon vihkoon ja käännettiin lauseita ja tekstejä kielestä toiseen. Pakkala huomauttaa myös suullisen opetuksen muuttuneen: – Omana kouluaikanani panostettiin ääntämiseen, mutta ei niinkään jutteluun. Suullisen kielitaidon korostuminen on tullut paljon myöhemmin.

Oppilaat ovat motivoituneita opiskelemaan englantia, ja ainetta arvostetaan. – Englantia on mun mielestä arvostettu aina. Motivaatio on jokaisessa oppijassa itsessään. Pakkala päättelee tämän johtuvan siitä, että englantia on kaikkialla. Jokainen opiskelija tietää, että englantia tulee vastaan työelämässä ja opiskelu- ja työelämässä myöhemmin eikä sitä voi paeta.

– Populaarikulttuuri tekee sen, että englantia näkee ja kuulee joka paikassa, Pakkala kertoo.

Nuoremmatkin oppilaat osaavat valmiiksi englantia todella hyvin puhumattakaan lukiolaisista. Pakkala vakuuttaaakin koulumme oppilaiden menestyvän englannin opiskelussa todella hyvin.

Vaikka opetus ja taidot ovat monella tapaa kehittyneet, Pakkala tahtoi tuoda takaisin rohkean esiintymisen nykykoulujärjestelmään. Hän kertoo, että ennen oppilaat esiintyivät ja näyttelivät mielellään englannin kielen tunneilla. Nykyään etenkin

lukiolaisilla into esiintymiseen on hiipunut ja monet jännittävät luokan edessä puhumista.

Opetuksen digitalisoituminen on muuttanut opetusta paljon. Ennen kaikki kirjoitettiin vihkoon ja opettajan laukussa kulki pinoittain oppilaiden tekemiä tehtäviä. Nyt kaikki materiaali löytyy yhdestä paikasta, eikä opettajan tarvitse murehtia pa-

pereiden hukkaamista. Myös oppilaiden tarpeiden ja kiinnostuksen kohteiden huomioiminen on muuttanut opetusta.

Lukion opiskeluvauhti on kiivas, ja Pakkalasta tuntuu, että opetuksen sähköistyminen on lisännyt kiireen tuntua. Hän tahtoisikin rauhoittaa

lukion opiskelutahtia, jotta projekteihin jäisi enemmän aikaa. Ennen aikaa on ollut enemmän.

Pakkala kokee, että englantia saattaa heikentää muiden kielten asemaa, mikä on ikävää. Eri kielten opiskelu ja osaaminen on todella tärkeää, eikä englantia yksinään riitä.

*Otto Nyman L25d,
Joona Lokki L25c ja
Oliver Saarinen L25f*

Englannista ei tule valtakieltä

Koulussa luettiin suomea, ruotsia, saksaa, sitten lukiossa ranskaa. Meillä olisi ollut mahdollisuus lukea latinaa, mutta ei uskallettu mennä latinan tunnille, kun Trolle olisi ollut niin vihainen. Meidän piti lukea ranskaa. Ja mukavaahan se oli lukea ranskaa. Oppi kyllä puhekieltä, mutta eihän sitä oikein oppinut, kun ei ollut koskaan mitään kirjoituksia. Kielioppi luettiin hyvin tarkoin. Englanti oli vapaaehtoisena, mutta sitä oli vain kaksi kertaa viikossa iltaisin, ja kun minäkin tulin kotiin [Kallioon] keskikaupungilta, niin olisi pitänyt mennä takaisin kaupungille. Opettajana oli hyvin merkittävä nainen, mutta siellä ei ollut minkäänlaista järjestystä. Sitä paitsi Koskenjaakko [koulun johtaja] sanoi meille: ”Älkää luulko. Ei siitä englannista koskaan tule mitään valtakieltä, ei sinne kannata mennä.”

Laila Karhe, ylioppilas 1930

EU-jäsenyys nosti ranskan suosiota

– Kun itse aloitin koulun, tunnila tehtiin vain kirjan tehtäviä. Ei ollut suullisia harjoituksia, ei projekteja, ei audiovisuaalisuutta, kerroo koulumme ranskanopettaja Kirsi Sundström oman kouluaikansa ranskan opiskelusta. Jo vuosikymmeniä ranskan kielen kanssa kosketuksissa olleella Sundströmillä on paljon näkemystä oppiaineen muutoksista vuosien saatossa.

Sundströmin aloittaessa ranskan kielen opiskelun piirtoheitin oli uusi ja hieno laite. Kelanauhurilta kuunneltiin oppikirjan kappaleita. Kie-

lestä innostuneena Sundström osti myös itse c-kasetteja. – Kuuntelin niiltä ranskankielistä musiikkia, kun ei ollut juuri muutakaan, mitä käyttää kielen opiskelussa.

Muuten opiskelu Sundströmin kouluaikoina tapahtui lähinnä paperisin oppimateriaalein. Hänen mukaansa siinä kielen opiskelu eroaa eniten: – Nykyään tekniikka on paljon kehittyneempää kuin ennen, ja sitä hyödynnetään paljon opiskelussa.

Opetusmenetelmien ja -materiaalin lisäksi oppiaineen arvostus on vaihdellut suuresti. Sundström

muistelee, kuinka ranskanopiskelu oli alkuun harvinaista: – Opiskelin pienessä maalaiskoulussa, jossa oli vain saksan ja venäjän ryhmät. Minun olisi pitänyt valita jompikumpi, mutten millään olisi halunnut, joten rupesin tutustumaan välitunnilla kanssaopiskelijoihin. Houkuttelin muita valitsemaan ranskan, jotta saimme ryhmän kasaan. Lopulta saimme koottua ranskan B2-ryhmän, mikä oli huikeaa.

Vaikka Sundströmin kouluaikoina ranskan opiskelu oli harvinaista, tilanne kuitenkin muuttui muutamia vuosia myöhemmin Suomen liityttyä EU:hun. Ranskan suosio kasvoi räjähdysmäisesti. – Se oli ranskanopetuksen kulta-aikaa. Ranskaa alettiin lukemaan A2-kielenäkin ympäri maata, mikä oli ihmeellinen juttu, kertoo Sundström.

Tämä ajanjakso vallitsi Suomessa noin kymmenen vuotta. Sundström toteaa, että sen jälkeen suosio on laskenut huomattavasti, mikä johtuu useista ranskan kielen kannalta huonoista uudistuksista. Nykyään yhä

harvempi lukee ranskaa. – Ranskan opiskelun suosio on laskenut katastrofaalisesti. Opettajakavereiden kouluissa ei enää valita kuin ensimmäisiä kursseja, Sundström huokaisee.

Sundström uskoo kuitenkin, että ranskan opiskelu voi vielä lähteä

kasvuun: – Toivon, että pääsykoeuudistus, jossa vieraista kielistä saa taas enemmän pisteitä, nostaisi ranskan opiskelun kiinnostusta.

*Pilvi Kempainen L25d,
Miles Rauhala L25f ja
Sisu Sammalkorpi L25f*

LUKKI-verkoston lukuvuosi

Lukuvuosi 2025–2026 oli LUKKI-verkostolle vaiherikas. Lukion valtakunnallisten kehittämistehtävien ensimmäinen hankekausi päättyi virallisesti heinäkuussa 2025. Tässä vaiheessa oli vielä epäselvää, tulevatko kehittämistehtävät uudestaan hakuun ja jos tulevat, millä aikataululla ja rahoituksella.

SYK:n LUKKI-verkosto lähti kohti lukuvuotta sillä ajatuksella, että syksyn ajan järjestämme mahdollisuuksiemme mukaan pienimuotoista toimintaa opettajille sekä opiskelijoille ja ennen muuta valmistaudumme tulevaan hakukierrokseen. Loppusyksystä tehtävät tulivat uuteen hakuun ja Opetus- ja kult-

tuuriministeriö valitsi hakijoista LUKKI-verkoston vieraiden kielten valtakunnallista kehittämistehtävää hoitamaan. Uutinen otettiin ilolla ja innostuksella LUKKI-verkostossa vastaan ja uutta toimintakautta 2026–2031 lähdettiin viipymättä suunnittelemaan.

Toisella hankekaudella haluamme jatkaa aiempaa työtämme eli tukea opettajia pedagogisesti sekä tarjota heille yhteisön, jossa jakaa kokemuksia ja parhaita käytänteitä. Haluamme innostaa opiskelijoita valitsemaan kieliä monipuolisesti ja jatkamaan kieltenopiskelua. Lisäksi osallistumme säännöllisesti yhteiskunnalliseen keskusteluun kieltenopetuksen tilanteesta. Toimimme aktiivisesti yhteistyötahojen kanssa, koska kielten asia on yhteinen. Olemme ylpeitä saadessamme jakaa sykkiläistä tietotaitoa vieraista kielistä ja niiden opetuksesta valtakunnallisesti.

Niina Saunamäki

Sonja Torkkeli, Niina Saunamäki, Sanna Pakkala ja Marja Jegorenkov ovat SYK:n LUKKI-aktiiveja.

SYK:ssa ruotsi kukoistaa

Ruotsin opettaja Tiina Salomaan käydessä koulua ei ollut internetiä ja kaikilla oli ruotsin tunnilla omat oppikirjat, joihin sai vapaasti kirjoitella. Tekstin pohjalta oli tehtäviä, ja joskus saatettiin katsoa elokuvaa tai tehdä esitelmiä. Ruotsin tunneilla Salomaa kuitenkin pelkäsi puhua ääneen, vaikka oli hyvä oppilas: – Pelkäsin, että opettaja kuulee, että sanon jotain väärin.

Ennen painotus oli enemmän kirjallisisessa tuottamisessa kuin suullisessa. Lisäksi ruotsin kielen kirjoittaminen oli ennen pakollista ja ruotsin pakollisia kursseja oli enemmän.

Nykyään suurin osa materiaalista on sähköisessä muodossa. Salomaan mielestä kielten opiskelussa sähköinen materiaali ei ole huono asia, kunhan se on hyvin tehty. Sähköiset materiaalit kuten pelit ja sovellukset ovat helpottaneet opettajan työtä valtavasti, mutta luokassa pitää silti olla tekemisissä myös toisten ihmisten kanssa. – Oppilaista ei saa tulla passiivisia robotteja, jotka nakuttavat vain tehtäviä, Salomaa huomauttaa.

Oppilaat ovat nykyään rohkeampia puhumaan oppitunneilla, mikä on hyvä asia puhetaidon kehittämisen kannalta. Nykyään painotus

on enemmän puheen tuottamisessa, ja Salomaa toivookin ruotsin ylioppilaskokeeseen suullista osuutta. Se motivoisi oppilaita puhumaan enemmän ruotsiksi. Kun oppilaiden ruotsin kielen puhetaito lisääntyisi, siitä olisi hyötyä tulevaisuudessa jatko-opinnoissa ja työelämässä. Tällä hetkellä SYK:ssa on mahdollista suorittaa vain yksi ruotsin kielen suullinen kurssi.

Salomaan mukaan ruotsin kielen asema ja arvostus ovat joskus vähän korkeammalla, joskus hieman matalammalla. Hän kertoo, että sodat ja konfliktit ovat tuoneet esiin pohjoismaisen yhteistyön tärkeyden yh-

teiskunnallisella tasolla. Tämä taas puolestaan vaikuttaa ruotsin kielen yhteiskunnalliseen asemaan ja sen tärkeyteen Suomessa.

Ruotsin kielen kirjoittajien määrä on romahtanut Suomen lukioissa. Salomaan yli kahdenkymmenen vuoden opettajauran aikana SYK:ssa tätä romahdusta ei ole tapahtunut. SYK:ssa monet kirjoittavat ruotsin ylioppilaskirjoituksissa ja kokevat sen hyödyllisenä kielenä osata. Eräs syy aineen kirjoittajien romahdukseen muualla Suomessa on varmasti se, että sitä ei ole enää pakollista kirjoittaa ylioppilaskirjoituksissa. Salomaa kuitenkin pitää hyvänä asiana sitä, että ruotsin kirjoittaminen on vapaaehtoista.

Salomaa kertoo, että hän on tottunut ruotsin aseman aaltoiluun ja sen arvostuksen vaihteluun. – Ihanaa on tietysti, että on itse töissä koulussa, jossa ruotsin asemaa ei tarvitse puolustella.

*Esther Heraud L25c,
Emilia Kirk L25a ja
Niila Tukiala L25d*

SYK Erasmus+ akkreditoituksi kouluksi

Helsingin Suomalaisessa Yhteiskoulussa on pitkät perinteet ulkomaille suuntautuvista leirikouluista ja opintomatkoista. Matkat ovat vahvistaneet nuorten kielitaitoa ja kansainvälisyystaitoja monipuolisesti ja olleet upeita oppimiskokemuksia.

Vuonna 2025 SYK:lle myönnettiin Erasmus+ akkreditointi merkiksi laadukkaasta ja tavoitteellisesta kansainvälisyystoiminnasta. Erasmus+ akkreditointi toi mukanaan laajan eurooppalaisen yhteistyöverkoston sekä rahoitusta erilaisiin liikkuvuuksiin, kuten meille jo tuttuihin oppilas- ja opiskelijaliikkuvuuksiin sekä

uudempana asiana henkilökunnan liikkuvuuksiin. Myös opiskelijoiden pidemmät oleskelut eurooppalaisissa yhteistyökouluissa tulivat mahdollisiksi, ja kolme lukiolaistamme tarttui tähän tilaisuuteen heti. He viettivät kuukauden Hradec Královéssa Tšekissä. Suomi on myös erityisen kiinnostava kohde eurooppalaisesta näkökulmasta, ja olemme vastaanottaneet lukuisia opettajia työnjärjestusjaksoille SYK:hon.

SYK on ilolla mukana akkreditoituna oppilaitoksena Erasmus+issa, Euroopan suurimmassa koulutusalan yhteistyöohjelmassa!

Niina Saunamäki

Saksan opiskelu on vähentynyt

Pyydämme koulumme saksan opettaja Anne Krebsiä kertomaan, mikälaista saksan opetus oli hänen omalla kouluaikanaan. Hän toteaa, että saksan tunneilla ei käännetty tekstejä ääneen, toisin kuin englannin tunneilla.

Krebs muistelee, että hänen omilla saksan tunneillaan käytettiin lähinnä vain kirjaa. Kirjojen tekstit olivat paljon pidempiä kuin nykyään. – Me ei koskaan katsottu videoita, Krebs mainitsee. Hän kertoo, että nykyään hänen opetuksessaan katsotaan

videoita ja monet opiskelijat pitävät niistä. Krebs vakuuttaa, että hänen kouluaikanaan oppitunnit eivät silti tuntuneet tylsiltä, vaikka monet saattavat luulla niin.

Krebs muistelee myös opetuksessa käytettyjä kelanauhureita, joita hän on itsekin käyttänyt uransa alussa. Myös ylioppilaskirjoitukset ovat muuttuneet: – Silloin kun itse kirjoitin lyhyen saksan, niin se oli kyllä aika vaativa koe. Kokeessa oli pitkiä tekstejä ja kuullun ymmärtäminen oli hyvin stressaava tilanne. Aluk-

Kielimatkoja lukuvuonna 2025–2026

Ranskan opiskelijat

- 8.-luokkalaiset Les Pennes Mirabeaussa ja Villefrance-sur-Saõnessa
- lukiolaiset Lyonissa

Saksan opiskelijat

- 8.-luokkalaiset Landaussa ja Münchenissä
- lukiolaiset Korschenbroichissa

Venäjän opiskelijat

- 7.-luokkalaiset Tallinnassa
- 8.-luokkalaiset Riiassa
- lukiolaiset Budvassa Montenegrossa

si kuunteluäänite tuli kaiuttimesta, myöhemmin kelanauhurista, kasetilta ja lopulta cd-levyltä. Kokeessa ei ollut aikaa lukea kysymyksiä rauhasa läpi ennen kuuntelun alkamista.

Krebsin mielestä nykyinen toteutustapa on parempi, sillä monille tilanne voi olla stressaava. Nyt saa ensin rauhoittua ja valmistautua kuuntelemaan rauhassa.

Kysymme saksan kielen arvostuksesta kouluissa. Krebs vastaa: – No onhan se heikentynyt. Nykyään lyhyen saksan aloittaa yhä harvem-

pi. SYK:ssa 29 vuotta sitten Krebsin lyhyen saksan kursseilla oli noin 40 opiskelijaa. Nykyään on onni, jos opiskelijoita on edes 20. Abivuonna opiskelijoiden määrä on laskenut alle kymmeneen. Pitkän saksan kirjoittajia on jonkin verran valtakunnallisesti.

Vähentynyt saksan opiskelu johtuu pitkälti asenteesta, että pelkällä englannilla pärjää. Laiskuudellakin on roolinsa. Ihmiset eivät jaksakaan tehdä töitä saksan eteen.

– Saksa ei tule ilmaiseksi vaan vaatii paljon töitä, Krebs toteaa.

*Hertta Jokinen L25b,
Ilmari Kantanen L25e ja
Amalia Vallius L25c*

Espanjan opiskelijat

Lukion espanjan opiskelijat
Salamancassa

Venäjän kieli on eri asia kuin Venäjän politiikka

SYK:n lukion rehtori ja venäjän kielen opettaja Marja Jegorenkov on opettanut SYK:ssa vuodesta 2000 lähtien. Hän avaa oman aineensa opetuksen monivaiheista historiaa ja kielten opetuksen tekniikoiden muuttumista vuosien saatossa.

Marja Jegorenkovin opiskellessa koulussa 70-luvulla juuri minkään-

laista tekniikka ei ollut. Opetuksessa käytettiin lähinnä vain oppikirjoja. Pikkuhiljaa tekniikka alkoi kehittyään.

Jegorenkov tuo esille muun muassa 80-luvun alussa tulleet kopiokoneet ja kasetit sekä jo ennen niitä käytössä olleet piirtoheittimet. Video oli kieltenopetuksessa mullitus, vaik-

ka aluksi se vaati valtavan television siirtoa huoneesta toiseen. 2000-luvulla opetuksessa otettiin käyttöön internet, jonka myötä pääsy erikielisiin materiaaleihin helpottui.

Jegorenkov painottaa, että eri opettajilla on aina ollut hyvin erilaiset opetustyyliä. Kieltenopetuksessa otettiin käyttöön erilaiset oppilasta aktivoivat opetusmenetelmät kuten ryhmä- ja parityöskentely jo 90-luvulla. – Se tapahtui paljon aikaisemmin kuin muissa oppiaineissa, Jegorenkov toteaa.

Jegorenkovin mukaan venäjän kielen asema on aina ollut haastava ja sen suosio on vaihdellut suuresti eri vuosikymmenten aikana. Venäjän kielen kultakausi sijoittui 1960-luvun lopulta 1980-luvun alkuun. Neuvostoliiton hajottua kielen suosio laski jonkin verran, ja nykyään

venäjää vieraana kielenä opiskelevien määrä Suomessa on erittäin pieni. Venäjän aloitettua hyökkäyssodan Ukrainaa vastaan vuonna 2022 kielen suosio heikkeni merkittävästi entisestään.

Toisin kuin esimerkiksi saksan tai ranskan kielten opiskeluun venäjän kielen suosioon vaikuttavat voimakkaasti Venäjän poliittiset toimet. Jegorenkov on itse joutunut vastaamaan kysymyksiin Venäjän politiikasta, vaikka hänen tavoitteenaan on ollut irrottaa venäjän kieli ja maan politiikka toisistaan. – Olen nyt kaikki nämä 25 vuotta yrittänyt tehdä tästä kielestä epäpoliittista. Se ei kuitenkaan aina ole ollut mahdollista, Jegorenkov kertoo.

Kun Jegorenkov aloitti venäjän kielen opettamisen SYK:ssa, oppilaita oli vain vähän ja monet opettajat

sekä vanhemmat vastustivat kielen opetusta. Kuitenkin sitkeän työn ja päättäväisyyden ansiosta on oppilasmäärä onnistuttu kasvattamaan noin 320:een, ja oppilaista kaikki opiskelevat venäjää pitkänä vieraana kielenä. Venäjän kollegoitakin on nykyään yhden sijasta kolme.

*Alina Ekholm L25e ja
Siiri Soikkeli L25a*

Retkeilyä lähelle ja kauas. Suomalaisen Yhteiskoulun oppilaat ovat aina retkeilleet paljon. Kuvassa koulun ensimmäinen johtajatar Lucina Hagman on pienten oppilaidensa kanssa kevätretkellä vuonna 1898. Lähialueille tehtävät kevätretket kuuluvat edelleen viimeisen kouluviikon ohjelmaan.

Nykyään opintomatkoja ja erityisesti kielimatkoja tehdään myös ulkomaille. Syksyllä 2025 historian opettaja Antti Palomäki oli opiskelijoiden kanssa Roomassa tutustumassa antiikin kulttuuriin.

Opintomatkoilla opitaan kieltä ja kulttuuria

Opintomatkoilla opitaan paljon muutakin kuin kohdemaan kieltä. Julia Lempiäinen (L24b) on ollut vaihdossa Saksassa Korschenbroichissa ja Tuure Karjalainen (L24d) Ranskassa Lycée Arnaut Danielissa. Matkaan tarttui kulttuurisia kokemuksia sekä huomioita Suomen ja vaihtomaan koulujen yhtäläisyyksistä ja eroista.

Suomessa opettajien ja oppilaiden suhdetta voisi luonnehtia varsin välittömiksi ja epämuodollisiksi. Saksassa opettajan auktoriteetti on vahva, mikä näkyy esimerkiksi siten, että opettajaa tervehditään seisten ja häntä teititellään. Opettajien ja oppilaiden välillä vallitsee kuitenkin melko rento suhde, ja tunnelilla on keskustelevalta ilmapiiri. Myös Ranskassa opettajien auktoriteetti on Suomea vahvempi. Seisoma-tervehdystä ei vaadita, mutta opet-

tajia tulee aina teititellä, kun taas opettajat lähtökohtaisesti sinuttelevat oppilaita.

Ranskassa oppitunneilla ei ole yhtä paljon vuorovaikutusta opettajien ja oppilaiden välillä kuin Suomessa. Tunnit koostuvat lähinnä luennoinnista, ja esimerkiksi matematiikan oppitunneilla Suomessa tavallista käytäntöä, jossa opettajat kiertelevät suurimman osan tunnista auttaen oppilaita, ei Ranskassa juuri ollut. Opettajien ja oppilaiden suh-

teet yksilötasolla olivat kuitenkin samanlaiset kuin Suomessa, eli heidän kanssaan saattoi esimerkiksi jäädä juttelemaan tauoilla.

Lycée Arnaut Danielissa vaihto-oppilas Jules sai syyslomalla tukiope-
tusta siksi, että hän pärjäsikin koulussa hyvin, eikä opettaja halunnut, että hän jää jälke-
en vaihdon takia. Suomessa en saanut vastaavanlais-
ta tukea. Suomalaisen silmin tällai-
nen järjestely vaikuttikin hieman
erikoiselta, sillä tukiope-
tusta Suomessa heille, jotka ei-
vät pärjää. Ranskassa halutuimpien
korkeakoulujen valintakokeisiin val-
mistaviin oppilaitoksiin (Écoles pré-
paratoires) on lukion jälkeen kova
kilpailu, minkä luulisi olleen taustalla
hyvien oppilaiden erikoiskohte-
luun. Ylipäättään Ranskassa tunnu-
taan panostavan hyvien oppilaiden
menestykseen, mikä välillä menee
elitismien puolelle.

Suomessa kouluruoka on itsestään
selvä osa koulupäivää. Vaikka kou-

luruokaa monesti moititaan pahanmakuiseksi, monia ruokia kuitenkin muistellaan viimeistään koulutaipa- leen jälkeen maistuvina ja ruokailua arvostetaan tärkeänä yhteisöllisyyttä rakentavana hetkenä. Saksassa nuoret oppilaat tuovat kouluun omat eväät tai ostavat lounasta koulun kahvilasta. Vanhemmat oppilaat käyvät kotona lounaalla.

Ranskassa oppilaat syövät yleensä maksullisen lounaan, josta osan maksaa kuitenkin kunta. Yksittäiset ruoka-annokset ovat leipää lukuun ottamatta valmiiksi kasattuja, mutta valinnanvaraa silti on, sillä oppilas voi valita, ottaako esimerkiksi viher- salaattiannoksen, porkkanaraaste- annoksen vai molemmat. Ruoka on Ranskassa Suomea laadukkaampaa: leipä on tuoretta, salaattissa on lehtien lisäksi esimerkiksi kastiketta, kananmunia ja tonnikalaa, ja joka ruokailulla on jälkiruoka, esimerkiksi jäätelö tai vanukas. Toisaalta järjestely on myös kalliimpi. Keskimää-

rin kouluruokailu maksaa Ranskassa 8,49 euroa aterial kohden, mikä on yli kolminkertainen määrä Suomen 2,76 euroon verrattuna. Ruokailuun onkin tärkeää panostaa, sillä koulupäivät kestävät aamukahdeksasta iltakuuteen.

Kirjallisuuden lukeminen on olennainen osa äidinkielen ja vieraiden kielten opiskelua. Sykissä on hieno koulukirjasto, joka tarjoaa sekä lukemista että välituntisin viihtyisän oleskelutilan oppilaille. Saksassakin kirjojen lukeminen ja kirjallisuuden analysoiminen kuuluu opinto-ohjelmaan. Ranskassa äidinkielessä keskitytään erityisesti klassikoiden lukemiseen. Myös muissa aineissa, esimerkiksi matematiikassa, on vapaaehtoista luettavaa. Kuulemma moni jopa oikeasti lukee vapaaehtoisikirjat, sillä heitä kiinnostaa aihe. Lycée Arnaut Danielissa on hieno kirjasto, mutta sillä ei ole läheskään yhtä paljon käyttäjiä kuin SYK:n kir-

jastolla, luultavasti siksi, että sen käyttö on tiukasti rajattu kirjojen lainaamiseen.

Ranskan eli äidinkielen loppukoe tehdään jo toiseksi viimeisenä vuonna, eli koululta saatava lukeminen on viimeisenä lukiovuonna muiden aineiden varassa. Ranskassa äidinkielen koe koostuu erityisesti lukutaidosta, kun taas Suomen kirjoitus- taitoa muistuttavat, tosin ei täysin vastaavat, tekstit kirjoitetaan filosofian tunneilla, jotka alkavat viimeisenä vuonna. Molemmilla aineilla on suunnilleen sama painoarvo päättötodistuksessa.

Suomen kännykkäkäytänteet ovat viime syksyyn asti olleet varsin sallivia. Nyt monet koulut ovat kuitenkin tiukentaneet kännykkäohjeistustaan ja rajanneet oppilaiden kännykän käyttöä. Sykissä yläkou- lalaiset eivät saa käyttää kännykkää koko koulupäivän aikana ja lukio- lalaisiakin kannustetaan välituntisin kasvokkasiin kohtaamisiin puhe-

Saksassa moni syö koulussa omia eväitä. Ranskassa maksulliseen ateriaan kuuluu lämpimän ruoan lisäksi erilaisia salaatteja ja jälkiruoka.

limilla oleilun sijaan. Saksassa alle 16-vuotiaat eivät saa käyttää kännykkää. Ranskassa puhelimia ei käytetä oppitunneilla. Myös oppilaat vaikuttivat olevan sitoutuneita järjestelyyn, eikä puhelimia näkynyt oppitunneilla.

Tekoälyn hyödyntäminen puhututtaa niin meillä kuin muuallakin Euroopassa. Sykissä sekä oppilaat että opettajat ovat kuluvana lukuvuonna saaneet tekoälyyn liittyvää koulutusta. Vaikka paperiset oppikirjat ovat sähköisiä suosituimpia, on koneella työskentely kuitenkin varsinkin lukiossa arkipäivää. Gymnasium Korschenbroichin oppilaat työskentelevät koulusta lainaamallaan pädeillä, mutta Saksassa ylioppilastutkinto kirjoitetaan käsin paperille.

Ranskassa älylaitteita ei juuri käytetä koulussa. Oppilailla ei ole omia kouluun tarkoitettuja älylaitteitaan laskimia lukuun ottamatta. Työskentely perustuu paperiin, ja jos esimerkiksi fyysikassa tarvitsee tehdä tietokonemallinnus tutkimustuloksista, kerätään tulokset ensin paperille ja sitten syötetään luokassa

olevaan pöytätietokoneeseen. Esimerkiksi tietokonepelien pelaaminen tunnilla on käytännössä mahdotonta. Toisaalta laskimeen saa pythonilla ohjelmoitua myös pelejä. Lukujärjestykseen kuuluvat myös ATK-oppitunnit, jolloin opetellaan tietokoneiden ja ohjelmistojen, kuten taulukkolaskentaohjelmien, käyttöä. Tuntitehtävistä saa pisteitä kansalliseen tietotekniikkataito- ja mittaavaan järjestelmään, ja hyvästä pistemäärästä voi olla hyötyä esimerkiksi työnhaussa.

*Tuure Karjalainen (L24d),
Julia Lempiäinen (L24b) ja
Katri Karvonen*

INNOCENTIUM PAPAM
DIO

SIXTI VSV
PONTI MAX

SIXTI VSV PONTI MAX
AVLAM CONSTANTINIANAM A SVM MIS PONTI F
LEONE X ET CLEMENTE VII PICTURUS EXORINA TAM
UT POSTEA COLLABENTEMA CRIGORIO XIII PONTI MAX
INSTAVI API COEPT TAM PRO LOCH DICNITATE AIDSOVII
ANNO PONTIFICATVS SVI PRIMO

LEO DE BRISANUS LVSITANVS LVS THOMAS

ANNO DNI
MDLXXXV

ADIVS ET
CIVITATIS
CONSTANTINIANAE
CAPTIVAE

Constantino (1524-1547)
Constantino (1518-1547)

FAMILY
Not Daddy!!

FIFA
WORLD
CUP
TODAY AT
LOCAL COUNCIL

SIENDO ME
PERFECTO PARA
ENCONTRO PAGO
BASTARDA, PERO
HABILIDAD
MEJORES
VACACIONES
DE MI
VIDA!

MEJOR QUE
NUNCA

NUMBERS
AND GO
BIGGER!

OUR
COUNTRY
NEEDS AN
IMPROVEMENT!

SO WE
MUST HAVE
MORE TRAIN
ADD?

SHAKE THE
MILKSHAKE!

CE N'EST PAS LE
LOCAL?

PARISH
WILL BE
BETTER!

M

QUANTUM FLIES
AROUND THE
EARTH!

THE
BOOK
IS
THE
BEST!

WORLD
MUSIC!

WORLD

NO STEP

WORLD AIRLINES

Saving places together

I LIKE MY PEGS AND SOLUTIONS

HILTON
HOTELS

FULL FLIGHT, FULLER, FULLER, FULLER

Maja-Nea Iivestien IB1 lukiodiplomityö, Full Flight, Fuller Fumes

ESTIF 2025

An interview with IB coordinator Anni Grönroos: Literature, Change, and Life in the IB

IB-coordinator and Finnish A teacher Anni Grönroos was first introduced to the IB as a teenager during a time when the programme was rather unknown in Finland. Initially, Grönroos had planned to study economics abroad, but decided to pursue studying literature at the encouragement of her Finnish A teacher, Tuula Uusi-Hallila. From there, she ended up with a career as a teacher in the high school she graduated from.

While a large portion of her working days are spent at a desk managing the logistics of the diploma pro-

gramme here at SYK and advising teachers on matters concerning the IB, Grönroos notes that working with students is the most rewarding part of her job. When reflecting on her years in teaching, her most memorable moments all take place in a classroom. She explains, how her students always help remind her why she does all this.

Change is something that Grönroos has observed in many ways in both the IB and in teaching Finnish. The declining literacy skills of the youth is something

Grönroos discussed in detail. From her perspective, the modern world has rendered reading to be much less favourable in comparison to a time before social media and on-demand streaming platforms. Even something as seemingly mundane as Yle Areena is taking time away from reading, she notes. Because teenagers spend less time reading, they also have weakened textual analysis skills.

While she states that a piece of literature cannot be solely valued based on its complexity and length, Grön-

roos notes that a decline in reading levels has limited her options when choosing literary works to study. Take the example of Anni's time as a high school student in the IB, which was before the rise of social media. She mentions reading multiple extensive pieces such as *Anna Karenina* by Leo Tolstoy. While she read multiple of these long novels as a teenager, she could not imagine teaching all the same works with her current students due to a decline in literacy skills. Shorter novels, such as *Normal People* by Sally Rooney, have become more favourable to teach.

According to Grönroos, digitalisation is not only taking time away from reading but also weakening the writing skills of today's teenagers. She mentions, how the possibility of later modifications when typing has rendered students to be less careful in their writing. This can also be seen in the Finnish ma-

triculation exams, where grammar mistakes have been rising in prominence after shifting to computerised exams.

She says, however, that it is important to remember that this decline is not at the fault of individual students. Rather, it reflects the time we live in and how little emphasis is placed on literature. Despite seeing a change in teenagers' habits, Grönroos has not noticed an increasing aversion towards studying literature. Even with all these changes, Grönroos still sees IB students as dedicated and hard-working.

Additionally, Grönroos has noticed a change in the demographic of the IB student body. Our IB diploma programme has become increasingly diverse in terms of cultural backgrounds, she notes, as a result of the increase of immigration in the Helsinki area. The IB also seems to welcome students with mixed

academic interests more than before. For example, during Anni's days as an IB student, studying history and economics simultaneously was not possible, with the school wanting to place more emphasis on STEM-subjects.

When looking towards the future, Grönroos sees a strong setting for the IB. The demand for the diploma programme seems to be on the rise, with the number of applicants increasing year by year. She sees the IB teaching invaluable skills to students, which the national high school programme does not grant in the same way. Thanks to a limited number of six to seven subjects, the IB allows students to reach of a certain level of depth in their studies which she sees as greatly beneficial to life.

Iida Särkkä IB1

Äidinkieli on kivijalka

– Äidinkielen merkitys on aina tärkeä niille, jotka ymmärtävät elämän korkeuden ja syvyyden, toteaa koulumme äidinkielen ja kirjallisuuden opettaja Väinö Kuukka. Ennen äidinkielessä keskityttiin lukemiseen, kirjoittamiseen ja kielenhuoltoon. Nykyisin aineistot ja sisällöt ovat lisääntyneet. Opetus on ylipäätään muuttunut huomattavasti.

Oppiaineelle on vuosien varrella kertynyt yhä enemmän sisältöjä, ja sen rooli on laajentunut perinteisen kielijalka- ja kirjallisuusopetuksen ulkopuolelle. Äidinkielessä liikutaan muiden oppiaineiden alueilla, eikä kaikkea olisi välttämätöntä sisällyttää äidinkielen ja kirjallisuuden opetukseen. Esimerkiksi median ja kuvien analy-

soiminen kuuluvat äidinkielen moninaisiin sisältöihin. – Minkä takia äidinkielen on tehtävä kaikki? Kuukka pohtii.

Monipuoliset tehtävät voivat rikastuttaa oppimista, mutta samalla vaarana on, että perusasiat jäävät vähemmälle huomiolle. Kuukka vihaa kuitenkin, että joskus pohdittiin äidinkielen ja kirjallisuuden jakamista kahdeksi oppiaineeksi, jotta painetta vähennettäisiin ja perusasioihin voitaisiin keskittyä enemmän. Suunnitelmasta on kuitenkin sittemmin luovuttu.

Opetusmenetelmät ovat muuttuneet Kuukan omista kouluajoista huomattavasti. Aikoinaan Kuukka kir-

Kirjallisuus on ikkuna uuteen maailmaan

Kirjallisuuden lukeminen on olennainen osa äidinkielen opiskelua. SYK:ssa lue- taan paljon, ja kirjasto tarjoaa hienot mahdollisuudet kirjallisuuteen uppou- tumiseen. Äidinkielen tunneilla teoksia käsitellään monin tavoin: niiden pohjalta esimerkiksi keskustellaan, kirjoitetaan, piirretään ja näytellään. Kouluaika onkin ainutlaatuinen tilaisuus vaihtaa ajatuk- sia saman teoksen lukeneiden kave- reiden kanssa.

Kirjallisuuden lukemista syventävät eri- laiset kirjailijavierailut. Syksyllä 2025 abit lukivat Markus Nummen tuotan- toa ja saivat hänet haastateltavakseen.

Haastattelijat olivat nähneet pal- jon vaivaa perehtymällä Num- men teoksiin ja havainnollis- tamalla keskustelua erilaisen rekvisiitan avulla. Moni abi oli jo kesällä lukenut hienon mut- ta lukusinnikkyyttä koettelevan *Käräjät*-teoksen.

Nummen rinnalla abit syventyi- vät klassikkoon eli Linnan *Täällä Pohjantähden alla* -teokseen, jonka näytel- mäsovituksen koko vuosikurssi pääsi Kansallisteatterissa näkemään. Ennen teatteria ryhmät lukivat katkelmia Linnan trilogiasta ja keskustelivat lukemastaan

Kuva Teatteri Jurkka.

luokan edessä. Näin juoni ja henkilöt oli- vat ennen esitystä jo ainakin pääpiirteit- täin tutut. Linnan teksti ja Lauri Majjalan ohjaama näytelmä liikkuttivat ja elävöit- tivät hienosti historiaa. Parhaimmillaan kirjallisuuden lukemisessa yhdistyvät- kin tieto ja elämyksellisyys.

Lukion ensimmäisen vuoden opiskelijat pääsivät Teatteri Jurkkaan katsomaan *Myrsky*-näytelmän. Shakespearen teks- tiin opiskelijat olivat perehtyneet etu- käteen oppitunneilla.

Myös yhdeksäsluokkaisten teatterivie- railussa yhdistyivät kirjallisuus ja teat- teri, kun kaikki ysit kävivät katsomassa *Hildur*-näytelmän Helsingin Kaupungin- teatterin Arena-näyttämöllä. Monelle oppilaalle Hildurin tarina oli tuttu Satu Rämön dekkareista. Teosten vertailu kirvoitti mainioita keskusteluita.

Katri Karvonen ja Tuula Uusi-Hallila

joitti aineitaan jopa mustekynällä.
– Sitä perusteltiin käsialan tärkeydellä, hän toteaa.

Kuukan mielestä hyppy digimaailmaan on ollut suuri, mutta toimiva. Jos on keksitty uusi tapa tehdä töitä, miksei sitä käytettäisi? Koneilla pystyy esimerkiksi arvioimaan äidinkielessä paremmin kokeita, ja kaikki tulee siistimmin selville. Op-

pilaan on myös helpompi muokata ja hioa tekstiään, kun se on kirjoitettu koneella.

Kuukka kuvaa äidinkieltä eräänlaisena kivijalkana, jonka päälle rakennetaan oppia esimerkiksi muista kielistä ja oppiaineista. Äidinkielellä on Kuukan mukaan yhteys myös minuuteen ja yksilön kokemukseen

kulttuurista. Kaikesta tästä syntyy tasapainoinen paletti, jossa äidinkielen merkitys on huomattava.

Äidinkieli pysyy aina tärkeänä. Työelämässä äidinkieli on tärkeä osa, eikä sitä pääse pakoon mitenkään. Se osoittautuu tärkeäksi myös niissä töissä, joissa sitä ei luulisi tarvittavan. Kuukan mielestä äidinkielestä kumpuaa ymmärrys maailmaan.

*Teemu Aarnio L25a,
Lotta Mäkinen L25b ja
Julia Paljärvi L25b*

Kalevalaa ulkoa

Meillä oli kirjallisuudenhistoria, mutta lukunäytteitä oli hyvin vähän. *Seitsemän veljestä* luettiin mutta sitä luettiin väärään aikaan, viidennellä tai kuudennella luokalla. Se kuuluisi lukioon. Oltiin aivan liian lapsia ymmärtämään sitä. Samoin kävi *Kalevalan*. Sitä luettiin ulkoa: kouluhallitus oli antanut määräyksen, että 20–40 säettä on osattava ulkoa. Sai itse valita, mitkä säkeet opetteli ulkoa.

Laila Karhe, ylioppilas 1930

Sykkiläiset slangitaitureina

Sykkiläiset ovat vuosikymmenten mittaan osallistuneet aktiivisesti Helsingissä järjestettyihin slangikeruihin. Kaikkein vanhin suomenkielinen koululaisten slangiaineisto on lukuvuodelta 1908–09. Se ilmestyi SYK:n Kaiku-nimisessä luokkalehdessä. Myös vuonna 1934 ilmestyi koulun Mustekala-lehdessä slangisanojen lista. Molempia aineistoja säilytetään Kotimaisten kielten keskuksessa. Vuonna 2020 järjestetyn keruukilpailun voitti ryhmä SYK:n lukiolaispoikia.

Kotikielen Seuran aloitteesta järjestettiin tammikuussa 2026 Helsingin kouluissa slangikeruu, jossa kysyttiin 120:lle yleiskielen sanalle slangivastineita. Kielikoululaiset näyttivät jälleen slangitaitonsa: kaikkiaan 12 sykkiläistä palkittiin Kotikielen Seuran 150-vuotisjuhlassa Helsingin yliopiston juhlasalissa. Seuraavassa pieni otos sykkiläisten vastauksista.

Energiajuoma

addiktilitku, bulli, cele, edi, eeäs, ej, elämän eliksiiri, energiaboosteri, energialitku, es, esa, ese, goyslop, jonnejuoma, jumalten juoma, kofeiini in a can, litku, megis, monstei, monsu, monsuuni, möfö, nosso, pärinäjuoma, redi, tölkki, vauhtijuoma, voimaannuttaja

Hiukset, tukka, kampaustyyli

blowout, bluzzcut, cut, cutti, fade, feidi, fleda, hoora, karvat, kutrit, letti, narikka, nuti, staili

Kasvot

dunkku, etumus, face card, feissi, hattu, kehys, lärvi, naama, naamari, naamataulu, nassu, pläsi, pärstä, tatti, taulu, tetti

Koti

boxi, cawe, crib, flätti, haussi, hemma, hima, hime, himppa, himppe, hoodsit, hotelli, hotla, houssi, huussi, kotikolo, kotikoti, kotsa, kribi, kribi, kämppä, luola, matalamaja, meille, murtumaton linnake, mänsön, pleissi, porukat, spawnpoint

Raha

bands, bread, bägi, coinssit, dough, ege, flyys, fyffe, fyffendaali, fyrkka, hillo, hilu, hynä, kahiseva, kilukat, koinit, kolikot, käsh, kääre, mammona, mani, massi, oravannahka, paperi, penga, pennoset, pinkka, pätkkä, rack, rahulit, saldo, seteli, stäkit, tuohi, valuutta, varat, vihree

Ruoka

bensa, blessing, feast, foodi,
goyslop, left overs, löpö, maatti,
muona, murkina, mässy, mättö,
mäysä, polttoaine, purulelu, repat,
safet, safk, safka, sapuska, snack

Ystävä, kaveri

baby, baddie, bestie, bestis, besu,
bro, broidi, brouski, buddy, bämä,
diva, fenni, folk, frendi, gang, gangi,
girl, hb, homeboy, homegirl, homie,
kamu, king, kompisarna, komppis,

kotipoika, kotityttö, mon ami, muru,
mussu, mussukka, pooki, pookie,
puuki, queen, rakas, raksu, toveri,
veija, veli, venni, äijä

Osa slangitaitureista ehti paikalle yliopiston juhlasaliin hakemaan palkintonsa. Tilaisuus oli osa Kotikielen Seuran 150-vuotisjuhlintaa. Kuvassa Liina Vepsäläinen, Siiri Meuronen, Edith Kilpi, Altti Timonen, Tiia Ylinen ja Emilia Saastamoinen.

Seurustella

chatata, deittailla,
dejtata, hengata,
jubailta, jutella,
käydä ulkona, nähdä
jotakuta, olla juttua,
olla kimpassa,
olla locked in, olla
official, olla sillie,
olla yhdessä, riitata,
seukata, säätää,
treffailla, yhtyä

Tule tänne, tule mukaan!

camaa, c'moon,
follaa, hoppaa inee,
hyppää inee, hyppää
mukaa, igrai, joinaa
messii, let's go
lehmät navetta palaa,

lets mennään, lähe kyytiin, menoks,
mentiin, mikä maksaa, mitä sä jäit
kuppaamaan, mitä sä jäit sinne
synnyttään, peliä, seuraa, tuu ihop,
tuu jo, tuu komppaan, tuu messiin,
tuu tähän, vamos

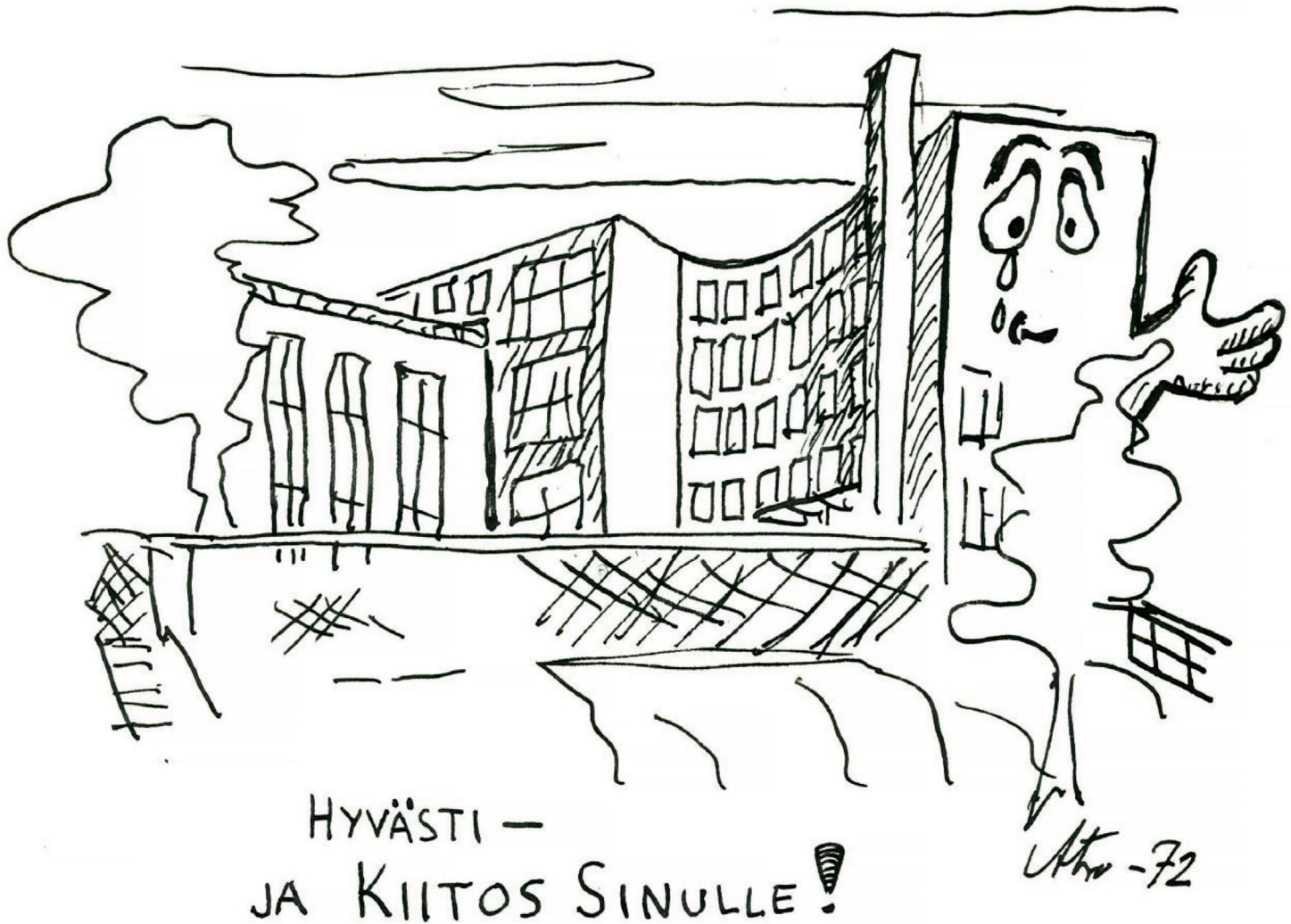
Viettää aikaa

chillailla, chillata, heilua, hengata,
juoruta, koomata, lagata, lusmuilla,
mennä ulos, pyöriä, relata, roikkua,
spendata aikaa, spendata timee,
tappaa aikaa

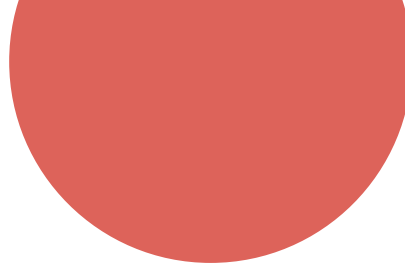
Ymmärtää

aivan, asia selvä, catchata, clock it,
fatta, fiilata, getata, gotit, hiffata,
kekata, kelata, kyllä rouva kersantti,
kässätä, käydä järkeen, leikata, me
too girl, meikata senssii, napata,
nähdä, saada kiinni, selkee, selkis,
snajjata, tajuta, tsekata, tsennata,
understandata, ympätä, älytä

Olla luvatta poissa, pinnata
beilata, ilmanen hypäri, jänistää,
jättää roikkuun, lintsata, lusmuilla,
missata, omatoiminen tauko, ottaa
poissaolot, piileskellä, skipata,
slidata, sluibata

Muutto muistorikkaasta koulutalostamme Nervanderinkadulta keväällä 1972 juuri ennen kirjoituksiamme aiheutti meissä haikeutta, olimmehan siellä opiskelleet kymmenen vuotta - muuttuen lapsista nuoriksi aikuisiksi.

SYK-muisto 70-luvulta

Yksi lämpimimpiä muistojani koulusta on, kuinka musiikinopettajani Roy Asplund, ymmärrettyään minun olevan jo – myöhäisesti – kääntymässä kohti musiikkia ammattina, antoi minun jäädä lukiolaisena välitunneilla alakerran musiikkiluokkaan kuuntelemaan levyjä.

Olin jo soittanut koulun orkesterissa rupisesti viulua – olinhan ihastunut erääseen koulun nuoreen viulistiin ja koettanut päästä riittävälle tasol-

le opiskeltuani sitä ennen kymmenen minuuttia viikossa kitkuttaen. Mutta kaveri antoi minulle koulun kaapista pasuunan, siitä tulikin pääsoittimeni! Ja olin orkesterissa, sävelsinkin sille.

Mutta ne LP-levyt (tiedättehän), katsoin yhden kantta: ”Ravelin Bolero, mikähän tämä on?” Sen huiman tunteen, kun ei tiedä, kuinka tuo maaginen orkesteriteos loppuu, voi kokea vain kerran. Tietty, pasuunaryhmän röyhkeät glissandot, KYLLÄ KIITOS!

Atso Almila

Teos, m... kka

Luonnontieteelliset
ja matemaattiset
aineet

Tekniikka helpottaa biologian ja maantieteen opetusta

Biologian ja maantieteen, kahden kiinnostavan luonnontieteen aineen opettaja Hanna-Leena Nikkinen kertoo oppiaineidensa opetusmenetelmien, työvälineiden ja aseman muuttuneen hyvinkin paljon hänen omista kouluajoistaan. – Oli sellaisia televisiovaunuja, joita opettaja saattoi joskus varata näyttääkseen jonkin dokumentin, mutta se oli todella harvinaista.

Nykyään opetusta helpottavat huomattavasti animaatiot, videot ja kuvat. Etenkin molekyylibiologiassa Nikkinen mainitsee erittäin hyödyllisenä ja havainnollistavana mahdollisuutena näyttää useita kuvia ja animaatioita soluista ja muista rakennneosista, joita ei ihmissilmällä voi nähdä.

IB-opiskelijoita biologian kenttäkurssilla Tvärminnessä syyskuussa 2025.

Maantieteessä digitalisaatio on tehnyt ilmiöiden tarkastelusta elävämpää. Enää ei Nikkisen mukaan tarvitse selittää kaikkea, vaan voi näyttää esimerkiksi hurrikaanin muodostumisen ja etenemisen tai vaikka veden nousun lisätyn todellisuuden animaatioiden avulla. – Tekniikka on tuonut paljon lisäarvoa

opetukseen, ainakin sitä kautta, mitä opettaja voi näyttää ja miten havainnollistaa asioita, kiteyttää Nikkinen digitalisaation vaikutuksen biologian ja maantieteen opetuksessa.

Nikkisen mukaan oppisisällöt eivät biologiassa ole muuttuneet merkittävästi. Maantieteessä muutokset si-

Seitsemäsluokkalaiset biologian merenrantaretkellä Inkoossa elokuussa 2025.

Seitsemäsluokkalaiset biologian merenrantaretkellä Inkoossa elokuussa 2025.

sällöissäkin ovat suurempia. Ennen maantieteessä keskityttiin enemmän muun muassa karttoihin sekä valtioiden ja vuoristojen sijainteihin eli luonnonmaantiedon tietämykseen. Nykyään keskitytään enem-

män ilmiöihin ja niiden ymmärtämiseen, seurauksiin sekä niihin varautumiseen.

Nikkisen mielestä hänen oppiaineidensa aseman muuttuminen riippuu siitä, mitä osa-aluetta tarkastellaan,

koska molemmat aineet ovat niin monipuolisia. Biologian tutkimus on tuottanut esimerkiksi kestävästä kehityksestä todella paljon ympäristötietoa, jonka mahdollisuuksia ei hänen mielestään hyödynnetä tai arvosteta sillä tavalla kuin pitäisi.

Maantieteen syventävät opinnot keskittyvät lähinnä ihmismaantieteeseen, jolla olisi paljon työvälineitä tarjottavaksi kestävään alue- ja yhteiskuntasuunnitteluun. – Tuntuu siltä, että sieltä poimitaan vain joitakin tiettyjä pointteja, esimerkiksi tiivistetään yhteiskuntarakennetta ja unohdetaan sosiaalinen kestävyys eli se, miten ihmiset viihtyvät uusilla tiiviillä asuinalueilla, Nikkinen pohtii.

Biologian puolella solu- ja molekyylibiologian tuntemusta ja tietoa arvostetaan paljon esimerkiksi lääketeollisuudessa. Biologian avaamia ovia lääketieteen opintoihin arvostetaan myös todella paljon. Ympäristöasioiden asema jää helposti talouspuheen jyräämäksi, mistä Nikkinen ei pidä lainkaan.

*Charlotta von Essen L25c,
Onerva Ihonen L25b ja
Arttu Lauha L25d*

*IB-opiskelijoita biologian kenttäkurssilla
Tvärminnessä syyskuussa 2025.*

Elinkeinoelämä tarvitsee matematiikan ja fysiikan osaajia

Matematiikan ja fysiikan opetus muuttuu maailman mukana, kertovat matematiikan opettaja Ville Hynönen ja fysiikan opettaja Ursula Ahvenisto. – Opetuksessa on paljon samankaltaisuuksia aikaisempaan verrattuna, mutta välineet ovat vähän erilaisia. Matematiikassa opettaja teki aiemmin liitutaululle esimerkkejä jostain aihepiiristä ja oppilaat tekivät muistiinpanoja. Nykyään esimerkit tehdään sähköiselle pohjalle, jonka opiskelijat saavat pilvestä. Lukiossa harva tekee muistiinpanoja vaan on läsnä yhteisessä opetustuokiossa. Peruskoulussa muistiinpanoja sen sijaan tehdään edelleen.

Hynösen mukaan tietokoneitakin käytetään, mutta edelleen tehdään paljon käsin, mikä on positiivinen asia, sillä tietokoneissa on myös huonoja puolia. Esimerkiksi matematiikassa tekstien kirjoittaminen tietokoneella on käsin kirjoittamista

kankeampaa. Dynaamisessa geometriassa tietokone on kuitenkin erinomainen apuri.

– Laskin toimi ennen pelkästään luvuilla, joten yhtälöt piti aina ratkaista paperilla, Ahvenisto lisää. Hänkin toivoo, että taito laskea paperilla säilyisi ja jatkaa: – Kun aloitin opettamisen täällä 2000-luvun alussa, käytössäni oli edelleen sama funktiolaskin, jota käytin itse jo seitsemännellä luokalla. Tämän jälkeen tuli graafinen laskin, johon pystyi merkitsemään mittauspisteitä ja laskin sovitti esimerkiksi suoran, ja sitten tuli symbolinen laskin. Kahdenkymmenen vuoden aikana muutos on ollut tosi nopea.

Hynösen mukaan matematiikan vaikeustaso on ennallaan, mutta mukaan on tullut uusia elementtejä. Nykyisellä opiskelijalla olisi luultavasti paljon vaikeuksia vanhan matematiikankirjan kanssa, mutta sama pätee myös toisinpäin.

Fysiikan tunnitkin ovat muuttuneet: ennen ei tehty kokeellisia tutkimuksia vaan kaikki opiskelu oli niin sanottua ”liitutaulufysiikkaa”. Opettaja siis antoi asian valmiina tai joskus demonstroi, miten asia toimii. Fysiikka ei myöskään ollut pakollista, vaihtoehtoina oli lyhyt tai pitkä fysiikka tai ei fysiikkaa ollenkaan. Nykyään fysiikkaa on lukiossa pakollisena yksi kurssi. Tarjottavien kurssien määrää on vähennetty kahdeksasta kurssista seitsemään.

Suurin osa matematiikan ja fysiikan opiskeltavista asioista ovat samoja kuin ennen. Samat perustavat lainalaisuudet on ymmärrettävä ennen kuin voidaan edes ymmärtää vaikeampia ilmiöitä puhumattakaan uuden luomisesta.

Matematiikkaa on arvostettu läpi historian ja arvostetaan edelleen. Se on yleishyödyllinen oppiaine, josta on paljon hyötyä tulevaisuudessa. Matematiikan opiskelu mahdollistaa numeroiden ymmärryksen ny-

kypäivän hyvin teknisessä maailmassa. Matematiikan opiskelua ja kirjoittamista yo-kirjoituksissa on painotettu jo vuosia. Matematiikasta saa paljon pisteitä yliopistojen todistusvalinnoissa, mikä kertoo aineen arvostuksesta. Maailman jatkuva digitalisoituminen takaa sen, että matematiikan arvostus ei ainakaan vähene tulevaisuudessa.

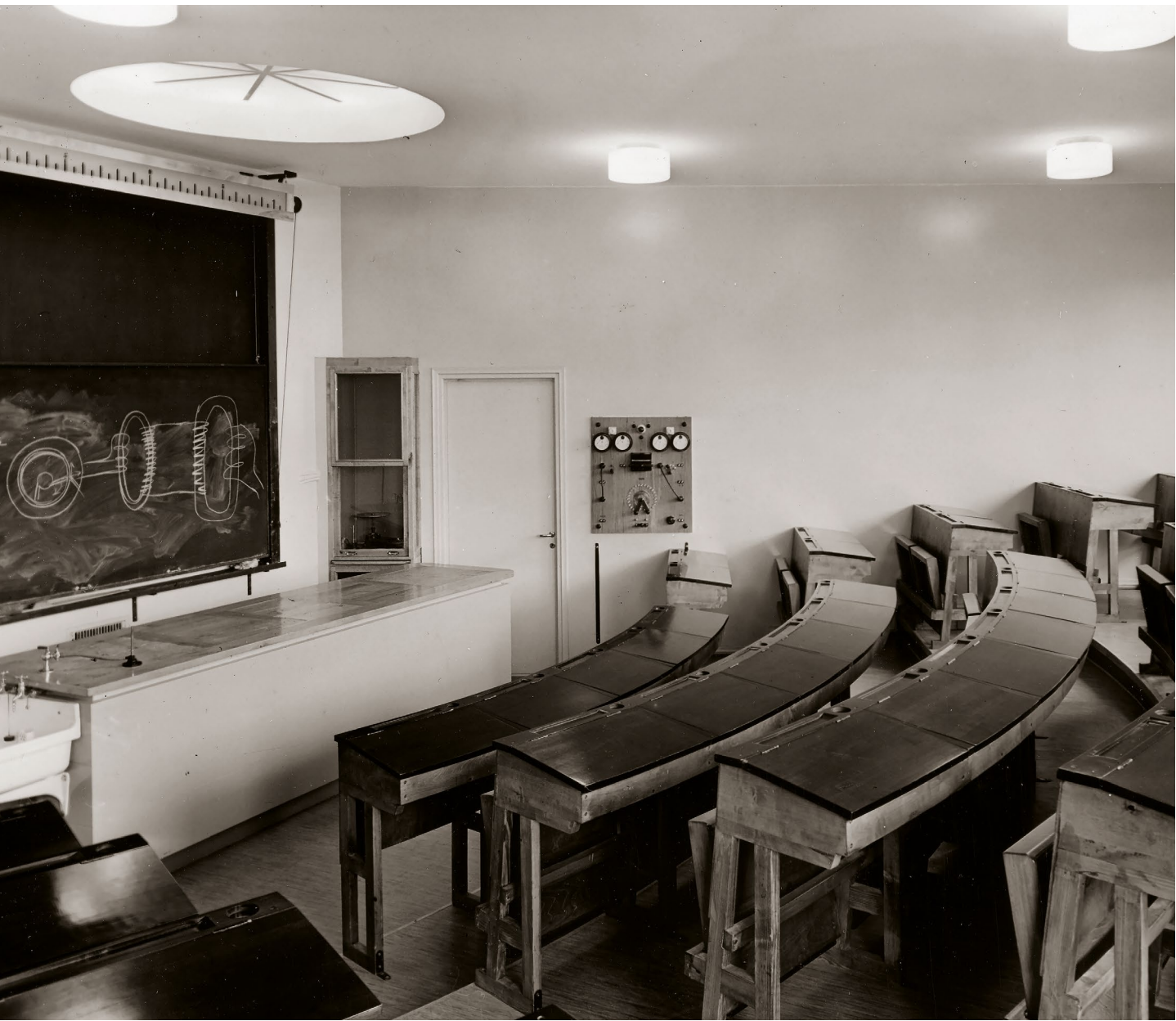
Ahveniston mielestä ne, jotka osaa- vat ja opiskelevat fysiikkaa, arvostavat sitä ja tiedostavat sen merkityksen. Ensi vuonna voimaan tulevassa todistusvalintamuutoksessa fysiikan painoarvo kuitenkin laskee, sillä esimerkiksi lääketieteellisiin opintoihin hakiessa fysiikka ei ole enää pakollinen aine. Tämä tulee luultavasti vaikuttamaan fysiikan opiskelijoiden määriin.

Luonnontieteen opiskelijoille on paljon kysyntää, ja siksi näitä aineita kehoitetaan opiskelemaan lukiossa. – Elinkeinoelämä haluaisi, että nuoret lukisivat enemmän luonnontieteitä.

Lukijoita on tällä hetkellä vähemmän kuin opiskelupaikkoja, toteaa Hynönen.

Teknillisten alojen työntekijöiden takaamiseksi on tehty lukiolaisille ihan konkreettisia kannustimia kuten rahapalkintoja. Varsinkin tyttöjä pyritään kannustamaan luonnontieteiden opiskeluun, sillä he ovat ihan yhtä kyvykkäitä siihen kuin pojatkin. Sukupuolijakaumaa teknillisillä aloilla halutaan tasata, ja Hynösen mielestä se onkin muuttumassa parempaan suuntaan.

*Laura Kangaslahti L25e,
Konsta Kivi-Koskinen L25c ja
Toivo Meretniemi L25c*

Opetus tarvitsee tilaa.

Luokkatilat eivät välttämättä ole kovin paljon muuttuneet vuosikymmenten varrella. Kuvissa fysiikan luokat Nervanderinkadun ja Isonnevantien koulutaloissa.

Vaikka teknisiä laitteita ja opetusvälineitä on tullut lisää, videotykin ja dokumenttikameran ohella nykyisessä fysiikan luokassa on käytössä myös piirtoheitin. Sen avulla havainnollistetaan valo-, sähkö- ja lämpöopin ilmiöitä, esimerkiksi näkyvän valon spektriä prismalla ja pinnan värejä erivärisissä valaistuksissa.

Achieving Success in HL Math and Other Insights from Jarmo Hurri

As the world changes, so does the way computer science and mathematics are taught. We interviewed mathematics and computer science teacher Jarmo Hurri who has taught at SYK since 2007.

Hurri's path to teaching at SYK wasn't completely straightforward. He first studied computer science, then worked as both a programmer and a scientist, before becoming a teacher. "After I finished my PhD thesis, I needed to decide what I was going to do when I grew up... Then I noticed that I like teaching and then I decided to become a teacher", Hurri explains.

According to Hurri, a significant change in higher-level (HL) mathematics in the International Baccalaureate program has to do with the final exams. He says they have

become more demanding, and the number of simple questions seems to be going down but points out that the increase in difficulty might have been compensated for by lower grade boundaries.

However, the most notable change has occurred in the HL mathematics project called the internal assessment (IA) where before, all students were assigned a domain of a problem and a possible path of exploration. However, the IB noticed that fully solved cases would get published online. Today, every student has a different topic.

While computer science is a newer subject at SYK, it has changed as well. The syllabus has expanded and there is more material to cover, leaving less time for review.

Despite changes in the subjects, Hurri doesn't think that IB students have changed significantly. He says that SYK has still been able to attract students who are very focused and hard-working. He hasn't noticed a general trend for the worse in terms of attention-span or ability to focus.

Some believe that artificial intelligence will play a major role in education in the future. "Fortunately, above my pay grade, the IB has to decide", Hurri says, smiling. However, in the context of mathematics and computer science, Hurri predicts that the IB will seriously have to reconsider the project components of the syllabus where it is possible to prompt AI for answers.

HL math is seen as a highly rigorous subject. While some students breeze through the material, most struggle

at least at some point, leaving some wondering how success is possible. According to Hurri, for the student that doesn't have significant natural talent, persistence plays a large role.

Since IB subjects and how they are taught have changed, it would also follow that SYK would have changed. Hurri admits that the question of how is a difficult one, after all the school building and its traditions have stayed the same; however, from his point of view the support systems that the school offers for students have become more comprehensive.

When asked about his most memorable experience during his career, Hurri recalls a student who attended some of his courses and who in conversations during lessons revealed themselves to be very talented at mathematics. "I said: 'You seem

to be really good at this. And later it turned out that those couple of events had a great impact on the career and life of the student," Hurri explains. Years later, Hurri received an email from said student who had ended up studying mathematics.

For Hurri, the best thing about his job is when students are active and interested in the subject. "For example, when we check homework, I like the fact that a student asks about the homework and then different students show their solutions." Hurri adds that being active and social in class is an integral part of learning, and that this "social component" can be particularly important for some students to succeed.

Aarni Valtonen IB1

Kerhot lisäävät yhteisöllisyyttä

Kerhot ovat alusta asti olleet kiinteä osa koulun toimintaa. Vuosikymmenten varrella ovat toimineet esimerkiksi kamera-, puhe-, lausunta-, purjelento-, radio- ja kirjallisuuskerho, elämäkatsomuksellinen keskustelupiiri sekä eri kielten keskustelukerhoja. Samanhenkiset nuoret ovat oppineet uusia taitoja ja saaneet tärkeitä kontakteja.

Kerhot heijastelevat aikaansa. Joskus innostus kestää vuoden tai kaksi, joskus kerhot jatkavat niin kauan, että syntyy jo perinteitä. Lukuvuonna 2025–2026 SYK:ssa toimi 14 kerhoa: kuvataidekerhot Sutinen ja Sykli, tekstiilityökerhot Sykerö ja Keränen, Verstas, luontokerhot Mollusca ja Amici Naturae, Sporttikerho, Teatterikerho, SYKKII-kuoro, Nuorisokuoro, Pikkuorkka, Kamarikuoro ja Debate Club. Lisäksi sykkiläisillä on ollut mahdollisuus osallistua ulkopuolisten järjestämiin kerhoihin, jotka toteutetaan koululla.

Pitkäikäisimpiä kerhoja ovat luontokerhot. Amici Naturae -niminen kerho perustettiin SYK:hon jo vuonna 1895. Toiminta jatkui tosin vain vuoteen 1898, ja heti seuraavana keväänä perustettiin Anemone-seura. Tällä kertaa seura toimi kymmenen vuotta. Nykyisen Amici Naturae -kerhon toiminta juontuu vuoteen 1924. Se on siitä lähtien toiminut hyvinkin aktiivisesti ja julkaissut aikoinaan jopa omaa lehteä. Esimerkiksi lukuvuonna 1958–1959 kerhon Nakertaja-lehti ilmestyi peräti kahdeksana numerona.

Luontokerhojen toimintaa 2025–2026

Mollusca (3.–6. luokat)

- retki Riistavuoreen
- linturetki Hankoon
- retki Tekniikan museoon
- retki Seurasaareen
- retki Luonnontieteelliseen museoon
- pimeäretki Paloheinään
- pikkujoulut koululla
- retki Sealifen merimaailmaan
- yrttien istutusta koululla
- retki Heurekaan
- retki Korkeasaareen
- luontokerhojen yhteinen linturetki Hankoon
- retki Pitkälän aarnialueelle
- päättäjäiset koululla

Amici Naturae (yläkoulu ja lukio)

- retki Porkkalanniemelle elokuussa ja toukokuussa
- retki Pirttimäelle Espooseen syyskuussa
- yölinturetki Vanhankaupunginlahdelle toukokuussa

Morsiushunnusta tehtiin hyönteishaavi

Luonnontieteen opettaja Jorma Soveri sai oppilaat innostumaan. Meidän luokaltakin moni päätti ruveta keräämään hyönteisiä. Kun oli sota-aika, ei semmoista asiaa kuin harsokangasta voinut kaupasta saada. Luokkatoverini äiti oli säästänyt morsiushuntunsa, ja niinpä siitä tehtiin hyönteishaavit. Numero yksi minun kokoelmissani on koiperhonen, jonka sain kotoa pyydystettyä. Numero kakkonen on suuri sokeritorakka, joka käytiin pyydystämässä Töölön sokeritehtaan pannuhuoneesta. Ne kuolivatkin seuraavana vuonna, kun sokeriruokojen puutteen vuoksi tehdas jäi kylmilleen ja torakat kuolivat siinä samassa. Amici Naturae -kerhossa kävin veljeni Pekan kanssa. Joku yläluokkalainen piti esitelmiä. Se oli hyvin kiintoisaa. Paljolti Amici Naturaen johdosta veljeni kanssa suunnatimme luonnontieteelliselle alalle.

Matti Nuorteva, ylioppilas 1946

Amicin kokouksissa keskeisenä sisältönä olivat pitkään esitelmät. Vuosikertomusten mukaan aiheina ovat olleet esimerkiksi Burman luonto, Grundträskin linnusto, kalasääsken rengastaminen, luustopreparaattien valmistaminen ja säteilyn vaikutus perinnöllisyyteen. Kokouksissa saatettiin harjoitella myös lintujen täyttämistä ja pikkunisäkkäiden määrittämistä. Biologian lisäksi aiheita tarjosivat fysiikka, kemia ja geologia, ja esitelmiä onkin pidetty niin radioaktiivisista aineista kuin revontulista.

Amicin rinnalle perustettiin 1950-luvun alkupuolella nuorten oppilaiden Mollusca-kerho. Sekä Amici Naturae että Mollusca toimivat SYK:ssa edelleen hyvin aktiivisesti. Nykyisin niiden keskeistä toimintaa on retkeily.

Tuula Uusi-Hallila

Vanhojen pukuloistoa

Kun abiturientit ovat jääneet lukulomalle, seuraava vuosikurssi nousee koulun vanhimmiksi. Se on jälleen juhlan aihe. Vanhojenpäivää vietetään Helsingin kouluissa hieman eri aikoihin. SYK:ssa vanhat tanssivat tänä vuonna juhla-asuissaan juuri ennen talvilomalle lähtöä: illalla vanhemmille, seuraavana päivänä koulun oppilaille.

Reaaliaineet

Ajat muuttuvat, ihminen ei. Yhteiskoulun VIIB-luokka vuonna 1924 ja lukion toisen vuoden opiskelijoita vuonna 2026. Kirjojen rinnalle on tullut tietokoneita, ja pukeutuminen on rennompaa, mutta ovatko nuorten toiveet ja unelmat paljonkaan muuttuneet?

Historia ja sivistys ovat aina muotia

Historia on yleissivistävä aine, joka opettaa ymmärtämään nykymaailman kehitystä sekä auttaa rakentamaan identiteettiä. Kiinnostus historiaa kohtaan ei näytä laantuvan, päinvastoin. Sykissä historian arvostus näkyy esimerkiksi siinä, että koulukohtaisille valinnaisille kursseille on paljon kysyntää. – Historia ja sivistys eivät tule koskaan olemaan poissa muodista, historian ja yhteiskuntaopin opettaja Antti Palomäki Palomäki huomauttaa.

Historian ja yhteiskuntaopin opettamiseen on aina vaikuttanut yhteiskunnan poliittinen tilanne. Se onkin yksi syy entisen ja nykyajan opetuksen eroihin. Palomäen omina peruskoulun vuosina kylmä sota

oli vielä käynnissä ja opettajat olivat todella varovaisia Neuvostoliittoa käsittelevien aiheiden käsittelyssä.

Myös suhde oppimateriaaleihin on muuttunut. Ennen annettiin ymmärtää, että oppikirjan antama kuva menneisyydestä oli ehdoton totuutta kannesta kanteen, eikä muita lähteitä ollut saatavilla. Tämän vuoksi lähdekriittisyyttä ei opetettu juuri laisinkaan. Opettajat olivat varovaisia, jotta opetus ei eroaisi ajan poliittisesta hengestä.

Opetusmenetelmät ovat Palomäen omista kouluajoista uudistuneet ja monipuolistuneet. Hänen omina opiskeluaikoinaan opiskelijoiden osallistaminen oli vähäistä. Opet-

taja puhui ja oppilaat kuuntelivat. Ryhmätöitä ei ollut, ja kirjaa luettiin oppitunnin aikana ääneen.

– Sykkiläisistä melkein puolet lähtee lukemaan alaa, joka perustuu yhteiskuntaoppiin, kertoo Palomäki. Opettajan opetustyyli vaikuttaa aineen kiinnostavuuteen ja arvostukseen paljon. Yhteiskuntaoppi ja varsinkin historia ovat opettajalähtöisiä aineita, joiden opetuksessa opettajan hyvä aineenhallinta, intohimo ja oman osaamisen kehittäminen ovat tärkeässä roolissa.

– Meillä on aika narratiivinen opetustyyli. Opituista asioista keskustellaan ja niitä kyseenalaistetaan. Opiskelijoiden mielipiteitä otetaan huomioon enemmän kuin omina lukivuosinani, Palomäki kertoo.

Palomäen mukaan historian opinnoissa tulevat nykyään yhä enemmän esiin tiedon tulkinnallisuus, kriittisyys ja opiskelijoiden haastaminen. Koska aine on opettajavetoinen, opettaja kannattelee kokonaisuuksia omalla karismallaan ja yrittää samalla herättää innostusta opiskelijoissa.

*Liisi Tuominen L25f,
Lotta Siika-aho L25f ja
Nuutti Mutru L25e*

Talouguru 2026

Talouguru on lukiolaisten taloustietokilpailu, johon tänä vuonna osallistui lähes 1100 opiskelijaa 116 lukiosta. Voittajaksi selviytyi SYK:n IB-linjan opiskelija Marcus Anttila. Hän on jo kuudes sykkiläinen Talouguru-kilpailun voittaja. Kilpailu on järjestetty vuodesta 1997.

Voittaja ratkaistaan kirjallisen ja suullisen kokeen yhteistuloksella. Kirjallisessa kokeessa finalistien piti arvioida Donald Trumpin asettamien tullien vaikutusta

Yhdysvaltoihin. Suullisessa pariväittelystä Marcus Anttilalle osui puolustettavaksi väite ”Datakeskukset eivät ole Suomelle hyvä asia”.

Kilpailun voittaja saa kauppa- ja taloustieteen opintoihin opiskelupaikan ilman pääsykoetta. Kilpailun järjestävät Finanssiala ry, Historian ja yhteiskuntaopin opettajien liitto HYOL ry ja FINE Vakuutus- ja rahoitusneuvonta.

SYK-muisto 90-luvulta

Kouluajalta minulla on toki monia erittäin mieleenpainuvia muistoja; kuten monella sykkiläisellä, pitkäikäisimmät ystävyysuhteeni ovat muodostuneet juuri koulukavereiden kanssa. Koulu aika SYK:ssa oli monella tapaa minulle elämää ja ajatuksia määrittävä ajanjakso, jonka vaikutukset ovat heijastuneet elämäni nykypäivään saakka - eikä vähiten siten, että neljä lastani ovat kaikki käyneet SYK:n ja nuorimmainen edelleen kuluttaa koulun penkkiä. Siksi yhtä, mieleenpainuvinta muistoa on vaikea valita.

Monet sykkiläiset muistelevat koulussa tehtyjä näytelmiä, musiikkiesityksiä ja muita hieman kouluaineiden ulkopuolisia projekteja erityisellä lämmöllä, ja niinpä minäkin valitsin yksittäiseksi esiinnostettavaksi muistoksi abinäytelmämme Lapualaisoopperan. Se oli

melko massiivinen produktio, jossa vaikeuskerrointa lisäsi teokseen elimellisesti kuuluva erittäin laaja musiikkitarjooma. Jo tuolloin sisäistin tietysti kyseiseen teokseen liittyvän poliittisen sanoman ja sen mukanaan tuoman ristiriidan sen hengen kanssa, jollaiseksi sykkiläisyys silloin – ja edelleenkin – erityisesti ulkopuolisten taholta usein miellettiin ja mielletään.

Itselleni nimenomaan se, että tuollaisen teoksen sai silloin tehdä ja esittää koulun myötävaikutuksella, nimenomaan kiteytti koulun ”ole sellainen kuin olet” -hengen. Toki tekstiä hiukan modifioitiin ja modernisoitiin, jotta teokseen saatiin ehkä hieman yleisporvarillisempi sävy, mutta omaan sielunmaisemaani kyllä piirtyi väkevästi silloinen abivuositerta laulamassa Varšaviankaa suurella päätöksellä. Myös oma

esiintymiseni Lapuanliikkeen johdohahmona Vihtori Kosolana ja Kosolan tulolaulu ”Jumalauta! Näillä lakeuksilla ei jumalauta pilkata jumalaa!” jäi mieleen ja voin helposti edelleen kaivaa esille sen tunteen, joka lavalle astuessa vallitsi.

Nuorelle pojalle oli myös mieleenpainuvaa tavata Jukka Kajava, silloinen pelätty teatterikriitikko (joka kirjoitti produktioistamme sangen suojelemaan arvon Hesariin) ja tietysti Arvo Salo, Lapualaisoopperan käsikirjoittaja, joka myös saapui paikalle katsomaan SYK:n versiota. Kaiken kaikkiaan näissä produktioissa kiteytyi SYK:n monipuolisuus, moniulotteisuus ja moniarvoisuus, joka mielestäni on asia, jonka haluankin kouluajoltani muistaa.

Janne Sarvikivi

Katsomusaineet ovat muuttuneet

Astelimme aurinkoisena tiistaipäivänä haastattelemaan Annukka Kalsketta psykologian, filosofian ja uskonnon opetuksen muutoksista vuosien varrella. Kalskeen omina kouluaikoina oltiin ikään kuin murrosvaiheessa eikä kaikkia aineita ollut pakollista lukea. Kalske koki itse, että opettajalla on suuri merkitys aineen opiskelun motivaatioon: – Us-sassa mulla oli jo yläasteella ihan häikäisevä opettaja ja lukiossa myös. Siitä jäi siis superpositiiviset muistikuvat.

– Asiat ovat muuttuneet aivan valtavasti. Ennen uskonnon pakollisia

kursseja oli paljon enemmän. Silloin elettiin myös sellaisessa maailmassa, että Suomi oli kristitty maa. Siinä ei ollut mitään outoa. Ihmiset harjoittivat uskontoa tai sitten oli raivoisia ateisteja. Suomi oli tosi erilainen katsomuksellisesti, Kalske kertoo.

Elämäkatsomustiedon ja uskonnon opetus eivät siis kyenneet yhteistyöhön ollenkaan. Vastakkainasettelu oli valtava. Tämä eroaa siis todella paljon nykytilanteesta, jossa nämä kaksi ainetta toimivat rinnakkain hyvin ja esimerkiksi uskonnossa käsitellään myös etiikkaa aihepiirinä.

Myös psykologian opetus on kokenut muutoksia. Psykologiassa ajattelu perustui ennen vahvasti freudilaiseen ihmiskäsitykseen, kun taas nykyään Kalske kertoo biologisen ajattelun jyränneen selkeästi tämän yli. Muutos on kasvattanut ryhmäkokoja ja saanut tyttöjen lisäksi pojatkin kiinnostumaan psykologian opiskelusta lukiossa. Biologisen lähestymistavan myötä psykologia on muuttunut myös ikään kuin kaikkia koskettavaksi aineeksi, ja muutos varmasti selkeyttää kaikille, mitä oppiaine oikeasti on.

Kun Kalske itse alkoi opettamaan, kaikki materiaalit olivat kalvoina, jotka heijastettiin piirtoheittimellä. Kaikki muu materiaali oli tietenkin paperista, oppikirjatkin. Pian tämän jälkeen tulivat kuitenkin digimateriaalit, mutta nämä yksinään osoitautuivat huonoksi vaihtoehdoksi.

Kalske kutsuikin tätä hetken hairahdukseksi. Nykyään kirjat ja digimateriaalit toimivat hyvin rinnakkain ja toisiaan täydentäen.

Kalske mainitsee, että hänen kouluaikoinaan interaktiivinen opetus oli erittäin vähäistä. Toiminnalliset pelit ja leikit puuttuivat opetuksesta miltei kokonaan, ja videoita tai esitelmiäkin saattoi olla vain kerran vuodessa. Nykyään yritetään osallistaa oppilaita opetukseen enemmän.

Oppiaineiden arvostus on koulukohtaista. Psykologian arvon Kalske kertoo nousseen erityisesti SYK:ssa, mutta joissakin kouluissa hän kertoo tietävänsä uskonnon opiskelun suosion nousseen.

*Tilla Tahkokallio L25d,
Tara Ryhänen L25c ja
Saima Vilén L25a*

Joulun tunnelmaa. Yksi SYK:n perinteistä on joulukirkko, johon kokoontuu oppilaita kolmasluokkalaisista abiturientteihin. Usein mukaan tulee myös koulun entisiä oppilaita ja henkilökuntaa. Vuonna 1981 Johanneksen kirkossa saarnan piti koulun rehtori, teologi Vesa Nikunen.

Tuttuun tapaan tänäkin lukuvuonna jouluseen tunnelmaan kirkossa viritti Kamarikuoro. Vaihtoehtoisessa tapahtumassa koululla puhui kulttuurintutkija, Helsingin taidemuseo HAMin koordinaattori Antti Kauppinen, joka kertoi jouluperinteistä.

Abiturienttien juhlintaa

Abiturientit juhlivat SYK:ssa lukion päättymistä koululla yhteisessä illassa opettajien kanssa. Ruokailun lisäksi ohjelmassa oli musiikkiesityksiä, abiturientin puhe, kuvakavalkadi kouluvuosilta ja tänä vuonna myös opettajien ja abiturienttien yhteinen improvisaatioesitys sekä äidinkielen opettajien tekemä mykkäelokuva.

Puheita ja rekiajelua

Penkinpainajaispäivän alkajaisiksi juhlasalissa oli abishow. Sen jälkeen koulunsa päättävät kiersivät luokissa jakamassa karkkia ennen kuin nousivat kuorma-autojen lavoille abiajelulle.

2.3.1895 Wiimeinen päivä tuossa rakkaassa koulussa. Kyllikki ja Aura haltioissaan ilosta. – – Hirn puhui. Nenäliina muhvissa. – – Oskari kiitti neiti Nissistä. Iltapäivällä Olga kiitti Ahoniusta. Liikutettu. Vallu akkunassa välitunnilla. Auran kanssa päätimme mennä valokuvaajalle. – – Andersinin köninen puhe. Käkikoski liikutettu, kun Hjalmari kiitti. Ikävältä tuntui. Nuo monet hauskat hetket olivat loppuneet. Iltapäivällä penkinpainajaisia Fredriksbergissa. Alussa hauskaa. Puhe ei sujunut. Lauloimme. – – Sitten naurua. Suoma jutteli miksi aikoo. Syötiin illallinen. Pojat vallattomia. Oskarin piti pitää puhe, kun olimme saaneet luokkamerkin. – – K:lo ½10 pois. 6 meidän reessä ja Konstu takana.

Anna Alander, ylioppilas 1895. Ote päiväkirjasta.

*Abien ja opettajien yhteisen illan juonsivat
Reetta Salo ja Saga Palmu.*

Abiturientin puhe abit-opet-illallisella 4.2.2026

Rakkaat opettajat, rehtorit, opot ja Sykin koulu-uransa lopputaipaleelle astuneet abit! On kunnia seistä tässä tänään. Olo on epätodellinen, ja koen tällä hetkellä mitä suurinta haikeutta. Samalla tunnen itseni kuitenkin ikionnelliseksi ja hyvin etuoikeutetuksi kaikista niistä mieleeni tulvivista muistoista, joita oppitunnit, välitunnit, ruokailut, opintoretket, juhlat sekä muut tapahtumat Sykissä ovat mieleeni kerryttäneet.

Tuntuu uskomattomalta, että nyt oppitunnit on lusittu loppuun eikä niille toivottavasti ole paluuta. On myös vaikeaa ymmärtää, mihin nämä vuodet ovatkaan vierähtäneet. Missä välissä meistä kasvoi tällaisia kolmosluokkalaisten silmissä jättäjäisiltä aikuisilta näyttäviä akateemisia aseita?

Toisaalta ei tämä kasvu mitenkään vahingossa ole tapahtunut. Te opettajat olette vuosien varrella uurastaneet eteemme enemmän kuin voimme ikinä käsittää. Siksi haluan kiittää meidän jokaisen puolesta siitä ajattelumme haastamisesta, jota olette voimaksemme pitkäjänteisesti tehneet.

Oma Sykki-urani alkoi vähän koomisesti. En nimittäin ollut kovin innokkaasti osallistumassa kakkosluokkalaisten soveltuvuuskokeisiin. Jotta Sykin käynyt isäni sai minut houkutelua kokeeseen, hänen täytyi lahjoa minut lemmikkipupulla. Kokeessa tein kanatehtävässä tahallani virheitä välttääkseni koulun vaihdon. En olisi halunnut jättää kivaa lähikouluani ja kavereitani.

Jostain kumman syystä ja kaikista yrityksistäni huolimatta portit betonikuution kuitenkin aukesivat. Aloitin Sykki-polkuni elokuussa 2015. En alkuun viihtynyt erityisen hyvin, sillä urheilullisena ja ei-erityisen akateemiseksi-identifioituneena koin itseni vähän ulkopuoliseksi kaikkien lukutoukkien ja musikaalisten lahjakkuuksien joukossa. Tilanne ei tietenkään ollut näin

mustavalkoinen, mutta joka tapauksessa tottuminen uuteen ja aiempaa paljon monimuotoisempaan kouluarkeen otti aikansa.

Vuodet Sykissä ovat muokanneet minut sellaiseksi, millainen tänään olen. Olen oppinut näkemään maailmaa laajemmin ja ajattelemaan kriittisemmin. Vaikka välkät ovat ehkä tähän päivään saakka olleet edelleen lempituntejani, uskallan nykyään häpeilemättä kertoa, että pidän koulusta ja oppimisesta. Olen saanut ihania ja älykkäitä ystäviä ja teidän opettajienkin kanssa olen käynyt lukemattomia ajatteluani mullistavia keskusteluita. Olen saanut lähes loputtomasti tukea, ja se on opettanut minulle sen, ettei tässä maailmassa tarvitse pärjätä yksin. Olen ylittänyt lapsuuden angstini ja oppinut jopa vapaaehtoisesti lukemaan kirjoja ja laskemaan vähän epäoleellisia raja-arvoja. Mutta paljon niitä tärkeämpiä Sykistä saamiani oppoja ovat avun antaminen

ja vastaanottaminen. Olen saanut apua teiltä ihanilta koulukavereiltani monet kerrat ja toivottavasti joskus myös antanut sitä takaisin.

Sykki on opettanut työskentelemään tavoitteiden eteen ja rohkaissut unelmoimaan isosti. Toivonkin, että kaikki te abit sekä opettajat ja muu henkilökunta uskallatte tänään ja tulevaisuudessa unelmoida ja tehdä töitä haaveidenne eteen.

Susanna Mikkola L23b

Vossikalla ympäri Helsinkiä

Penkinpainajaisissa vuonna -30 ajeltiin hevosilla. Oli 27 hevosta, kaikki Helsingin isvossikat. Ajeltiin ympäri kaupunkia ja menttiin penkinpainajaisiin Tuusulaan vai oliko se Järvenpäästä, Serlachiusten kartanoon. Tauno Serlachius oli samalla luokalla. Oltiin yötä ja seuraavana päivänä tultiin takaisin. Koulussa laulettiin opettajille, mutta mitään hulinoita ei ollut. Oli tapana kesken tuntia mennä kävelemään käytävää ympäri, soikeaa rataa, ja viimeisenä koulupäivänä Trolle tai joku opettaja ojensi jokaiselle valkoisen narsissin.

Laila Karhe, ylioppilas 1930

*Koulutyö päättyy. Koulunkäynnin päättymistä on aina osattu juhlia.
Keväällä 1935 abiturientit odottivat penkinpainajaisajelulle lähtöä hillitymmin kuin kevään 2026 juhlijat.*

Taito- ja taideaineet

Kuvataide on jatkuvasti kehittyvä oppiaine

Alaluokilla kuvataidetta opettava Eevamari Lehvonen sanoo kokevansa, että kuvataiteen opetus on muuttanut hyvin paljon hänen omista kouluajoistaan. Opetus ja oppiminen ovat nykyään paljon monipuolisempia. Lehvonen sanoo, että esimerkiksi valokuvausta ja videointia, joita nykyään käytetään kuvataiteen oppimisessa, ei käytetty lainkaan hänen kouluvuosinaan. Nykyään on myös käytössä erilaisia tekniikoita ja välineitä.

Lehvonen toteaa, että ennen kuvataiteen opetus riippui pitkälti opettajan kiinnostuksesta. – Silloin me lähinnä piirsimme ja maalasimme, Lehvonen kuvailee oman kouluaikinsa kuvataiteen opetusta. Välineistö oli todella niukkaa ja yksinkertaista. Meillä oli lähinnä vesivärit, vahaliidut ja ehkä jotain lehtileikkeitä. Ei paljon muuta.

Nykyisin oppilaita ohjataan ymmärtämään visuaalista kulttuuria huomattavasti korkeammalla tasolla. Lehvonen kertoo, että oppilaille opetetaan myös kuvataiteen suhdetta yhteiskuntaan ja ympäröivään maailmaan. Nykyisin kuvataiteeseen myös integroidaan monia muita aineita. Nykyisin vertaisarviointikin on tärkeä osa prosessia.

Taidehistoriaa ei ennen käsitelty alakoulussa ollenkaan, kun taas nykyisin se nivoutuu vahvasti opetukseen. Nykyään kuvataiteen opiskeluun kuuluu retkiä museoihin ja gallerioihin. – Ennen ei opintoretkestä ollut puhettakaan, ei taidemuseoihin, gallerioihin tai edes koulun ulkopuolelle. Kaikki tapahtui koulurakennuksen sisällä. Netti on myös antanut uusia mahdollisuuksia kaikkeen opiskeluun, ja sama pätee kuvataiteeseen. Samoin nyky-

ään muovillaan, rakennellaan ja hyödynnetään monenlaisia materiaaleja.

Kuvataide ja muut taideaineet muuttuvat ylioppilaskokeissa kirjoitettaviksi aineiksi vuonna 2029. Lehvonen on tähän tyytyväinen ja kuvailee muutosta virstanpylvääksi. Hän sanoo, että tämä on ansaittua, sillä kuvataidetta ei pidetä nykyään ”täyteaineena”, vaan opetussuunnitelmien ja asenteiden muutosten myötä se on kehittynyt arvostetuksi ja tärkeäksi aineeksi. Hän myös viittaa tutkimuksiin, joiden mukaan taideaineet auttavat menestymään lukuaineissa.

Kun kysymme Lehvoselta, ovatko muutokset olleet positiivisia vai negatiivisia, vastaus tulee nopeasti ja varmasti: – Ehdottomasti positiivisia! Monipuolisuus, oppilaan osallistuminen ja yksilöllisyyden arvostaminen ovat valtavan tärkeitä asioita. Luovuus on keskiössä. Ennen jos oppilas osasi kopioida opettajan mallikuvan täsmälleen, sai sillä kymppin. Oppilaan omaa näkökulmaa ei juuri arvostettu. Onneksi nykyään on toisin.

*Nooa Smith L25f ja
Naomi Blencowe L25b*

Kuvataiteen opetuksen rikkaus

Kuvataiteen opettaja Petteri Rinne sanoo, että digitalisoituminen on muuttanut paljon hänen oppiaineensa opetusta: – Ennen digitaalisten laitteiden tuloa valo- ja elokuvaamisen opettaminen vaati enemmän aikaa ja spesiaalia kalustoa. Nykyään esimerkiksi animaation tekeminen Stop Motion -ohjelmalla on tekni-

sesti melko helppoa. Vaivattomalta vaikuttavan tekoälyn hyödyntäminen on myös taitolaji.

Rinteen mukaan pimiöiden käyttö on aina ollut suurten opetusryhmien ja myrkyllisten kemikaalien vuoksi hankalaa. Ennen valokuvausta koulussa opiskelivat lähinnä teknisesti orientoituneet pojat, joiden

kiinnostuksen kohteita olivat eläimet ja luonnonilmiöt. Kuvaamisen näennäisen helppouden ja nyky maailman visualisoitumisen myötä kaikki ovat alkaneet kuvaamaan.

Haastattelussa Rinne esittää mielipiteensä siitä, miten koulussamme olisi pitänyt jo pitkään olla pelimaailma ja elokuvat enemmän korostettuina. Hänen omassa opiskeluaikanaan erilaisia piirtimiä sekä kankaanpainovälineitä käytettiin runsaasti ja työskentelyajat olivat pidemmät.

Kuvataiteen opetus tarvitsee tavallisesta luokkahuoneesta poikkeavia työskentelytiloja. – Sykissä on kylä aina ollut hyvät tilat, tv-studiokin kellarikerroksessa ja melko hurja pimiö pommisuojoissa. Olisi voitu luoda ihan TV-tuotantoakin täällä, hän kertoo.

Rinteen mielestä on vaikeaa sanoa, mihin suuntaan kuvataiteen asema on muuttunut sen arvostuksen kannalta niistä ajoista, kun hän itse opiskeli. Hän kertoo: – Maailma on paljon kuvallisempi, ihmiset te-

kevät enemmän kuvia, jakavat omaa visuaalista kulttuuriaan ja arvostavat laadukkaasti tehtyä kuvasisältöä.

Rinteen mukaan kuvat saavat nykyään valtavasti tilaa julkisuudessa, kuvataide ei niinkään. Usein luullaan, että laadukas kuva syntyy ammattilaisen käsissä helposti. Kuvan tekeminen vaatii sekä luovaa ajatteluprosessia että harjaantumista. Harrastamisesta on iso askel ammattilaiseksi. Töitä markkinoinnissa ja brändäyksessä on runsaasti, ja näistä töistä on tullut viime aikoina paljon tärkeämpiä kuin ennen.

Kaikesta tästä huolimatta Rinteen mukaan peruskoulun ja lukion opetussuunnitelmien tuntijaossa maailman visualistuminen ei näy, päinvastoin. Kuvataiteen oppituntien määrä on vähentynyt. Hän on kuitenkin toiveikas tulevaisuudesta, koska kohta diplomin suorittamisen sijasta aine muuttuu ylioppilastutkinnossa kirjoitettavaksi.

Halusimme tietää, mitä Rinne pitää antoisimpana kuvataiteen opettamisessa. – Ihmisiä. Aina on ollut hauskaa kohdata ihmisiä taiteen parissa, hän vastaa. On kiinnostavaa

katsoa, miten ihmiset ilmaisevat itseään. Rinne kertoo, että muiden ihmisten ideoiden kuuleminen on aina ollut hienoa.

*Erik Åkerberg L25f,
Otso Varis L25e ja
Klara Alajääski L25b*

Teknologia on muuttanut kotitalouden opetusta

Haastattelimme koulumme kotitalouden opettaja Katariina Lokkia. Haastattelua varten käväisimme kotitalouden luokassa, jossa oli mukavan rento tunnelma, puhtaan valkoiset pöydät sekä siistit tasot ruoan laittamiseen.

Lokin mukaan kotitalouden opetusmenetelmät ovat muuttuneet niin kuin muissakin kouluaineissa, mutta oppiaineen perusasiat ovat pysyneet samoina monien vuosienkin jälkeen. – Ryhmissä työskenteleminen ja käsillä tekeminen ovat edelleen opetuksen ytimessä, kuten ovat pääosin aina kotitaloudessa olleet, Lokki kertoo.

Lokki kuitenkin muistelee, että hänen käydessään koulua opetus oli opettajalähtoisempää. Tunneilla tehtiin tehtäviä ja oppilaat vastasivat opettajan kysymyksiin. Nykyään teknologia on muuttanut opetusta ja tuonut siihen paljon uutta.

Se myös säästää aikaa. Kotitalouden luokassa näkyikin esimerkiksi mikroaaltouuni ja astianpesukoneet. – Kaikkea uutta ei välttämättä edes tarvita, mutta ajan myötä on tullut paljon hyviäkin juttuja.

Lokin mielestä kotitalouden arvostus oppiaineena on pysynyt melko samanlaisena. Hän painottaa, että oppiaineen arvostuksesta kertoo eniten oppilaiden asenne. – Se, että oppilaat tulevat tunneille hyvällä mielellä ja haluavat osallistua, on paras merkki arvostuksesta. Tässä koulussa kaikki tulevat tunneille, ja se kertoo jo paljon, Lokki kertoo.

*Aleksandra Henriksson L25c,
Lily Shakeshaft L25d ja
Lydia Johansson L25a*

Maitoa ja puuroa

Meillä oli koulussa evästä mukana. Kouluruokailu oli tullut kansakouluun mutta ei oppikouluun. Trolle oli järjestänyt niin, että jostakin lähiseudun kartanosta tuli meille tinki [’säännöllisesti toimitettava’] maito. Jokainen sai ison mukillisen maitoa, ja siitä maksettiin. Jokainen toi voileivät. Mukit koottiin pyykkikoriin ja me leikittiin, kun heitettiin luokan perältä mukit ja piti saada koppi. Meillä oli kyllä puuroakin. Kaurapuuro oli huonoa, kun siinä oli paljon akanaita. Ei me viitsitty syödä sitä.

Laila Karhe, ylioppilas 1930

Käsityöt antavat mahdollisuuksia omaan suunnitteluun

Käsityön opettaja Janne Pantsar on nähnyt opetuksen muutoksen vuosien varrella:

– Aiemmin itsenäistä työtä ei juurikaan ollut, eikä omatoimisia lopputöitä välttämättä tehty lainkaan. Nykyään oppilaat saavat enemmän vastuuta omasta työskentelystään. Yläkoulussa oppilailla on enemmän mahdollisuuksia suunnitella itse ja tehdä erilaisia lopputöitä. Alakoulussa oppilaat tekevät yhä kaikki samat työt opettajan ohjeistuksella. Opettaja tietenkin auttaa myös yläkoululaisia, muttei varsinaisesti päättä, mitä he tekevät.

Myös teknologia on tuonut opetuksen uusia ulottuvuuksia. Tietoko-

neilla voidaan suunnitella käsitöitä, mikä on muuttanut oppimisen tapaa. Viime aikoina tulleet 3D-printeritkin ovat kovassa käytössä.

Työ itsessään ei kuitenkaan ole kokenut suuria mullistuksia viimeisen kymmenen vuoden aikana. – Työ on ollut aika pitkälti samaa. Oppilaat toki muuttuvat, mutta itse työ ei, Pantsar toteaa.

Käsityön opettajan työpäivä alkaa usein jo ennen oppilaiden saapumista: – Tulen aamulla, avaan ovet ja otan oppilaat vastaan. Hyvin iso osa työstäni on esivalmistelua. Pantsar valmistaa iltaisin ja viikonloppuisinkin materiaaleja oppilaille. Sykin erikoisuutena on myös lavas-

tus koulun monia näytelmiä varten, mikä tuo enemmän työtä. – Itselleni tämä on tietenkin palkkatyö, mutta myös käsillä tekemisen iloa. Kun oppilaat innostuvat, työ tuntuu erityisen mielekkäältä, Pantsar kertoo.

Suuria muutoksia oppiaineen arvostuksessa Pantsar ei ole uransa aikana kokenut. Tuntimäärissä on ollut pienehköä vaihtelua. Esimerkiksi aiemmin käsityön opetusta on ollut enemmänkin yläkoulussa, mutta nykyään sitä on painotettu enemmän alakoulun puolelle.

Oppiaineen asemaakaan ei ole pysynyt täysin muuttumattomana. – Tuntuu, että riippuu maan hallituksesta, kuinka paljon käsitöitä

painotetaan, Pantsar pohtii. Käsityöllä on myös yleissivistävä rooli. Suomessa on päätetty, että käsityö kuuluu yleissivistäviin aineisiin, ja Janne Pantsarin mielestä se antaa hyödyllisiä taitoja aivan jokaiselle.

*Reino Leino L25a,
Touko Aavikko L25a ja
Iivar Ritvaniemi L25e*

Käsityöt edistävät hyvinvointia

Käsityöluokassa meitä tervehtii iloinen ja pirteä opettaja Virve Hartikainen, joka on tuonut mukanaan vanhoja oppikirjoja. Aiemmin jokaiselle jaettiin vuosittain uusi oppikirja ja kangasvalikoima rajoittui kahteen väriin, siniseen ja punaiseen. Säännöt olivat tiukkoja ja virheistä huomautettiin suoraan. Nykyisin tietotekniikka ja laajempi materiaalivalikoima tukevat kokeilevampaa ja monipuolisempaa opetusta. – Käsityön kehitys on avannut ovia yhä uusille toteutusmenetelmille, kertoo Hartikainen.

Opetussuunnitelma muuttui edellisen kerran silloin, kun mukaan tuli yhteinen käsityö. Nykyään opiskelaan sekä tekstiilityötä että teknistä työtä saman verran ja aineisiin viitataan pehmeinä ja kovina materiaaleina. – Yhteisessä käsityössä on

omat hyvät puolensa, mutta opetus saattaa jäädä aika pinnalliseksi. Olti kiva, jos voisi enemmän painottaa sitä, mistä oppilas on itse kiinnostunut, ja opetella kiinnostavaa asiaa syvällisesti.

Toisaalta Hartikainen toteaa, että nuorille on tärkeää osata käyttää mahdollisimman monipuolisia työvälineitä. – Ennen kaikki tekivät käsityötä. Se oli eräällä tapaa kansalais-taito. Nykyään suurin osa ompelee ensimmäistä kertaa koulussa. Ompeelukone kuului ennen lähes joka kotiin, eikä perustyövälineissä ole tapahtunut suuria muutoksia, vaikka vaihtoehtoja on nykyisin enemmän, Hartikainen kertoo.

Suomessa on vahvat perinteet käsityön opetukselle. Oppiaine on kaikille pakollinen valtakunnallisesti peruskoulun 7. luokalle ja SYK:ssa

8. luokalle asti. Euroopan mittakaavassa Suomi onkin poikkeus, sillä suurimmassa osassa Euroopan maita ei tunneta käsityötä oppiaineena.

2000-luvun alussa käsityön suosio harrastuksena hiipui suurten vaateketjujen myötä, mutta koronapandemian aikana käsin tekemisestä tuli monelle taas tärkeä hyvinvoinnin lähde. Nyt Hartikainen näkee käsityön olevan jälleen uudessa nousussa. – Joskus tuntuu kuitenkin, että käsityö on hyväosaisten etuoikeus, sillä esimerkiksi lankamaailmassa kaikki on ihan hirveän kallista tällä hetkellä. Tästä syystä on tärkeää, että koulun käsityö on ilmaista, Hartikainen pohtii.

Monen mielestä kaupasta saa myös ”parempaa” ja helpompaa. Helposti kääntyy pikamuodin puoleen, kun haluaa tämän hetken muodikkaim-

man tuotteen jostain ketjusta halvalla. Hartikaisen mukaan muodin sesongit vaihtuvat todella nopeasti ja edellisen sesongin vaate on jollain tavalla epämuodikas. Tällä houkutellaan ihmisiä ostamaan uutta. Hartikainen korostaa kuitenkin, että käsityön merkitys ei rajoitu vain lopputuotteeseen, vaan se tarjoaa luovaa ajattelua, oman ilmaisun mahdollisuuksia sekä edistää hyvinvointia merkittävästi tekemisen prosessin kautta.

Hartikaista ilahduttaa, että osalla ihmisistä käsityöhön on tullut uusi slow fashion -tyyppinen trendi. He tekevät vaatteensa itse alusta alkaen hyvinkin pitkälle, jopa lankojen kehräämisestä ja värjäämisestä lähtien. Toinen Hartikaista ilahduttava ilmiö on paikkaaminen, parsiminen ja kunnostaminen. – Jos sata vuot-

ta sitten jollakin oli paikattu vaate, niin ajateltiin että oli köyhä eikä pystynyt ostamaan muuta. Nykyään se kertoo ihan toisenlaista tarinaa. Nyt ihminen onkin tiedostava kuluttaja, joka paikkaa vaatetta, käyttää vaatetta niin paljon, että siitä ei jää enää mitään jäljelle. Tämä on ilahduttava muutos.

*Paloma Grönfors L25b ja
Siiri-Sofia Heimonen L25a*

Koululiikunta jakaa mielipiteitä

Liikunnan opettaja Risto Kahelin kertoo, että koululiikunta ei ole enää pelkkää pesäpalloa, luistelua ja hiihtoa, kuten hänen nuoruutensa kouluvuosina. Monipuolisemmista opetussisällöistä, nykyaikaisista puitteista ja vaihtelevista oppilasasenteista on muotoutunut aivan uudenlainen koululiikunnan arki.

Kahelin kertoo, että liikuntamahdollisuudet ulkona ovat muuttuneet sitä mukaa, kun liikuntapuistojen hiekkakentät ovat vaihtuneet tekonurmiin ja ympärille on tullut maalien lisäksi muitakin liikunnallisia virikkeitä, kuten ulkokuntosaleja. Vaikka liikuntasalit ovat pysyneet

pitkälti entisellään, on samanlainen muutos näkynyt myös sisäliikunnassa, kun opetussuunnitelman muutos on kannustanut monipuolisempiin liikuntasisältöihin. Oppilaat pääsevät, tai joidenkin mielestä joutuvat, kokeilemaan muutakin kuin perinteisiä urheilulajeja.

Monet koulut ovat nykyisin panostaneet liikunnallisuuteen koulupäivän aikana tai ainakin tiedostaneet ongelmat oppilaan fyysisesti passiivisesta koulupäivästä. Liikuntatunneista Kahelin kertoo, miten ”pallo vain heitettiin peliin”, mutta nykyään opettajat ohjaavat toimintaa enemmän alkulämmittelyiden, la-

jien perustekniikoiden sekä -sääntöjen kautta. Hänen mukaansa osalle vanha tyyli toimisi edelleen vällan hyvin, mutta koko ryhmän huomiointi on enemmän tätä päivää.

Lopuksi Kahelin puhuu liikunnan muuttuneesta asemasta taitoaineena ja toteaa sen eroavan muista aineista erityisesti toiminnallisuuden kautta. Liikkuminen on ehkä ollut aikaisemmin enemmän itsestäanselvyyys. Nykyisin urheilullisen taustan ja liikunnallisten taitojen ero oppilaiden välillä on suurempi.

Kahelinin mielestä liikunnan tärkeydestä ei tarvitse nykypäivänä enää keskustella, sillä sen merkitys ymmärretään hyvin. Liikunnan rooli erityisesti lukiolaisten arjessa voi kuitenkin olla hyvin vaihtelevaa. Vaikka yhdestä liikunnan tunnista voi olla jonkun mielestä helpompi joustaa kuin matematiikan tunnista, niin olisi hyvä muistaa, että omaa liikunnallisuutta rakennetaan koko elämän mitassa juuri arjen pienten valintojen kautta.

Noa Uusitalo ja Kuuno Jovero L25b

Suomenkielisten luistinrata oli Töölönlahdella

Kun rakennettiin hotelli Tornia, olin kai kahdeksannella. Luokka oli Vladimirinkadulle, ja katsoin kun Tornia rakennettiin. Joskus pääsimme uimaan aivan uuteen uimahalliin. Ei me koskaan jumppatunnilla päästy luistelemaan eikä laskemaan mäkeä. Jumppatunnilla voimisteltiin, se oli vanhanaikaista, ei yhtään mukavaa. Koulussa oli kyllä hyvät, pitkät mäkikelkat, sametilla päällystetyt kelkat, joissa istuttiin neljä viisi peräkkäin. Esimerkiksi Kulosaaren kasinossa oli mäki, samoin Kaisaniemessä oli neljä jäämäkeä. Luistelemassa ei käyty, vaikka -20-luvulla oli talvia, jolloin olisi voitu käydä jäällä luistelemassa. Töölönlahdella oli suomalaisten luistinrata ja Pohjoisrannassa ruotsalaisten. Kyllä suomalaisenkin voi mennä ruotsalaisten radalle, vaikka olikin aitosuomalainen.

Laila Karhe, ylioppilas 1930

Musiikki tuo hyvää fiilistä

Tyhjässä musiikinluokassa kuuluu vain ilmaston hurinaa. Olemme haastattelemassa musiikin opettaja Susanna Snellmania hänen oppiaineestaan.

Musiikin opetusta on ollut kouluissa pitkään. Snellman kertoo, että musiikinopetus on muuttunut paljon. – Olen aloittanut koulunkäynnin vuonna 1977, ja silloin opetus oli hyvin opettajajohtoista. Opettaja soitti polkuharmonilla melodian ja lauloi mukana, ja lapset lauloivat paljon ja reippaasti. Kolmannella luokalla meillä oli sama luokanopettaja, samat polkuharmonit jatkuivat, mutta pääsimme kuitenkin musiikkiluokkaan. Varsinaista soitinvalikoimaa ei kuitenkaan ollut. Erillinen

luokka oli tavallaan etu verrattuna tavalliseen luokkaan, ja oli nuottiviivastot piirretty taululle.

Nykytilanteeseen verrattuna muutos on iso. Luokassa on oppilaille jakkarat ja pulpettien tilalla nuottitelineet, että pääsee tekemään musiikkia. Kolmannella luokalla tulevat jo soittimet mukaan. Aletaan opiskella nuottikirjoitusta ja musiikin eri osa-alueita. Oppilaat saavat laulun lisäksi opetusta myös instrumenteissa ja yhtymusisoinnissa.

Snellman muistaa erityisesti, miten ukulelet tulivat SYK:hon. Snellman toteutti Erika Caseliuksen kanssa hienon musikaalin *Kissat*. Sen jälkeen Snellmanin kollega Juha Haa-

paniemi sanoi, että heidän täytyy mennä rehtorin juttusille pyytämään lisää rahaa, jotta saataisiin ukulelet. Pikkuhiljaa soittimia on saatu lisää niin, että kaikilla lapsilla ja nuorilla on mahdollisuus osallistua yhteismusisointiin.

Oppiaineen arvostuksesta Snellman kertoo näin: – Väitän, että kun olen tehnyt tätä työtä pitkään ja perusteellisesti, se on muuttanut arvostusta. Minulla on ollut hyviä työtovereita, ja olemme taideaineissa puhaltaneet yhteen hiileen ja pitäneet liek-

kiä yllä. Uskomme taideaineisiin, ja mielestäni niiden asema on vahvistunut.

Snellman jatkaa: – Oppilaiden ja opiskelijoiden vanhemmat ovat myös todenneet musiikin tärkeyden ja kannustaneet siihen. Meidän on ollut mahdollista näkyä ja kuulua koulu yhteisössä. Olemme saa-

neet oppilaita esiintymään ja kokee-
neet isolla ryhmällä esiintymisen
hyvän fiiliksen.

*Aaro Nikkinen L25b ja
Linda-Aurora Oksanen L25f*

Koulun orkesterissa

Tulin aikaisessa vaiheessa koulun orkesteriin. Olin rumpujen lyöjä ja kellopelin soittaja. Olin varmaankin kuusi vuotta orkesterissa, viimeiseen vuoteen asti. Kimmo Kaukoranta johti orkesteria. Ennen muuta Kaarle Pentti oli tunnettu basisti ja trumpetisti. Hän oli erittäin hyvä vetopasuunan soittaja. Oli suuri määrä erittäin päteviä muusikoita, varsinkin viulussa. Teimme pari vierailua, muistaakseni kerran Norssiin. Tämä aiheutti hurjaa fiilaamista ja harjoittelua. Kaukoranta oli aivan hurjana, jos tahti ei säilynyt tai soitti stemman sivusta. Meillä oli Kuulan Itäkarjalainen rapsodia, Sibeliuksen Andante festivo, sitten Mozartin marssi, jossa on suuri kellopeliossa. Se oli minulle kova homma oppia. Lisäksi oli valsseja. Kuoro oli vähän aikaa, sekin Kimmo Kaukorannan johdossa. Se ei oikein menestynyt siksi, että oli kilpaileva naiskuoro, joka oli Auramon johdossa. Se toimi teatteriryhmän yhteydessä ja esiintyi myös lausuntakuorona kreikkalaisissa draamoissa. Nuoret daamit olivat choruksena takana. He lauloivat ajankohtaista ja kevyempää ohjelmaa ja saivat siksi enemmän esiintymisiä.

Heikki A. Reenpää, ylioppilas 1940

Teatterilla on vahva rooli SYK:ssa

Erica Caselius-Engblom opettaa teatteria. Teatterilla on SYK:ssa pitkät perinteet, ja Caselius-Engblom pääsee työssään olemaan osa tätä jatkumoa.

Caselius-Engblom kuvaa työtään monipuoliseksi. Pääasiassa työnkuvan voi jakaa kahteen osaan. Alaluokilla teatteria opetetaan erillisenä oppiaineena. Caselius-Engblom kertoo, että tunneilla keskitytään pitkälti improvisaatioon ja varsinkin

Lukuvuonna on saatu nauttia monista teatterielämyksistä. Lukiolaiset näyttelivät oman versionsa Louisa M. Alcottin Pikku naisia -klassikosta, ja yhdeksäsluokkalaiset esittivät Aurinkosääri-musikaalin, jossa yleisö kohtasi Risto Rappääjän ystävineen. Itsenäisyysjuhlassa nähtiin ja kuultiin kuutamon innoittamia esityksiä, ja Marjatta Kurenniemen lastenkirjoista tutut Onneli ja Anneli pääsivät seikkailemaan neljäs- ja kahdeksäsluokkalaisten esittämässä joulunäytelmässä.

Esitysten tekstit oli sovittanut ja kirjoittanut äidinkielen ja kirjallisuuden lehtori Leena Paasio-Leimola. Esityksistä kokonaisvastuun kantoi teatteriopettaja Erica Caselius-Engblom. Tekijöinä eri esityksissä on vuoden mittaan ollut valtava määrä oppilaita ja opiskelijoita. Esimerkiksi joulunäytelmän näyttelijöiden ja tanssien ohjaamista pääsivät harjoittelemaan lukion ensimmäisen vuoden opiskelijat, kun taas puuvustuksesta, lavastuksesta sekä valo- ja äänitekniikasta vastasivat kahdeksäsluokkalaiset.

Koulun arkityön lomassa erilaiset hankkeet vaativat oppilaiden, opiskelijoiden sekä monien opettajien aikaa, intohimoa ja saumatonta yhteistyötä. Onnistuneet esitykset ovat lapsille ja nuorille unohtumattomia elämyksiä Sykki-taipaleella.

Trolle ohjasi näytelmiä

Trolle järjesti koulunäytelmät jouluna, ja oli kevätkuuhlakin. Sankarina oli hyvin monena vuonna Unto Salminen meidän luokalta. Trolle vain tuli sanomaan, että nyt sinä tulet. Unto kiitti ja lähti [Salminen oli myöhemmin Kansallisteatterin näyttelijä]. Meillä oli etupäässä Topeliuksen näytelmiä. Niitä harjoiteltiin iltaisin.

Laila Karhe, ylioppilas 1930

alussa teatteria lähestytään erilaisen leikkien kautta. SYK:n teatterin opetus alaluokilla on ainutlaatuista, eikä vastaavaa erillistä oppiainetta löydy mistään muusta koulusta.

Oppituntien lisäksi Caselius-Engblom ohjaa SYK:n teatteriprojektioita. Näissä produktioissa merkittävimpänä hän näkee yhteisöllisyyden. Produktioita tehdään usein monien eri luokkatasojen kesken, ja niissä korostuu yhteistyö. Ohjaamisen lisäksi Caselius-Engblom toimii eräänlaisena tuottajana. Hänen tehtävänä on pitää pakka kasassa ja koordinoita myös muita produktioista vastaavia opettajia. Aikataulujen sovittaminen tuottaa joskus haasteita, sillä mukana on välillä hyvinkin isoja porukoita.

Työssään tärkeänä tehtävänä Caselius-Engblom näkee kasvattamisen. Hän pitää merkittävänä kasvun ja ihmisyyden tukemista teatterin kautta. Hän kokee palkitsevaksi erilaiset onnistumisen kokemukset lavalla. – Joku tekee mielettömän suorituksen pääroolissa, ja sitten taas jollekin onnistuminen voi olla, että uskaltautui lavalle, Caselius-Engblom kuvaa. Hän sanoo, että näytelmiä harjoitellessa ympärille muodostuu ikään kuin kupla, jossa elämän muut roolit unohtuvat.

Caselius-Engblom kertoo teatterin roolin kasvaneen SYK:ssa hänen työuransa aikana. Tällä hetkellä produktioiden ja oppituntien lisäksi koulussa pyörivät 5.–6.-luokkalaisten teatterikerho ja lukiolaisten improvälkät. Paljon on tullut uutta, ja esimerkiksi musikaalin Caselius-Engblom kertoo lähteneen hänen ja musiikinopettaja Susanna Snellmanin ideasta.

Caselius-Engblom kokee, että SYK:ssa arvostetaan teatteria. Esitysten jälkeen muilta opettajilta tulee aina positiivista palautetta oppilaiden roolisuorituksista, ja produktiot nähdään tärkeinä.

Teatterilla on pitkä historia koulussa. Jo SYK:n ensimmäisessä koulurakennuksessa on ollut lava, jolla teatteriesityksiä on esitetty. Case-

lius-Engblom pitää historiaa tärkeänä. Hän ei kuitenkaan koe pitkien perinteiden olevan rajoittava tekijä, vaan pikemminkin voimavara, josta ammentaa. Caselius-Engblom näkee, että teatterilla on pitkä tulevaisuus SYK:ssa, jossa sillä on tilaa muuttua ja kasvaa oppilaitten toiveiden ja tarpeiden mukaan.

Lilja Hyppölä L24d

Teatteritoiminnan vaiheita

Vuonna 1893 perustettiin lukioluokille toverikunta (vuodesta 1944 teinikunta). Sen syys-, joului- ja kevätkuuhissa näytelmillä oli keskeinen rooli. Kunnianhimoisista ohjauksista vastasi vuodesta 1899 johtajatar Matilda von Troil (Trolle). Hänen jälkeensä vuodesta 1930 näytelmiä ohjasivat mm. Hellin Leikola ja Anna-Liisa Sohlberg (Minkku).

Lukuvuonna 1962–63 perustettiin teatterikerho, ohjaajina Outi Louhija ja Ritva Lapatto.

Lukuvuonna 1963–64 alkoi omana oppiaineenaan näyttämötoiminta, jota opetti vuodesta 1966 alkaen Outi Louhija.

Louhijan jälkeen 1997–2024 teatterilmaisua opetti Liisa Lampi. Hänen aikanaan oli monena vuonna myös Lehtorit lavalla -tapahtumia, joissa opettajat esittivät kohtauksia klassikkonäytelmistä.

Lammen apuna oli Erica Caselius-Engblom, joka nykyään vastaa SYK:n teatteriovetuksesta.

Sekä Nervanderinkadun että Isonnevantien koulutaloissa teatteria on voitu esittää juhlasalissa, jonka näyttämötekniikka on mahdollistanut vaativatkin esitykset.

Muistoja narikasta

Minä en päässyt Minkun esityksiin, kun olin hiljainen ja ujo, mutta luokkakaverit pääsivät kyllä. Koulun vuosijuhlassa vuonna -46, kun olimme abiturientteja, esitettiin Ollin näytelmä Sohvatyyny, jossa Olli esitti pääosaa, ja koulun oppilaisista, "professoreista" oli koottu kuoro. Ne olivat siellä tohtorihaatut päässä ja valkeat lakanat päällänsä ja piti laulaa kuorona niin kuin kreikkalaisissa näytelmissä. Eihän niistä lähtenyt ääntä. Meidänkin luokalta oli kulussien taakse koottu mm. Jorma Paavolainen ja Jaakko Blom kovalla äänellä laulamaan. Minun tehtäväni oli silloin olla vaatenaalakossa. Alli Paasikivi ja muita arvovieraita tuli sinne ja minun piti heidän vaateteitaan ottaa ja auttaa päälle lähtiessä. En minä päässyt Alli Paasikiven takkia auttamaan päälle, kun tietysti Eino Suolahti joustavana seuramiehenä ryntäsi ja auttoi takin. Mutta Ruth Snellmanin takin minä sain auttaa. Hän piti Sohvatyyny-näytelmää vallan verrattomana.

*Matti Nuorteva (pakinoitsija Ollin eli Väinö Nuortevan poika),
ylioppilas 1946*

Teatteritoimintaa lukuvuonna 2025–2026

Perusopetus *Lukio*

- 3.–6. luokalla teatteri-oppiaineen opetusta
- 3. luokkien kevätjuhlanäytelmä
- 3.- ja 9.-luokkalaisten esitys 140-vuotisjuhlassa
- 4.- ja 8.-luokkalaiset esiintyivät joulunäytelmässä Ruusukuja
- 5. luokkien teatterikerho, jossa omista ideoista tehtiin esitys
- 7.-luokkalaiset tekivät 3.-luokkalaisten seikkailuilan
- 8.-luokkalaiset lavastivat ja puvustivat joulunäytelmän sekä hoitivat tekniikkaa
- 9. luokkien valinnainen improvisaation ja näyttelijäntyön kurssi
- 9. luokkien musikaali Aurinkosaari

- Ensimmäisen vuoden opiskelijoiden musiikin opintojaksossa mukana improvisaatiota; halukkaat tekivät draamallisia kohtauksia musiikkivalintoihin
- Ensimmäisen vuoden opiskelijat ohjasivat joulunäytelmän tansseja ja näyttelijäntyötä
- Toisen vuoden opiskelijoiden lukionäytelmä (Pikku naisia)
- Lukion improvälkkä viikoittain; abit-opet-illassa yhteinen esitys opettajien improvisaatioryhmän kanssa
- Kuusi opiskelijaa teki teatteridiplomin: kaksi ohjaajan, neljä näyttelijän työstä
- Koulutusta tuleville tutoreille

Luokat lavalla valloitti yleisön

Luokat lavalla -tapahtumassa peruskoulun luokat esittävät valitsemansa kappaleen Rovio-bändin säestämänä. Musiikin lisäksi yleisö sai nauttia hienoista asuista ja hiotuista tanssikoreografioista. Roviossa soittivat Veera Hallberg, Janne Kuosmanen, Milka Meriluoto, Aleksi Raappana ja Susanna Snellman.

Tapahtumassa näkyi hienolla tavalla opettajien ja oppilaiden yhteistyö, kun bändin lisäksi opettajatkin esittivät oman kappaleensa. Myös juontajat Tatu ja Patu paljastuivat opettajiksi, kun lopussa Julia Luhtala ja Janne Riehungangas poistivat outolalaiset asunsa.

Oppilaan tuki

”Mä tajusin tän!”

Liisa Sierla on toiminut SYK:ssa jo lähes kymmenen vuoden ajan erityisopettajana, ja nykyään osa hänen työajastaan kuluu myös puvustuksen parissa. Tunnemmehan hänet rooli-vaatevarasto Mörskän järjestyksenpitäjänä. Tässä keskitymme kuitenkin erityisopettajan työhön.

Sierlan työ erityisopettajana on erittäin monipuolista. Saman päivän aikana hän saattaa seuloa oppilaiden lukivaikeutta (eli vaikeutta lukea ja kirjoittaa), auttaa oppilaita esimerkiksi matematiikan kokeen kanssa sekä käydä oppitunneilla ja opettaa aineenopettajan kanssa samaa asiaa, mutta eritasoisille oppilaille pienemmissä ryhmissä esimerkiksi eri termein.

Erityisopettajan työssä Sierla kertoo olevan joitakin haasteita, mutta myös paljon palkitsevia tilanteita. Hän kokee mukavimpana sen, että saa olla oppilaiden kansa. Palkitsevinta hänen mielestään on oppilaiden onnistumiset, kun on ensin ”selkokielistänyt” jonkin vaikean opeteltavan asian oppilaalle ja kun yhtäkkiä oppilas huomaa oppineensa asian.

– Ja sitten onkin sellainen, ”ahaa, mä tajusin tän!” Se on kaikista kivointa. Haastavinta taas on se, että tuntuu, ettei aika riitä. Työtä saisi tehdä ihan aamusta iltaan, Sierla kertoo.

Samankaltaisia työtehtäviä on muissakin kouluissa, sillä kaikissa kouluissa on erityisopetusta. Sen

resurssit kuitenkin vaihtelevat kouluittain, eli toisissa kouluissa saatavaa olla enemmän tai vähän vähemmän erityisopettajia suhteessa oppilasmäärään. SYK:ssa Sierla sanoo olevan melko vähän erityisopettajaresursseja koulumme kokoon nähden, mikä johtuu siitä, että oppilaat tulevat soveltuvuuskokeen kautta. SYK:ssa erityisopetus on kuitenkin hieman erilaista verrattuna muihin kouluihin.

– Meillä erityisopettaja auttaa esimerkiksi sellaisia oppilaita, jotka pärjäävät ihan hyvin koulussa, mutta eivät ehkä vertaisiinsa nähden, Sierla kertoo. Hänen mukaansa ne oppilaat, joiden kanssa hän tekee töitä meidän koulussamme, eivät välttämättä saisi erityisopetusta muissa kouluissa.

Sierlan pitkän työuran aikana erityisopetus on muuttunut ja muuttuneen vielä tulevaisuudessa. Ensi syksynä voimaan astuvan oppimisien tuen uudistuksen myötä työ siirtyy enemmän itse luokkahuoneeseen. Uuden lain tavoitteena on, että jokainen oppilas saa tarvitsemaansa tukea juuri omissa luokkassaan.

– Aikaisemmin ehkä helpommin otettiin oppilas omaan pienryhmään. Nyt meidän tarkoituksemme on auttaa, että tuki tulisi sinne ryhmään ja että saisi olla siellä omien kavereittensa kanssa.

Uudistus ei tarkoita, etteikö Sierlan työhuoneessa kävisi enää oppilaita. Liisan luokse saa yhä tulla.

Suvi Bingham L24d

Erityisopettajan merkitys on erityinen

SYK:n erityisopettaja Tuire Honkimäki ottaa meidät vastaan huoneessaan. Ennen haastatteluaikaamme hän oli harjoitellut matematiikkaa oppilaan kanssa. Hän vastaa 9. luokien, kansallisen lukion ja IB-lukion erityisopetuksesta. Lisäksi hän toimii oppilaan tai opiskelijan ja muiden toimijoiden, kuten opettajien, välisenä ”diplomaattina”. Honkimäen työnkuvaan kuuluu myös oppilashuollon kehittäminen ja joitakin hallinnollisia tehtäviä.

Peruskoulussa erityisopetus on enemmän jonkin aineen opettamista, kun taas lukiossa opetus painottuu enemmänkin opiskelutaitojen harjoitteluun. Honkimäki saattaa esimerkiksi opettaa lukiolaiselle hyviä tapoja lukea kokeisiin.

Honkimäki kertoo, ettei tiennyt erityisopettajan olemassaolosta oman peruskoulunsa aikana. Erityisopettaja saattoi tarjota esimerkiksi puheopetusta tai korjata muita ”vi-

koja” oppilaassa. Jos oppilailla oli oppimisvaikeuksia, heidät siirrettiin tarkkailuluokille ”piiloon”. Honkimäen omana lukioaikana ei ollut erityisopetusta tarjolla.

Työ on muuttunut valtavasti niiden lähes 20 vuoden aikana, kun Honkimäki on toiminut erityisopettajana. Nykyään kaikille halutaan tarjota oppimisen tukea ja erityisopettajan läsnäolosta kouluympäristössä on tullut normaalia. Ennen ajateltiin, että erityisopetus tai erityisluokalla oleminen olisi jonkinlainen rangaistus, mutta nykyään sitä pidetään enemmänkin oppilaan perusoikeutena. Ajatusmaailma on siis muuttunut huomattavasti.

Honkimäen opiskeluaikoina oli menossa inklusiohuuma. Se tarkoittaa sitä, että kaikki saavat opiskella samoissa tiloissa, vaikka oppimiseen tarvitsisi apua ja erilaisia oppimisympäristöjä.

Lukion erityisopetus lisättiin lukiolakiin vuonna 2018. Honkimäen mukaan lukion erityisopetus on valtakunnallisesti aika nuori asia, vaikkakin hän on työskennellyt lukiossa erityisopettajana jo 17 vuoden ajan. Honkimäki kertoo myös elokuussa 2025 voimaan astuneesta lukiolain oppimisen tuen uudistuksista: – Sen ideana on vahvistaa tuen saamista niin, että jokaikinen lukio-opiskelija, joka apua tarvitsee, saa sitä! Uskon, että ajatuksena on myös pitää huoli siitä, että jokainen toisella asteella opiskeleva päätyy korkeakoulutetuksi.

Erityisopettajan työ on todella merkityksellistä. Erityisopettaja kehittää kouluympäristön yhdenvertaisuutta. Hän huolehtii osaltaan, että jokainen valmistuu lukiosta ja kokee, että pärjää jatkossakin. – Minun työni on tehdä itseni oppilaille ja opiskelijoille tarpeettomaksi. Ta-

voitteena on myös se, että jokainen lähtisi täältä ajatellen, että sai olla hyvä juuri sellaisena kuin on, Honkimäki kertoo.

Kysymme lopuksi, pystyykö Honkimäki opettamaan mitä tahansa ainetta.

– No mitäs luulette, en tietenkään, Honkimäki naurahtaa. Tukiopetus on enemmän aineenopettajien vastuulla. Raja on kuitenkin liukuva. Tästä hyvä esimerkki on huoneen taulullakin näkyvä matematiikan tehtävä, jossa on harjoiteltu, miten lasku kannattaa sanallistaa ja jakaa osiin, jotta sen saisi ratkaistua helpommin.

*Ada-Sofia Koivula L25f,
Anna Ruotsalainen L25b ja
Niila Vasama L25f*

Opon työ on monipuolista

Koulumme kaksi opinto-ohjaajaa Hannele Pyykönen ja Salla Salminen kertovat työnkuvastaan, opinto-ohjauksen roolista omassa koulussamme sekä alan muuttumisesta aikojen saatossa.

– Meillä on tosi monipuolinen työnkuva. Erityisesti lukion puolella työ keskittyy henkilökohtaiseen ohjaukseen sekä pienryhmäohjaukseen. Ollaan osana yleistä hyvinvointityötä koulussamme, sanoo Pyykönen, jonka työkenttä on lukion puolella. Hän jatkaa: – Aika isona osana työtä on esimerkiksi tutoritoiminnan suunnittelu ja ohjaaminen eli tutorien valinta ja koulutus.

Osana monipuolista työnkuvaa ovat myös erilaiset infot, joita opinnonohjaajat pitävät esimerkiksi ylioppilaskirjoituksista ja jatko-opinnoista. Salla Salminen tarkentaa opojen toimivan erityisesti oppilaiden kanssa, mutta he ovat myös tekemisissä koulun henkilökunnan sekä huoltajien kanssa vanhempainilloissa. Salminen kertoo, että peruskoulussa opon työ on suurimmaksi osaksi opotuntien pitämistä. Lisäksi erityisesti 9. luokilla annetaan myös henkilökohtaista ohjausta.

Tärkeää on pitää oppilaista ja opiskelijoista huolta. – Jos opiskelijat voivat hyvin, myös opinnot sujuvat, ja me opot tuemme siinä. Tämä on

työmme ydintä, tiivistää Salminen. – Me opot ollaan aika pitkälti sellaisia teidän oppilaiden ääniä täällä kouluyhteisössä, että yritetään pitää teidän puolta ja auttaa haasteissa, Hannele Pyykönen täydentää.

Pyykönen muistelee, että hänen kouluaikanaan opinto-ohjausta oli vähemmän kuin nykyään ja opon rooli oli merkittävästi pienempi. Salminen kertoo, että hänen opinto-ohjaajansa oli etäinen henkilö, jonka luona ei tullut käytyä ainakaan mielenpainuvan montaa kertaa. Salminen sanookin opiskelijoiden ohjausta olevan nykyään paljon enemmän kuin hänen nuoruudessaan.

Pyykönen kertoo, että siitä lähtien, kun hän aloitti työskentelyn kouluksamme, opinto-ohjaukseen on lisätty paljon resursseja. Pyykösen aloittaessa työnsä opinto-ohjaajia oli vain kaksi, ja heillä oli vastuullaan sekä peruskoulun että lukion ohjaus, joten molempien työmäärä oli todella suuri. – Ohjattavia oli vähän vajaa neljäsataa per opo enkä edelleenkään tiedä, miten olen selvinnyt siitä, toteaa Pyykönen nauraen. Nyt ohjaajia on neljä, ja heidät on jaettu paremmin eri opintoasteille, joten ohjaus saavuttaa oppilaat ja opiskelijat paremmin.

Salminen kertoo ohjauksen ja opiskelijoiden tuen tarpeen lisääntyneen valtakunnallisesti. Tähän Pyykönen lisää ohjauksen muuttuneen intensiivisemmäksi tämän myötä. – Meidän molempien mielestä tämä työ on tosi merkityksellistä. On kiiva tulla töihin ja ajatella, että tekee työtä, jolla on väliä, niin kuin tietysti kaikki työ kouluissa on merkityksellistä. Parhaimmillaan me toivomme, että opiskelijat kokevat, että on joku tyyppi, joka auttaa mua ja on tukena opiskelun aikana, sanoo Salminen. – Tässä työssä näkee myös hienoja kasvutarinoita, lopettaa Pyykönen.

*Rilla Hongisto L25a,
Lasse Ilonen L25b ja
Viljam Pulkkinen L25d*

Tip tap, tip tap!

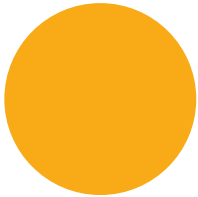
Pienet ja isot oppilaat toimivat SYK:ssa saman katon alla, ja se on yksi koulun vahvuuksista. Ikimuistoinen tilaisuus on monille abien ja kolmasluokkalaisten tonttutanssi. Tuttuihin joululauluihin liittyvät leikit tuovat kaikille joulumielen. Kuvat ovat vuosilta 1960 ja 2025.

Counselling in the IB

In my profession as an IB guidance counsellor, no two days are alike. I get to guide students with diverse backgrounds and a wide range of futures ahead of them. I first dived into the world of IB guidance counselling in 2008, when I began supporting IB Diploma students at my previous school. Since then, I've worked bilingually in Finnish and English. But IB counselling is more than switching from Finnish to English—it's stepping into a distinct educational world with its own language. You learn to “speak IB”: acronyms such as IA (Internal Assessment), IO (Individual Oral), EE (Extended Essay), TOK (Theory of Knowledge), and CAS (Creativity, Activity, Service) become part of everyday life.

IB students don't follow the same course structure as students on the national side. They pursue a continuum of learning across six subjects, typically with one teacher per sub-

ject. This makes the teacher's role incredibly significant. Over three years, teachers get to know their students very well – especially when a subject is taken at Higher Level (HL), as they meet every term.

A single day in IB counselling might include:

- Taking a call from the guardian of a prospective applicant from India.
- Arranging a Teams meeting for one of my students with a university officer from the UK.
- Discussing missed deadlines with an IB teacher for a particular task.
- Meeting a student planning to take the SAT as they consider applications to the US alongside Finnish universities.

The school year has clear peak periods when I wish I could double the hours in a day – particularly from October to the end of January. University applications are the most time-consuming. While many language line students plan to study in Finland, some IB students apply to multiple countries – often Ireland, the UK, the US, Canada, and the Netherlands – during their final year.

As an IB counsellor, I:

- Write recommendation letters.
- Collect predicted grades.
- Prepare transcripts and other supporting documents.
- Coordinate international application timelines and requirements.

Communication is central to my work. Even though my main interest is on my students, I collaborate with IB subject teachers, homeroom teachers, principals, guardians, the

school secretary, welfare staff in and out of school, university officers, and prospective applicants and their guardians. Guiding prospective IB applicants and their families typically takes more time than on the national side – both students and guardians are exceptionally active and engaged.

I couldn't imagine doing this work without a strong counsellor network. There are 16 IB Diploma schools in Finland, and their counsellors cooperate closely. We support one another generously. The IB truly makes the world feel smaller: I belong not only to the national network of counsellors but also to a worldwide community of international counsellors. Being part of these networks is enriching and essential to my profession. I gladly share my expertise when I can help someone – and I know I can turn to the network when I need help too.

It's easy for me to say that I have the best students to guide and support. They are hard-working, curious and ambitious. They challenge me to keep improving in my profession. I feel privileged to work in an environment where my colleagues are experts in their fields – and where we are united by a shared commitment to our students' growth.

Anu Havula

Kuraattori on oppilaiden ja opiskelijoiden tukena joka arkipäivä

Elisa Parikka on toiminut SYK:n kuraattorina viisi vuotta ja on yhteensä ollut kuraattorina yli 16 vuotta. Parikka pitää ihmisistä ja heidän kanssaan työskentelemisestä. Palkitsevinta kuraattorin työssä onkin hänelle erilaisten ihmisten tapaaminen: kirjastossa sijaitsevassa työhuoneessa käy päivän aikana oppilaita ja opiskelijoita kolmasluokkalaisista abeihin ja usein myös perheitä.

Haastavin asia työssä on Parikan mukaan aikataulutusta ja ajoittainen kiireen tuntu, varsinkin vilkkaampina päivinä. Eteen voi tulla yllättäen kiireellisiä asioita, eikä aamulla aina tiedä, minkälainen päivästä muodostuu. Ajoittaisesta hektisyydestä huolimatta Parikka suhtautuu tilanteisiin optimistisesti ja on sitä mieltä, että jokaiseen haasteeseen löytyy ratkaisu: – Uskon, että ei ole sellaista asiaa, jota ei pystyttäisi hoitamaan.

Parikka on huomannut vuosien varrella muutoksia oppilaissa ja heitä vaivaavissa ongelmissa: esimerkiksi aikaisemmin oppilaat puhuivat enemmän masennuksesta, nykyään ahdistuksesta. Parikka ei kuitenkaan koe, että oppilaat olisivat muuttuneet merkittävästi, vaan yhteiskunnan paineet ovat kasvaneet ja kouluympäristö on erilainen.

Muutoksista huolimatta tietyt asiat näkyvät keskusteluissa aina: – Nuoret ovat aina nuoria.

Myös kuraattorin työnkuva on muuttunut vuosien varrella. Parikka nostaa esiin sen, että työ on muuttunut yhteisöllisemmäksi: Aikaisemmin kuraattori pysyi pitkälti omassa työhuoneessaan ja tapasi enimmäkseen yksilöitä. Nykyään Parikan löytää usein myös luokahuoneista, joissa hän saattaa vaikkapa opettaa pienille oppilaille tunteita.

Kuraattori työskentelee tiiviisti koulussa myös psykologin kanssa, mutta heidän työnkuviinsa on eroavaisuuksia. Psykologi keskittyy terveydenhuollon ammattilaisena enemmän mielen pulmiin tai oppimisen vaikeuksiin, kun taas kuraattori keskittyy esimerkiksi vuo-

rovaikutukseen ja ihmissuhteisiin liittyviin asioihin. SYK:ssa nuori saa usein päättää itse, kummalle hän haluaa mennä puhumaan.

Parikka kokee olevansa tärkeä osa kouluyhteisöä. Hän pitää tärkeänä sitä, että kaikki tietävät kuraattorin palveluista, vaikka hän ei tapaisikaan jokaista oppilasta tai opiskelijaa yksilöllisesti. Sykkiläiset ovat hyvässä asemassa siinä mielessä, että Parikka on paikalla koko viikon ajan, kun taas joissakin muissa kouluissa kuraattori on tavoitettavissa vain tiettyinä päivinä.

Ammattinimikkeistään huolimatta Parikka ei mielellään puhu itsestään ensisijaisesti kuraattorina tai sosiaalityöntekijänä: hän haluaisi olla oppilaille ja opiskelijoille ennen kaikkea Elisa.

Eino Intosalmi L24d

Välitunti, paras tunti. Välituntien viettämistä ulkona on pidetty aina tärkeänä oppilaiden jaksamisen takia. Yrjönkadun koulurakennuksessa vuonna 1929 pihalla ei ollut paljon virikkeitä, mutta Isonnevantien koulussa näyttää vuonna 1977 olleen kovasti liikunnan iloa. Nykyään välitunteja voi viettää vaikkapa erilaisten pallopelien parissa.

Psykologin työ tunnetaan entistä paremmin

Aleksi Raappana on toiminut psykologina Helsingin Suomalaisessa Yhteiskoulussa jo 25 vuotta. Hänellä on siis pitkä kokemus ja myös paljon tietoa psykologin työstä koulussa.

Raappana kertoo työnkuvan kattavan koko peruskoulun ja lukion. Tehäviin kuuluu yksilötyötä sekä yhteisöllistä työtä. Yksilötyössä hän tekee perinteistä psykologintyötä, eli hän tapaa oppilaita työhuoneessaan ja käsittelee oppilaiden asioita heidän kanssaan. Yhteisöllisessä työssä hän työskentelee ryhmien, luokkien tai jopa koko koulun kanssa erilaisten tapahtumien yhteydessä. Yhdessä muun opiskeluhuollon henkilöstön

kanssa Raappana miettii, millaiset tapahtumat ja aktiviteetit olisivat mukavia millekin oppilasryhmälle.

Psykologin työnkuva on pysynyt suunnilleen samanlaisena vuosien saatossa, mutta joitain asioita on myös muuttunut. Perheet ja oppilaat tuntevat nykyään psykologin ammatin ja palvelut paremmin ja siten ottavat yhteyttä herkemmin. Raappanan mukaan eri vuosina hieman eri ilmiöt ovat nostaneet päätään. Eri termejä ja trendejä voi esiintyä. – Esimerkiksi muutama vuosi sitten nuorten naisten ja tyttöjen ahdistus nousi selvästi pinnalle. Ahdistus oli termi, jota käytettiin yleisesti, kun

otettiin yhteyttä, toteaa Raappana. Hänen mukaansa älylaitteiden yleistyminen ja sosiaalinen media voivat tuottaa esimerkiksi keskittymisvaikeuksia ja ulkonäköpaineita.

Raappana kertoo, että psykologia ei ollut silloin, kun hän itse kävi koulua Oulussa. Palvelut, kuten psykologi ja kuraattori, tulivat ensimmäiseksi pääkaupunkiseudulle. Raappana kertoo, että palvelut olisivat varmasti auttaneet häntä ja monta muuta oppilasta. Nykyään kaikissa kouluissa tulisi olla psykologi ja kuraattori. Edelleenkin isoissa kaupungeissa palvelut toteutuvat paremmin kuin pienissä kunnissa.

Raappana kokee työnsä antoisana ja tärkeänä. Työllä on hänelle suuri merkitys. Raappanan mielestä on hienoa ja etuoikeutettua päästä juttelemaan lasten ja nuorten kanssa. Hän toivoo, että myös oppilaat kokevat työn merkityksellisenä: –Toivon, että oppilaille jäisi aina ainakin jotain evästä reppuun kohtaaamistamme myöhempää elämää varten.

*Aino Lammi L25d,
Lukas Nummela L25c ja
Väinö Vuorikallas L25e*

Ryhmäyttäminen on tärkeää

Oppilaan hyvinvointi on tärkeää, ja siksi koulussa on monenlaisia ammattilaisia auttamassa ja tukemassa. Toisinaan tarvitaan erityisopettajan apua tai käynti psykologilla on paikallaan. Myös erilaiset yhteiset tapahtumat ovat tärkeä osa hyvinvoinnin tukemista. Sykissä onkin runsaasti erilaisia ryhmäytymistilanteita: luokat ja luokkatasot liikkuvat, pelaavat ja tekevät kaikkea kivaa yhdessä. Seiskaluokkalaisten kolmasluokkalaisten järjestämä seikkailuilta on hyvä esimerkki siitä, miten oppilaat ovat mukana aktiviteettien suunnittelussa ja toteutuksessa.

Rehtorin päiväkirjasta

Johtava rehtori Sari Tiitta on kiireinen; hänen päivänsä täyttyvät monenlaisista työtehtävistä, eikä kahta samanlaista päivää rehtorin päiväkirjasta löydy. Päivään mahtuu tapaamisia niin oppilaiden kuin henkilökunnankin kanssa. Joskus rehtori kohtaa myös luurangon.

Keskiviikko 14.1.2026

8.00 Hyväksyin SYK:n ostolasakuja heti aamulla, että saadaan tiilöinnit kuntoon ja kirjapito ajan tasalle: hallitukselle annettava 3.2. kokouksessa alustava vuoden 2025 tulosenuste. Pari allekirjoitusta todistuskopioihin ja koulumatkanomukseen.

8.30 Nopea kalenteripalaveri rehtoreiden kesken: kevään rekrytointien aikataulut ja tulevan lukuvuoden suunnitteluun liittyvän rehtoreiden työskentelyiltapäivän asialistan valmistelua. Jaettiin ennakkotyöt.

IT-tuki käy ovelta toimittamassa päätelaitteiden tilausasiaa ja sovietaan, että pyydetään vielä vertailevat tarjoukset.

Tekstiviesti hall. pj:lle: sovitaan tilanpäivityspuhelu illalle.

10.00 Talouspäällikön kanssa tarkastellaan uutta hallitusraportin Exceliä. Ollaan nyt tyytyväisiä, että projekteille on viilattu oma sarake ja kulut saadaan ulos siitä. Sovitaan, että katsotaan tulevalle viikolla kahdena aamuna hallituksen kokoukseen valmisteltavia talousasioita; aikataulutettava muutama muukin päivä tilinpäätöksen ja varsinaisen yhtiökokouksen valmisteluun!

10.15 Välituntivalvoja ilmoittaa, että kaksi yläkoulun oppilasta nahistelee portaikossa. Koska peruskoulun rehtori ei ole paikalla, pyydän, että heidät tuodaan huoneeseeni. Jutellaan aika pitkään. Anteeksi-pyynnöt esitetty ja reksin roskikseen jäävät nenäverenvuotoon antamani nenäliinat. Niitä onkin aina nippu pöydällä. Monesti jutustelussa kosuvat silmät.

Kiinteistöpäällikkö käy kysymässä, saako testimielessä kuulutella. Kuulutuslaitteita korjataan ja huolto halua testata. Lupa annettu.

12.00 Teinikunnan vanha pj ja uusi pj tulevat käymään. Jutellaan johtokunnan kokouksista, esityslis-tasta ja TK:n pj:n oikeudesta osal-listua asiantuntijana kokouksiin. Sovitaan myös, että kutsun TK:n hallituksen kahville ja esittelen Osa-keyhtiön päätöksentekoa ja koulume toimintaa.

12.30 Keskiviikkokokous opehuoneessa. Vartissa käydään läpi tärkeät muistettavat asiat: toimistosih-teeri tekee muistion ja lukaisen sen iltapäivällä – hyväksyn laitettavaksi eSykkiin. (Pitää muistaa päivittää sivustoa taas vaikka loppuviikosta...)

12.45 Käyn koululounaalla. Samalla ehdin kuulla, että ilmaista aamupuuroa menee nyt 30–50 lautasel-lista. Kouluruokatoimijan kanssa on sovittu myös maksuttomasta hedelmävälipalasta, joka alkaa kekei-lumielessä. Maksetaan hedelmistä kilohinta. Toivottavasti välipala maistuu koululaisille!

13.00 Teams-kokous: peruskorjauksen suunnittelua pääarkkitehdin kanssa. Rivitalo halutaan muuttaa kunnollisiksi opetustiloiksi. Sovitaan, että pihakannelta tulee hissiyhteys oville.

14.30 Johtoryhmä tapaa työterveyshuollon edustajat: Toimintasuunnitelman käsittelyä. Tehdään päätös kehittämiskohteiksi seuraavaksi kolmivuotiskaudeksi.

Ovelle on ilmestynyt käsin kirjoitettu kirje allekirjoituksella ”Salaperäiset kolmasluokkalaiset”. Lapset eivät pidä siitä, että koulun käytävällä on kuolleita (täytettyjä) eläimiä. Päätän laatia heille vastauksen huomenna. Kalenteriin merkintä, että muistan...

Kerron sähköpostitse kollegalle, miten SYK:n varastossa olleen aidon ihmisen luurangon sai lahjoitettua HY:n luonnontieteellisen museon käyttöön viime keväänä.

16.00 Huoltajatapaaminen. Nuori ei ehtinyt paikalle, vaikka toivoin tapaavani heidät yhdessä. Tehdään suunnitelma ja sovin tapaavani nuoren pikaisesti ilman huoltajaa.

Soitonopettaja piipahtaa ovensuussa kysymässä Tukisäätiöltä anottavista avustuksista. Jutellaan vähän muutakin.

Sähköposteihin vielä muutama vastaus: Enimmäkseen poistan mainostusyhteydenottoja. Hyväksyn useamman peruskorjaukseen liittyvän Teams-kokouskutsun, kuittaavan Yksityiskoulujen Liitosta tulleen ystävällisen muistutuksen, että toimintakertomusosuuteni on vähän myöhässä ja peukutan Pro Lukion hallituksen viestiketjuun.

17.30 Kone kiinni ja kotiin päin. Heitän vesipullon pohjat työhuoneen viherkasville.

Pikaratikassa vilkaisen puhelinta. IB-reksien WA-ryhmässä kummastellaan Tampereen kaupungin tekemää lukio-organisaatiomuutosta. Kommentoin myönteisesti suupielet alaspäin.

21.00 Hall. pj soittaa sovitusti. Käydään läpi peruskorjaushankittelun lannetta ja tulevaa pormestarin tapaamista. Lupaani laittaa materiaalia sähköpostilla heti huomenna.

Valkolakit hohtavat.

Anna Mathilda Alander (myöh. Tiirilä) tuli Suomalaisen Yhteiskoulun oppilaaksi sen toiminnan alkaessa vuonna 1886. Kun ensimmäiset ylioppilaat valmistuivat vuonna 1895, Alander oli aakkosissakin koulun historian ensimmäinen ylioppilas. Alanderin kanssa samana vuonna koulun aloitti Väinö Hämäläinen, josta tuli sittemmin tunnettu taidemaalari. Hämäläisen maalaus Lemminkäinen ja hiiden hirvi valmistui 1902, ja koululle se saatiin lahjoituksena vuonna 1960.

Oppilaspolvet toisensa jälkeen ovat pysähtyneet ihailemaan Hämmäläisen maalauksen sommittelua. Kuvassa teosta tarkastelee Vilma Mantere, joka lakitettiin ylioppilaaksi koulun itsenäisyysjuhlan yhteydessä syksyllä 2025.

Anna Alander piti kouluaikanaaan päiväkirjaa. Yhden hänen koulumuistoistaan voi lukea sivulta 89. Näytteitä Vilma Mantereen lahjakkuudesta on nähtävillä tämän vuosikertomuksen aukeamalla 6–7 ja takakannessa.

Lukuvuoden tapahtumia

2025–2026

LUKUVUODEN TAPAHTUMIA 2025–2026

ELOKUU

- 7.8. Koulutyö alkaa: avajaiset peruskoululle klo 9.30 ja lukiolle klo 10.30
8.8. L25-tason ryhmien aamutapahtuma
11.–14.8. Koulukuvaukset
12.8. Alakoulun SYKKII-kuoron kauden aloitus
14.8. L25-tason ryhmäytymispäivä Solvalla, alakoulun Pikkuorkan kauden aloitus, lukion improryhmän harjoitukset alkavat
15.8. 6. luokkien ryhmäytymispäivä, yläkoulun oppilaskunnan ensimmäinen kokous
18.–19.8. 8.-luokkalaisten biologian metsä- ja suoretket
19.8. 4. luokkien opintoretki Haltialan maatilalle, lukion Matikkakahvilan toiminta alkaa
20.–27.8. 8b:llä leirikouluvieraita Landausta Saksasta
20.8. 7. luokkien biologian merenrantaretki Inkooseen, kasvuyritystapahtuma SLUSHin esittelytilaisuus lukiolaisille
21.8. 6. luokkien valinnaiskurssin retki Seurasaareen, lukion Kamarikuoron kauden aloitus
22.8. Alakoulun liikuntapäivä Pirkkolan liikuntapuistossa
25.8. Lukion teinikunnan hallituksen yleiskokous, Musiikkiopiston opetus alkaa
26.–29.8. 5. luokkien leirikoulu Ilorannassa
27.8. Abien 100 päivää -juhlintaa
28.8. L24-tason ryhmäytymispäivä
29.–30.8. Yläkoulun Amici Naturaen retki Porkkalanniemelle Kirkkonummelle

SYYSKUU

- 1.9. Sprachdiplomien jakotilaisuus kirjastossa, yläkoulun kirjavälkätkä alkavat, rehtorin info abeille ja info syksyn 2025 ylioppilastutkintoon osallistuville, yläkoulun Vihreä lippu -toiminta alkaa
1.–4.9. IB2-tason biologian retki Tvärminnessä Hangossa
2.9. Kemian läksy- ja tukiryhmä Kemiakuplan toiminta alkaa
3.9. 3. luokkien vanhempainilta
5.9. 7.-luokkalaisten Suomenlinna-päivä, hallituksen ja henkilökunnan juhla
10.9. Yläkoulun liikuntapäivä, alakoulun Vihreä lippu -toiminta alkaa
11.9. Perusopetuksen vanhempainilta
15.9. YO: äidinkieli ja kirjallisuus (lukutaidon koe)
17.9. YO: psykologia, filosofia, historia, fysiikka, biologia, vanhempainraati
18.–26.9. Lukion 1. jaksos koeviikko
19.9. YO: vieras kieli (pitkä oppimäärä): englantia, ranska, espanja, saksa, venäjä
22.9. YO: toinen kotimainen kieli (pitkä ja keskipitkä oppimäärä)
22.–26.9. Ruokahävikki- ja kiviikkö
23.9. YO: uskonto, elämänkatsomustieto, yhteiskuntaoppi, kemia, maantiede, terveystieto, Pukeudu lempiruuksi -teemapäivä
24.9. 4. luokkien retki Kauppatorille ja Vanhaan kauppahalliin
24.–25.9. Yläkoulun Amici Naturaen syysretki Pirttimäelle Espooseen
25.9. YO: matematiikka (pitkä ja lyhyt oppimäärä), Nälkäpäivä-keräys
26.9. YO: äidinkieli ja kirjallisuus (kirjoitustaidon koe), suomi toisena kielenä ja kirjallisuus -koe, IB2-tason opiskelijoiden järjestämä hyväntekeväisyyskonsertti
29.9. YO: vieras kieli (lyhyt oppimäärä): englantia, ranska, espanja, saksa, venäjä, italia, portugali, latina, saame, lukion kokeiden selityspäivä, lukion Café Siesta
30.9. 2. jakso alkaa, yläkoulun lukuaamunavaus klo 8.30 juhlasalissa, lukion Studia Generalia (puhujana psykologi Liisa Keltikangas-Järvinen), perusopetuksen opettajainkokous
30.9–4.10. L23-tason historian opintomatka Roomaan

LOKAKUU

- 1.10. Seikkailuilta, Molluscan ja Amici Naturaen linturetki Hankoniemelle, alakoulun läksykerhon toiminta alkaa
- 2.10. Poistumisharjoitus
- 2.–3.10. 7. luokan venäjänlukijat Tallinnassa po-ruski-matkalla
- 3.10. Kanelbullens dag -päivänavaus keskusradiosta ja korvapuustien jakelua
- 4.10. Perusopetuksen lauantaikoulupäivä, Syysmarkkinat
- 6.10. Lukion opettajainkokous
- 7.10. Lukion ylimääräinen koetilaisuus, L25-tason vanhempainilta
- 8.10. 3. luokkien venäjänlukijoiden Hattu-i-päivä, Copa de Opet -ottelu pihan kaukalossa, lukionäytelmän Pikku naisia esitys lukiolle ja 9.-luokkalaistille, lukionäytelmän iltaesitys
- 9.10. Lukionäytelmän esitys luokille 4–8, henkilökunnan vertaissovitteluohjelmakoulutus
- 10.10. Aleksis Kiven päivän päivänavaus keskusradiosta
- 13.–17.10. Syysloma
- 21.–28.10. 8d-luokan saksanlukijoilla vieraita Münchenistä Saksasta
- 21.10. Vertaissovittelijakoulutus vertaissovitteluohjelmaa varten
- 24.10. Lastenkulttuurikeskus Musikanttien Kolme pientä porsasta -esitys juhlasalissa
- 28.10. Lukion valtakunnallinen matematiikkakilpailu, hallituksen ja henkilökunnan strategiatilapäivä
- 30.10. Abien järjestämä halloweendisko 3.–5.-luokkalaistille
- 31.10. Halloweenjuhlintaa ja -pukukilpailu, 9.-luokkalaisten paikallispoliittikotapaaminen juhlasalissa

MARRASKUU

- 4.11. L24-tason väittelykilpailu
- 5.11. 8. luokkien taidetestausretki Suomen kansallisoopperaan ja -balettiin, Markus Nummi abien kirjailijavierana, 8. luokkien vanhempainilta
- 6.11. L24- ja L23-tason jatko-opinto- ja työelämäpäivä
- 10.–14.11. Musikaaliviikko
- 12.11. L23- ja L24-tasojen vanhempainillat
- 13.–21.11. Lukion 2. jakson koeviikko
- 13.11. Musikaalin päivänavaus keskusradiosta, SYKsession ja 9.-luokkalaisten musikaalin Aurinkosaari ensi-iltaesitys
- 14.11. 6.-luokkalaisten Yrityskylässä, musikaalin esitykset 3.–6.-luokkalaistille ja 7.–8.-luokkalaistille
- 20.11. 9. luokkien vanhempainilta
- 23.–28.11. L24-tason englannin ja uskonnon opintomatka Lontooseen
- 24.–28.11. 9.-luokkalaisten työelämään tutustumisjakso
- 24.11. Lukion kokeiden palautuspäivä, lukion Café Siesta, lukion Copa de Kuution finaalielit urheilutalossa
- 25.11. 3. jakso alkaa, lukion Studia Generalia (puhujana TEKin tutkuspäällikkö Susanna Bairoh), perusopetuksen opettajainkokous

JOULUKUU

- 2.12. IB-opettajainkokous, lukion opettajainkokous
- 1.12. Aamunavaus välituntitoiminnasta juhla-aulassa 6.–9.-luokkalaistille
- 2.12. Lukion ylimääräinen koetilaisuus, Maailmanparantajat-kerhon toiminta alkaa
- 3.12. 4.-luokkalaisten juhlatanssien esitys vanhemmille juhla-aulassa klo 18.00
- 4.12. Itsenäisyysjuhlan iltaesitys klo 18.00
- 5.12. Itsenäisyysjuhlapäivä: luokkien 3–6 juhla klo 8.40, luokkien 7–9 juhla klo 10.15 ja lukion juhla klo 13.00
- 8.–15.12. L24-tason pitkän saksan lukijoiden kielimatka Korschenbroichiin Saksaan
- 8.12. Pormestarin itsenäisyysvastaanotto 4.-luokkalaistille Finlandia-talossa
- 9.–10.12. Joulunäytelmän taustafondin maalaus juhla-aulassa
- 9.12. Joulukonsertti klo 19.00 Temppeliaukion kirkossa
- 10.12. L25-tason ja tutoreiden pikkujoulutapahtuma
- 11.12. Ilmastomuutosaiheinen Studia generalia luokille 3–6 (puhujana Essi Aarnio-Linnanvuori)
- 12.12. Lucian päivän päivänavaus ja Lucia-kulkue, vanhempainyhdistyksen jouluglögit henkilökunnalle

- 15.–19.12. Joulunäytelmän tsemppiviikko
 15.12. Musiikkiopiston joulujuhla, henkilökunnan työpaikka- ja opettajainkokoukset
 16.–17.12. Suulliset Sprachdiplom-kokeet
 17.12. Luottamusoppilaiden herkkutervehdys yläkoulun luokissa
 18.12. Peruskoulun joululaulutilaisuudet
 19.12. Joulukirkko Johanneksenkirkossa ja vaihtoehtoinen tilaisuus koululla
 20.12. Joulujuhlat, tonttutanssi, joulunäytelmä

TAMMIKUU

- 7.1. Koulutyö alkaa
 8.–10.1. IB1-ryhmän tiedeaineiden kurssi Lammin biologisella asemalla
 8.1. Joulunäytelmän Ruusukuja esitys
 10.1. Joulunäytelmän esitys vieraille Rinnekodista
 13.1. Breakdance-päivänavaus juhla-aulassa, teatterin lukiodiplomiesitykset
 14.1. tiedotustilaisuus kouluun pyrkivien 2.-luokkalaisten vanhemmille
 15.1. Teatterin lukiodiplomiesitykset lukiolle sekä iltaesitykset
 16.1. Digiagenttien koulutustilaisuus, 5. luokkien johdatus arkeologiaan (puhujana arkeologi John Lagerstedt)
 20.1. Lukion esittely kouluun pyrkiville 9.-luokkalaisille
 21.1. Abit-opet-lentopallo-ottelu, vanhempainraati
 22.–30.1. Lukion 3. jakson koeviikko
 22.1. NouHätä-luento 8.-luokkalaisille
 23.1. Reaaliaineiden (ue, et, yh, ke, ge, te) preliminäärit
 25.1.–1.2. 8c:n ranskanlukijoilla leirikouluvieraita Les Pennes-Mirabeausta Ranskasta
 26.1. Äidinkielen lukutaidon preliminääri
 27.1. Toisen kotimaisen kielen preliminääri
 28.1. Pitkän ja lyhyen vieraan kielen preliminäärit
 28.1.–5.2. 8a:n ranskanlukijoilla leirikouluvieraita Ranskasta
 29.1. Pitkän ja lyhyen matematiikan preliminäärit
 30.1.–6.2. L24-tason pitkän saksan opiskelijoilla vieraita Korschenbroichsta Saksasta
 30.1. Peruskoulun talviliiikuntapäivä, reaaliaineiden (ps, ff, hi, fy, bi) preliminäärit
 31.1. Soveltuvuuskoee SYK:hon 3. luokalle pyrkiville

HELMIKUU

- 2.–9.2. L24-tason ranskan opiskelijoilla vieraita Lyonista Ranskasta
 2.2. Lukion kokeiden selityspäivä, lukion Café Siesta
 3.2. 4. jakso alkaa, lukion Studia Generalia (puhujana filosofi Lauri Järvillehto), perusopetuksen opettajainkokous, lukion esittely kouluun pyrkiville 9.-luokkalaisille ja heidän huoltajilleen
 4.2. Teinikunnan hallituksen yleiskokous, abit-henkilökunta-ilta
 5.2. Penkkarit
 9.–13.2. 8. luokkien venäjänlukijoilla leirikouluvieraita Riiasta Latviasta
 9.2. Lukion opettajainkokous
 10.2. 9.-luokkalaisten, lukiotutoreiden ja opettajien yhteinen aamiainen, lukion ylimääräinen koetilaisuus
 11.2. 7.- ja 8.-luokkalaisten valinnaisainetorit juhla-aulassa, Copa de Kuution poikien sarjan voittajan ja opettajien joukkueen ystävyysottelu liikuntasalissa
 12.2. Vanhojen tanssien iltatapahtuma
 13.2. Alakoulun ystävänpäivä tapahtuma pihalla, vanhojen tanssit koululle
 16.–20.2. Talviloma
 24.2. Äidinkielen kirjoitustaidon preliminääri
 27.2. Kalevalan päivän päivänavaus juhla-aulassa, henkilökunnan Sykki-seminaari

MAALISKUU

- 2.–6.3. Luokat lavalla -harjoitusviikko, lukiolaisten kaveriviikko
- 3.3. DELF A2-tason kirjallinen ja suullinen koe 9. luokan ranskanlukijoille, DELF B2-tason kirjallinen ja suullinen koe lukion ranskanlukijoille, lukion ylimääräinen korotuskoe
- 4.3. DELF B1-tason kirjallinen ja suullinen koe lukion ranskanlukijoille
- 6.3. Luokat lavalla -tapahtuma
- 9.3. Suullisia Sprachdiplom-kokeita
- 10.3. YO: äidinkieli ja kirjallisuus (lukutaidon koe), suomi toisena kielenä ja kirjallisuus -koe, kirjallinen Sprachdiplom-koe
- 12.3. YO: vieras kieli (lyhyt oppimäärä): englanti, ranska, espanja, saksa, venäjä, italia, portugali, latina, saame
- 13.–16.3. Lukion talviliikuntakurssi Vuokatissa
- 13.3. YO: äidinkieli ja kirjallisuus (kirjoitustaidon koe)
- 16.3. YO: vieras kieli (pitkä oppimäärä): englanti, ranska, espanja, saksa, venäjä
- 17.3. Suullisia Sprachdiplom-kokeita
- 18.3. YO: matematiikka (pitkä ja lyhyt oppimäärä)
- 19.3. 9. luokkien teatteriretki Helsingin Kaupunginteatterin Hildur-näytökseen
- 20.3. YO: uskonto, elämäkatsomustieto, yhteiskuntaoppi, kemia, maantiede, terveystieto
- 23.–27.3. 8. luokkien venäjänlukijat leirikoulussa Riiaassa Latviassa
- 23.3. YO: toinen kotimainen kieli (pitkä ja keskipitkä oppimäärä)
- 24.3.–24.4. Lukion 4. jakson koeviikko
- 24.3. Frankofonia-päivänavaus juhla-aulassa
- 25.3. YO: psykologia, filosofia, historia, fysiikka, biologia

HUHTIKUU

- 2.4. Pääsiäiskirkko Vanhassa kirkossa ja vaihtoehtoinen tilaisuus koululla
- 7.4. 5. jakso alkaa, lukion Studia Generalia (esiintyjinä musiikin historioitsija Nuppu Koivisto-Kaasik ja harpisti Katri Tikka), perusopetuksen opettajainkokous
- 8.4. 8. luokkien taidetestausretki Lahteen Sinfonia Lahden Tunturin tarina -konserttiin
- 9.4. 6. luokkien historian ja katsomusaineiden retki Turkuun
- 13.4. Lukion opettajainkokous
- 13.–17.4. 8. luokkien työelämään tutustumisjakso
- 14.4. Perusopetuksen opettajainkokous, lukion ylimääräinen koetilaisuus
- 17.–24.4. 8d:n saksanlukijat leirikoulussa Münchenissä Saksassa
- 21.4. Molluscan ja Amici Naturaen linturetki Hankoniemelle
- 23.–30.4. 8a:n ranskanlukijat leirikoulussa Ranskassa
- 23.–30.4. 8b:n saksanlukijat leirikoulussa Landaussa Saksassa
- 23.4. 6. luokan matematiikan valtakunnallinen koe
- 24.4. 9. luokan kemian valtakunnallinen koe, riemuylloppilaiden tapahtuma koululla
- 27.4.–20.5. IB-yo-kokeita
- 27.4. Musiikkiopiston kevätmatinea
- 28.4. Musiikkiopiston kevätmatinea
- 29.4. Peruskoulun fysiikan valtakunnallinen koe, kevätkonsertti klo 18.00
- 30.4. Vapun juhlintaa

TOUKOKUU

- 2.–9.5. lukion 2. vuoden pitkän venäjän opiskelijat opintomatalla Budvassa Montenegrossa
- 4.–11.5. lukion 2. vuoden pitkän ranskan opiskelijat opintomatalla Lyonissa Ranskassa
- 5.5. 9. luokan matematiikan valtakunnallinen koe
- 7.–9.5. Yläkoulun Amici Naturaen kevätretki Pirttisaareen Porvooseen
- 8.5. Teatterikerhon esitys alakoululle
- 12.5. SYK:n 140-vuotisjuhla oppilaille ja opiskelijoille
- 13.–17.5. Kamarikuoro ja N.U.K.U Norbusang-kuorofestivaaleilla Reykjavikissa

- 13.5. SYK:n 140-vuotisjuhla kutsuvieraille ja alumneille
- 18.–26.5. Lukion 5. jakson koeviikko
- 18.5. Opettajainkokous
- 19.5. UNICEF-kävely, päivätyökeräys
- 20.–22.5. 9. luokkien retkeilyn ja seikkailun matkat Lahteen
- 20.5. 8. luokkien lehtoretket, tulevien 3.-luokkalaisten tutustumistilaisuus, vanhempainraati, vanhempainyhdistyksen vuosikokous
- 21.5. 8. luokkien lehtoretket, 8.–9.-luokkalaisten yölinturetki Vanhankaupunginlahdella
- 25.5. Yläkoulun väittelykilpailu, henkilökunnan työpaikka- ja opettajainkokoukset
- 26.5. 9.-luokkalaisten yhteisvalokuva, 9.-luokkalaisten juhla
- 27.5. Lukion ylimääräinen koetilaisuus, lukion teinikunnan järjestämä toimintailtapäivä, ysit-henkilökunta-pesäpallo-ottelu
- 28.5. Lukion kokeiden selityspäivä, lakkiaisharjoitukset
- 29.5. Retkipäivä
- 30.5. Lukuvuoden päätösjuhlat

Hallinto ja henkilöstö

HALLINTO

Suomalaisen Yhteiskoulun Osakeyhtiön hallitus

Johtaja **Janne Sarvikivi**, puheenjohtaja

Professori **Hanni Muukkonen**, varapuheenjohtaja

Konsernijuristi **Miia Aho**

Hallituksen puheenjohtaja **Akif Ali**

TkT, hallituksen puheenjohtaja **J.T. Bergqvist**

LT, dosentti, ylilääkäri **Katariina Hannula-Jouppi**

Johtava asiantuntija **Johannes Nuutinen**

Lakiasiaainjohtaja **Juhani Pitkänen**

Lehtori **Jari Rantala**

Toimitusjohtaja **Kari Sundbäck**

Pääomasijoittaja **Tomi Terho**

Johtava rehtori **Sari Tiitta**, sihteeri, esittelijä

Helsingin Suomalaisen Yhteiskoulun johtokunta

Suomalaisen Yhteiskoulun Osakeyhtiön hallituksen jäsenet

Lehtori **Sanna Karppanen**

Koulusihteeri **Anna Jaakonsaari**

Teinikunnan puheenjohtaja (kutsuttu asiantuntijaksi) **Matteus Viitanen** (31.12.2025 asti)

Otso Hilmola (1.1.2026 alkaen)

Helsingin Suomalaisen Yhteiskoulun säätiön hallitus

Limnologi **Esa Nikunen**, puheenjohtaja
Laulutaiteen professori, oopperalaulaja **Petteri Salomaa**, varapuheenjohtaja
Kouluneuvos **Anja-Liisa Alanko**
Yliopistonlehtori **Hannele Cantell**
Asianajaja **Janne Lauha**
Professori **Juhani Lokki**
Toimittaja **Juha-Pekka Raeste**
Hallituksen varapuheenjohtaja **Tarja Takki-Halttunen**
Ympäristöneuvos **Esa Tommila**
Ekonomi **Merja Tuomas-Kettunen-Aalto**
Oikeustieteen tohtori **Timo Viherkenttä**
Johtava rehtori **Sari Tiitta**, rahastonhoitaja, sihteeri

Suomalaisen Yhteiskoulun tukisäätiön hallitus

Suomalaisen Yhteiskoulun Osakeyhtiön hallituksen puheenjohtaja **Janne Sarvikivi**
Suomalaisen Yhteiskoulun Osakeyhtiön hallituksen varapuheenjohtaja **Hanni Muukkonen**
Sijoitusjohtaja **Petri Salmi**
Lehtori **Susanna Snellman**
Johtava rehtori **Sari Tiitta**, sihteeri

HENKILÖSTÖ

Opettajat

Tiitta Sari, FM, johtava rehtori.

Niiranen Jukka, DI, KM, vararehtori, perusopetuksen rehtori.

Jegorenkov Marja, FM, lukion rehtori, venäjää, lukio.

Ahvenisto Ursula, FM, lehtori, fysiikkaa, lukio ja peruskoulu.

Aittoniemi Sari, TM, luokanopettaja, peruskoulu.

Anjala Nina, FM, matematiikkaa ja kemiaa, peruskoulu ja lukio.

Ant-Wuorinen Johanna, LitM, lehtori, liikuntaa ja terveystietoa, peruskoulu ja lukio.

Aronen Netta, HuK, japania ja englantia, peruskoulu ja lukio.

Toimivapaalla 7.1.–30.5.2026. Sijaisina **Brendan Boyle** ja **Hanna Kauppinen**.

Bardzinski Marjo, FM, lehtori, saksaa, lukio ja peruskoulu.

Caselius-Engblom Erica, KM, teatteriopettaja, peruskoulu ja lukio.

Grönroos Anni, FM, IB-koordinaattori, äidinkieltä ja kirjallisuutta, IB-suomea, lukio.

Hallberg Veera, FM, musiikkia, peruskoulu ja lukio.

Hartikainen Virve, KM, lehtori, käsityötä (tekstiilityö), peruskoulu.

Havula Anu, KM, lehtori, opinto-ohjausta (myös IB), lukio.

Heikkinen Marja, TaM, lehtori, oppilaanohjausta, peruskoulu.

Hildén Petri, KM, luokanopettaja, peruskoulu.

Honkimäki Tuire, KM, erityisopettaja, peruskoulu ja lukio.

Hopea-Manner Armi, FM, kemiaa (myös IB), lukio.

Hurri Jarmo, TkT, lehtori, matematiikkaa (myös IB) ja tietotekniikkaa, lukio ja perusopetus.

Hynönen Ville, DI, lehtori, matematiikkaa ja fysiikkaa, lukio ja peruskoulu.

Janus-Hiekkaranta Agnieszka, Master of Arts, KTM, lehtori, IB-taloustiedettä, ja englantia, lukio ja peruskoulu.

Kahelin Risto, LitM, liikuntaa ja terveystietoa, lukio ja perusopetus.

Kalske Annukka, TM, lehtori, uskontoa, filosofiaa ja psykologiaa, lukio ja peruskoulu.

Karesvuori Maija, FM, lehtori, matematiikkaa, lukio ja peruskoulu.

Karppanen Sanna, FM, lehtori, ranskaa, peruskoulu ja lukio.

Karvonen Katri, FM, lehtori, äidinkieltä ja kirjallisuutta, lukio ja peruskoulu.

Katajamäki Katja, KM, luokanopettaja, peruskoulu.

Kiltti Iiris, FM, historiaa ja yhteiskuntaoppia, peruskoulu.

Koivu Juho, KM, luokanopettaja, peruskoulu.

Kouibaa Loubna, HuK, ranskaa ja arabiaa lukio.

Konttinen Minna, KM, luokanopettaja, peruskoulu.

Korpisaari Harri, VTT, lehtori, historiaa ja yhteiskuntaoppia, lukio.

Krebs Anne, FM, lehtori, saksaa, lukio ja peruskoulu.

Krämer Jenni, FM, luokanopettaja, saksaa, peruskoulu.
Kulojärvi Eelis, HuK, ukrainaa, lukio.
Kuukka Väinö, FM, lehtori, äidinkieltä ja kirjallisuutta, peruskoulu ja lukio.
Lauri Jaana, KM, luokanopettaja, peruskoulu.
Lehvonen Eevamari, KM, luokanopettaja, peruskoulu.
Leinonen Maarit, FM, lehtori, matematiikkaa ja kemiaa, peruskoulu.
Linnainmaa Senja, KM, erityisopettaja, peruskoulu.
Lokki Katariina, KM, lehtori, kotitaloutta, peruskoulu.
Luhtala Julia, KM, luokanopettaja, peruskoulu.
Malava Taina, FM, kemiaa ja matematiikkaa, peruskoulu ja lukio.
Toimivapaalla 5.8.2025–6.4.2026. Sijaisena **Mikko Sinisalo**.
Mannila Katja, FM, lehtori, fysiikkaa ja matematiikkaa (myös IB), lukio ja peruskoulu.
Mattila Liisa, FM, lehtori, ranskaa, lukio ja peruskoulu.
Mehrabkhani Farid, FM, matematiikkaa ja fysiikkaa, peruskoulu ja lukio.
Meriluoto Milka, FM, suomea toisena kielenä, IB-suomea, äidinkieltä ja kirjallisuutta, peruskoulu ja lukio.
Mikkilä-Huttunen Leena, FM, ortodoksista uskontoa, peruskoulu ja lukio.
Määttä Tuomas, KM, luokanopettaja, liikuntaa, peruskoulu.
Toimivapaalla 20.10.–20.12.2025. Sijaisena **Sami Määttä**.
Määttä Sami, KM, resurssiopettaja, peruskoulu.
Naukkarinen Kirsi, FM, lehtori, ranskaa (myös IB), lukio.
Nevalainen Heidi, FM, ruotsia ja saksaa, peruskoulu ja lukio.
Nikkinen Hanna-Leena, FM, lehtori, biologiaa, maantietoa ja maantiedettä, lukio ja peruskoulu.
Paasio-Leimola Leena, FM, lehtori, äidinkieltä ja kirjallisuutta, peruskoulu ja lukio.
Pakkala Sanna, FM, lehtori, englantia, lukio ja peruskoulu.
Paljakka Laura, FM, venäjää, peruskoulu ja lukio.
Palomäki Antti, FT, lehtori, historiaa ja yhteiskuntaoppia, lukio.
Pansegrau Kaarina, FM, lehtori, venäjää, peruskoulu ja lukio.
Pantsar Janne, KM, lehtori, käsityötä (tekninen työ), peruskoulu.
Petäjäaho Marjo, FM, lehtori, biologiaa (myös IB) ja maantietoa, lukio ja peruskoulu.
Puhakka Mika, KM, historiaa ja yhteiskuntaoppia, peruskoulu.
Pulkkinen Kimmo, KM, käsityötä (tekninen työ), peruskoulu.
Pynssi Maija, FM, matematiikkaa ja kemiaa, peruskoulu ja lukio.
Pyykönen Hannele, KtM, lehtori, opinto-ohjausta, lukio.
Rajala Jaana, FM, saksaa ja ranskaa, peruskoulu.
Rantala Jari, FM, lehtori, fysiikkaa (myös IB) ja matematiikkaa, lukio ja peruskoulu.
Raunu Heidi, FM, lehtori, ruotsia, lukio ja peruskoulu.
Riehungangas Janne, FM, lehtori, biologiaa, maantietoa ja maantiedettä, peruskoulu ja lukio.
Rinne Petteri, TaM, lehtori, kuvataidetta, peruskoulu ja lukio.
Riutankoski Riina, KM, luokanopettaja, peruskoulu.

Saarinen Juhana, TkK, teatteritekniikkaa, peruskoulu.
Salminen Salla, TM, lehtori, oppilaan- ja opinto-ohjausta, peruskoulu ja lukio.
Salomaa Tiina, FM, lehtori, ruotsia ja venäjää, lukio ja peruskoulu.
Sarjamo Noora, luokanopettaja, kotitaloutta, peruskoulu.
Saunamäki Niina, FM, lehtori, englantia, lukio ja peruskoulu.
Sierla Liisa, KM, erityisopettaja, käsityötä (tekstiilityö), peruskoulu.
Sinisalo Mikko, FM, resurssiopettaja, peruskoulu ja lukio.
Sipilä Raini, KM, luokanopettaja, äidinkieltä ja kirjallisuutta, peruskoulu.
Snellman Susanna, FM, lehtori, musiikkia, peruskoulu ja lukio.
Stevenage Christine, FM, lehtori, IB-englantia, lukio.
Sundström Kirsi, FM, lehtori, ranskaa, peruskoulu.
Suviranta Lotta, LitM, lehtori, liikuntaa ja terveystietoa, lukio ja peruskoulu.
Tihinen Mia, FM, englantia, peruskoulu.
Torkkeli Sonja, FM, espanjaa ja italiaa, lukio.
Uusi-Hallila Tuula, FL, lehtori, äidinkieltä ja kirjallisuutta, lukio.
Vainionpää Minna, FM, lehtori, ruotsia, peruskoulu ja lukio.
Valkeapää Ville, historiaa (myös IB), filosofiaa, IB-tiedonteoriaa ja elämäntutkimustietoa, lukio ja peruskoulu.
Viitasalo Johanna, FM, lehtori, englantia, peruskoulu.
Toimivapaalla 25.8.–10.10.2025. Sijaisena **Ville-Veikko Mäkelä**.
Wallin Marcus, FM, lehtori, englantia, lukio ja peruskoulu.
Toimivapaalla 3.2.–30.5.2026. Sijaisena **Ville-Veikko Mäkelä**

Koulunkäyntiavustajat

Ajomaa Johannes 20.12.2025 asti

Pitkänen Karla

Saarela Vera

Sainio Aino

Tenhunen Alma 7.1.2026 alkaen

Virtanen Anna

Hallinto- ja tukipalvelut

Ahola Mirka, taloussihteeri

Gabrielsson Rolf, kiinteistöpäällikkö

Grzemba Petteri, IT-asiantuntija 2.1.2026 asti

Huttunen Anssi, IT-asiantuntija 6.2.2026 alkaen

Jadda Walid, liikunnanohjaaja

Jaakonsaari Anna, koulusihteeri (perusopetus)

Kiiskinen Jenny, IT-asiantuntija (toimivapaalla 27.1.2026 alkaen)

Kortelainen Outi, LUKKI-hankkeen viestintäkoordinaattori 7.1.2026 alkaen

Kuosmanen Janne, kirjastonhoitaja

Laine Ari, ATK-tukihenkilö 31.12.2025 asti

Metsä Elisa, talouspäällikkö

Mikkola Lasse, vuokraustoiminnan päävastuuhenkilö

Pani Katrin, siivooja

Parikka Elisa, kuraattori

Puhjo Eero-Pekka, tekninen tuki

Raappana Aleksi, psykologi

Rikkinen Sami, kiinteistönhoitaja

Sandström Mikko, toimistos sihteeri

Toivanen Tuula, hallintoassistentti, koulusihteeri (lukio)

Tsumak Andrei, kouluisäntä

Koulu- ja opiskeluterveydenhuolto

Peruskoulun terveydenhoitajina toimivat **Emmi Avela**, paikalla 5pv/vk ja **Anni Hahle** 2pv/vk. Lukion terveydenhoitaja **Sini Jokinen**, paikalla 4 pv/vk.

Koululääkärit tulevat Haagan terveystasemalta. Lääkärit ovat paikalla n. 1–2 pv/vk koululla.

Kouluterveydenhoitajat pyrkivät tapaamaan vuosittain kaikki koulun oppilaat peruskoulun 3. luokasta lukion 2. luokkaan asti lakisääteisissä terveystarkastuksissa. Terveystarkastusten lisäksi hoitaneet koulupäivän aikana sattuneita tapaturmia. Oppilaat ovat myös saaneet rokotusohjelmaan kuuluvia rokotuksia. Tarvittaessa oppilaat ovat saaneet lähetteen jatkotutkimuksiin erikoissairaanhoidon lasten- ja nuorisopoliklinikoille.

Kouluterveydenhuollosta vastaa Helsingin sosiaali-, terveys- ja pelastustoimiala, Perhe- ja sosiaalipalvelut, Koulu- ja opiskeluterveydenhuollon yksikkö.

Autokoulu

Yhteistyö **Helsingin liikennekoulun** kanssa

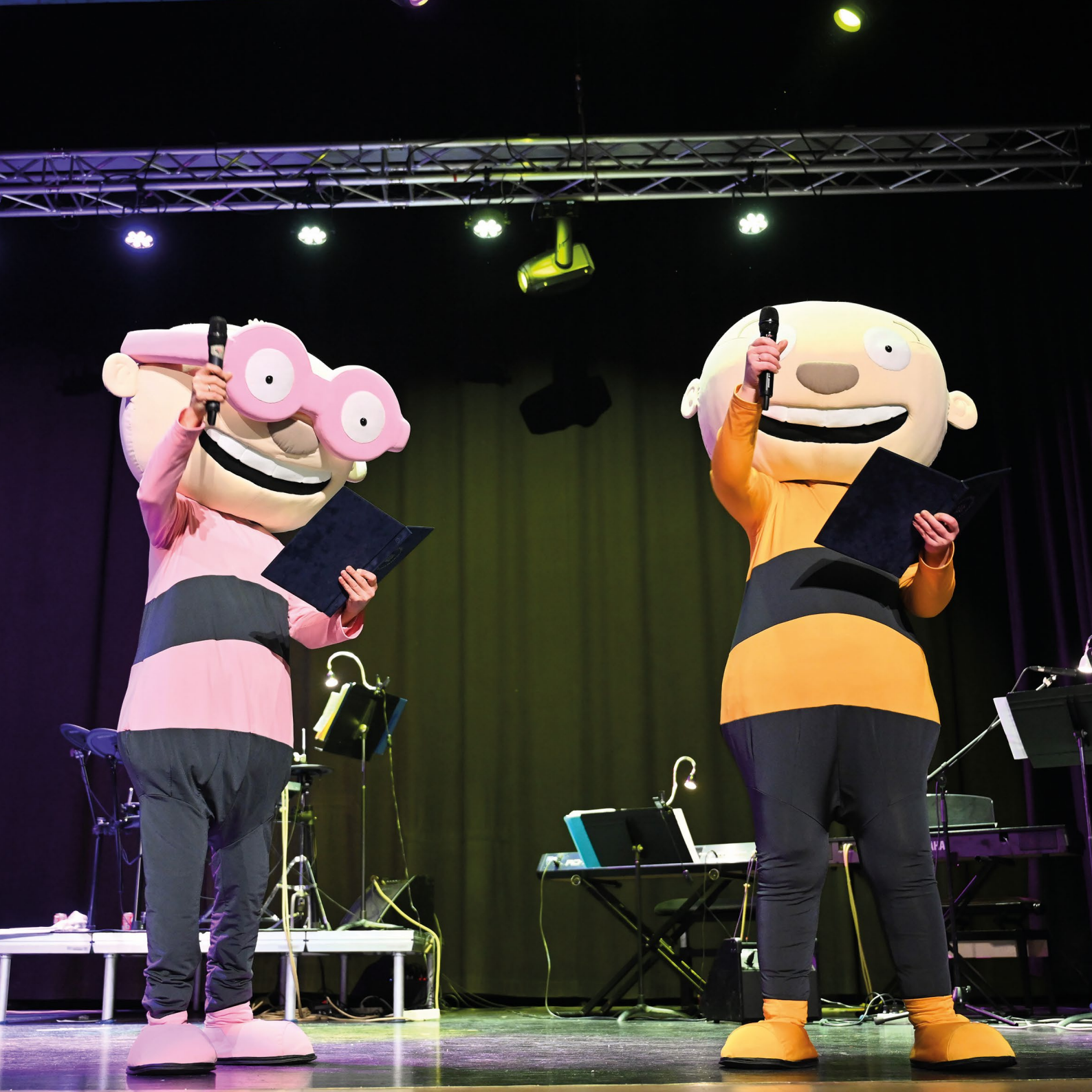
Kouluruokailu ja siivous

ISS-Palvelut

Palvelupäällikkö **Eija Packalén**

Musiikkiopiston opettajat

Enqvist Annika	piano
Fodor Gábor	klarinetti, saksofoni
Hakala Julia	piano
Huopainen Arttu	rummut
Kämäri Pekka	kitara
Laitinen Säte	piano
Lehikoinen Ella	huilu
Lehtonen Iida	laulu, musiikin perusteet
Liu Yunjia	kitara
Loorits Kristjan	piano
Oksanen Janne	piano
Peltonen Kari	sähköbasso
Rajamäki Tarmo	piano
Tauro Satu	viulu
Valkeila Eero	piano

Tilastot

Oppilasmäärät 30.5.2026

Peruskoulun oppilaat

lk	tytöt	pojat	yht.
3a	15	10	25
3b	15	10	25
3c	16	9	25
3d	12	13	25
4a	15	11	26
4b	13	11	24
4c	16	9	25
4d	15	10	25
5a	15	11	26
5b	14	11	25
5c	14	10	24
5d	14	11	25
6a	13	11	24
6b	12	13	25
6c	12	13	25
6d	11	15	26
7a	15	10	25
7b	16	9	25
7c	16	10	26
7d	12	11	23
8a	14	12	26
8b	15	12	27
8c	15	11	26
8d	14	12	26
9a	11	14	25
9b	11	14	25
9c	14	13	27
9d	11	14	25
yht.	386	320	706

Lukion oppilaat

lk	tytöt	pojat	yht.
IB1	16	14	30
IB2	22	8	30
L23a	10	8	18
L23b	9	7	16
L23c	11	5	16
L23d	11	8	19
L23e	12	6	18
L23f	7	10	17
L24a	15	11	26
L24b	17	11	28
L24c	13	14	27
L24d	14	11	25
L24e	16	9	25
L24f	13	11	24
L25a	11	11	22
L25b	12	9	21
L25c	11	10	21
L25d	12	9	21
L25e	11	10	21
L25f	12	9	21
L25i	17	13	30
yht.	272	204	476

Peruskoulussa opettavien kielten jakaumat 30.5.2026

Luokka-aste	3	4	5	6	7	8	9	yht
A-englanti						8	8	16
A-ranska	37	37	38	37	37	36	35	257
A-saksa	37	37	37	38	36	35	34	254
A-venäjä	26	26	25	25	26	26	25	179
oppilaita	100	100	100	100	99	105	102	706
<hr/>								
A2-englanti			100	100	99	97	104	500
A2-ranska						8	8	16
B-ruotsi				100	99	105	102	406
B2-ranska						10	23	33
B2-saksa						17	19	36
B2-japani						14		14

Oppilaiden kotikuntien jakauma toukokuu 2026

	peruskoulu	lukio
Espoo	58	68
Helsinki	627	345
Järvenpää		1
Kauniainen	6	4
Kerava	1	1
Kirkkonummi	3	7
Nurmijärvi	1	8
Porvoo		1
Sipoo		1
Siuntio		1
Tuusula		1
Ulkomaat		1
Vantaa	9	33
Vihti		1
ei kotikuntaa ilmoitettu	1	3
<hr/>		
yhteensä	706	476

Oppimateriaalin tekijöitä

Koulun opettajat ovat edelleen toimineet aktiivisesti oppimateriaalin tekijöinä: Minna Konttinen, Marjo Petäjäaho, Riina Riutankoski, Raini Sipilä, Minna Vainionpää, Marcus Wallin.

Kirjalahjoituksia

Ursula Ahvenisto

Vanhempainyhdistys

Tane Gentz

Unkarin kulttuurikeskus

Silja Vuorikuru

Outi Törnwall

Ville Viitanen

Marjut Suursoho

Suomalaisen Yhteiskoulun tukisäätiö

Suomalaisen Yhteiskoulun Tukisäätiöstä on myönnetty lukuvuoden aikana useita stipendejä ja apurahoja oppilaiden hyväksi erilaisiin opintoretkiin ja teemapäiviin.

1. Aino ja M. Arvolan lasten rahasto
2. Robert Blomqvist –rahasto
3. Liina Arppen, Sakari Castrenin ja Hillu Sirkan rahasto
4. V. Brotheruksen ja J. Wegeliuksen rahastot
5. Robert R. Castrenin rahasto
6. Entisten oppilaiden Toimi ja Herman Lavoniuksen sekä 25-vuotisrahasto
7. Lucina Hagmanin rahasto
8. Ilmi ja Onni Hallstenin rahasto
9. O. Jokelaisen, L. Nevanlinnan ja F. Nilonin rahastot
10. A. Kahlan, H. Käkikosken, H. Leikolan, E. Minckin ja M. Polonin rahastot
11. A.A. Koskenjaakon rahasto
12. Arvid, Harri ja Heidi Liliuksen rahasto
13. J. Lydeckenin rahasto
14. Erik Olssonin muistorahasto
15. Raimo Rainesalon muistorahasto
16. Heikki Suolahden musiikkistipendiraahasto
17. Matilda von Troilin rahasto
18. Tukirahasto
19. Jukka Turpeisen rahasto
20. Pertti Vuorimiehen rahasto
21. Luonnonharrastajien stipendiraahasto
22. Suomalaisen Yhteiskoulun yleinen stipendiraahasto
23. Helle Pollonin rahasto
24. Vesa Nikusen rahasto
25. Markus Lutzin muistorahasto
26. Olavi Sotavallan rahasto

Ilmoitusasioita

Perusopetuksen ehtoja saaneille oppilaille ja lukion ylimääräiseen kurssikokeeseen oikeutetuille opiskelijoille järjestetään suoritustilaisuus tiistaina 9. päivänä kesäkuuta 2026 klo 9.00–11.00. Ylimääräiseen kurssikokeeseen tulevan opiskelijan on ilmoitauduttava kyseisen aineen opettajalle lauantaihin 30.5.2026 mennessä.

SYK:n perusopetuksen ja lukion työajat lukuvuonna 2026-2027

Syyslukukausi alkaa torstaina 13.8.2026

Syyslukukausi to 13.8.– la 19.12.2026

Lukuvuoden avajaiset	13.8.2026
perusopetus	klo 9:30
lukio	klo 10:30
työlauantai, perusopetus	la 3.10. (syysmarkkinat)
syysloma	ma 12.10.– pe 16.10. (viikko 42)
työlauantai, lukio	la 21.11. (VI palkin koe)
joulujuhlat, syyslukukauden päätöspäivä	la 19.12.
joululoma	ma 21.12.2026– ke 6.1.2027

Kevätlukukausi to 7.1.– la 5.6.2027

abien koulutyö päättyy	to 11.2.
talviloma	ma 22.2.– pe 26.2. (viikko 8)
pääsiäinen	pe 26.3. – ma 29.3.
helatorstaivapaa	to 6.5.
keväthuhlat	la 5.6.2027

